

Zákon o dani z přidané hodnoty v úplném znění k dnešnímu dni (ve znění účinném od 1.1.2016)

235/2004 Sb.

ZÁKON

ze dne 1. dubna 2004

o dani z přidané hodnoty

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

HLAVA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a upravuje daň z přidané hodnoty.

§ 2

Předmět daně

(1) Předmětem daně je

- a) dodání zboží za úplatu osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti s místem plnění v tuzemsku,
- b) poskytnutí služby za úplatu osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti s místem plnění v tuzemsku,
- c) pořízení
 1. zboží z jiného členského státu za úplatu uskutečněné v tuzemsku osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti nebo právnickou osobou nepovinnou k dani,
 2. nového dopravního prostředku z jiného členského státu za úplatu osobou nepovinnou k dani,
- d) dovoz zboží s místem plnění v tuzemsku.

(2) Zdanitelné plnění je plnění, které

a) je předmětem daně a

b) není osvobozené od daně.

§ 2a

Vynětí z předmětu daně

(1) Předmětem daně není pořízení zboží z jiného členského státu, jestliže dodání tohoto zboží

a) by v tuzemsku bylo osvobozeno od daně podle § 68 odst. 1 až 10, nebo

b) je v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy tohoto zboží předmětem daně s použitím

1. zvláštního režimu pro obchodníky s použitým zbožím, uměleckými díly, sběratelskými předměty a starožitnostmi,
2. přechodného režimu pro použité dopravní prostředky, nebo
3. zvláštního režimu pro prodej veřejnou dražbou.

(2) Předmětem daně není pořízení zboží z jiného členského státu, pokud

a) celková hodnota pořízeného zboží bez daně nepřekročila v příslušném ani bezprostředně předcházejícím kalendářním roce 326 000 Kč a

b) pořízení zboží je uskutečněno

1. osobou povinnou k dani se sídlem v tuzemsku, která není plátcem,
2. osvobozenou osobou, která není plátcem,
3. osobou povinnou k dani, která uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně,
4. osobou povinnou k dani, na kterou se v jiném členském státě vztahuje společný režim daňového paušálu pro zemědělce, nebo
5. právnickou osobou nepovinnou k dani.

(3) Do celkové hodnoty pořízeného zboží podle odstavce 2 písm. a) se nezahrnuje hodnota pořízeného

a) nového dopravního prostředku,

b) zboží, které je předmětem spotřební daně,

c) zboží uvedeného v odstavci 1.

(4) Odstavce 1 a 2 se nevztahují na pořízení zboží, které je předmětem spotřební daně, a pořízení nového dopravního prostředku.

§ 2b

Volba předmětu daně

Osoba, která uskutečňuje pořízení zboží z jiného členského státu, které není předmětem daně podle § 2a odst. 2, se může rozhodnout, že toto pořízení je předmětem daně. Na pořízení zboží z jiného členského státu uskutečněné touto osobou do konce kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém se takto rozhodla, se nevztahuje § 2a odst. 2.

§ 3

Územní působnost

(1) Pro účely daně z přidané hodnoty se rozumí

- a) tuzemskem území České republiky,
- b) členským státem území členského státu Evropské unie s výjimkou jeho území, na které se nevztahuje Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování Evropské unie,
- c) jiným členským státem členský stát s výjimkou tuzemska,
- d) třetí zemí území mimo území Evropské unie,
- e) územím Evropské unie souhrn území členských států.

(2) Pro účely daně z přidané hodnoty se za území členského státu Evropské unie nepovažuje

- a) hora Athos,
- b) Kanárské ostrovy,
- c) francouzská území uvedená v čl. 349 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- d) Alandy,
- e) Normanské ostrovy,
- f) ostrov Helgoland,
- g) území Büsingen,
- h) Ceuta,
- i) Melilla,
- j) Livigno,
- k) Campione d' Italia,
- l) italské vody jezera Lugano.

(3) Území Monackého knížectví se pro účely daně z přidané hodnoty považuje za území Francouzské republiky a území ostrova Man se považuje za území Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, území Akrotiri a Dhekelie se považují za území Kypru.

§ 4

Vymezení základních pojmů

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí:

a) úplatou částka v peněžních prostředcích nebo hodnota nepeněžitého plnění, které jsou poskytnuty v souvislosti s předmětem daně,

b) jednotkovou cenou cena za jednotku množství zboží nebo cena za službu,

c) daní na výstupu daň uplatněná plátcem za zdanitelné plnění podle § 13 až 20 nebo z přijaté úplaty vztahující se k tomuto plnění,

d) nadměrným odpočtem daň odpovídající rozdílu mezi daní na výstupu a odpočtem daně za zdaňovací období v případě, že daň na výstupu je nižší než odpočet daně,

e) správcem daně příslušný finanční úřad; ve věci povolení k prodeji za ceny bez daně a při dovozu zboží je správcem daně příslušný celní úřad s výjimkou případů, kdy povinnost priznat daň při dovozu zboží vzniká plátcí podle § 23 odst. 3 až 5,

f) osobou registrovanou k dani osoba, které bylo přiděleno daňové identifikační číslo pro účely daně z přidané hodnoty v rámci obchodování mezi členskými státy,

g) zahraniční osobou osoba, která nemá na území Evropské unie sídlo ani místo pobytu,

h) u fyzické osoby

1. bydlištěm adresa vedená v základním registru obyvatel nebo v jiné obdobné evidenci, anebo adresa, kterou fyzická osoba uvedla správci daně, pokud neexistuje důkaz, že tato adresa neodpovídá skutečnosti,

2. místem, kde se obvykle zdržuje, místo, kde fyzická osoba obvykle žije z důvodu osobních nebo profesních vazeb; má-li tato osoba profesní vazby v jiné zemi, než ve které má své osobní vazby, je místo, kde se fyzická osoba obvykle zdržuje, určeno osobními vazbami,

3. místem pobytu bydliště, nebo místo, kde se obvykle zdržuje,

i) sídlem u osoby povinné k dani adresa místa jejího vedení, kterým se rozumí místo, kde jsou přijímána zásadní rozhodnutí týkající se řízení osoby povinné k dani, popřípadě místo, kde se schází její vedení; nemá-li fyzická osoba místo svého vedení, rozumí se sídlem u této osoby místo jejího pobytu,

j) provozovnou organizační složka osoby povinné k dani, která může uskutečňovat dodání zboží nebo poskytnutí služby, neboť je dostatečně stálá a má vhodné personální a technické zdroje,

k) dotací k ceně přijaté finanční prostředky poskytované ze státního rozpočtu, z rozpočtů územních samosprávných celků, státních fondů, z grantů přidělených podle zvláštního zákona, z rozpočtu cizího státu, z grantů Evropské unie či podle programů obdobných, pokud je příjemci dotace stanovena povinnost poskytovat plnění se slevou z ceny a výše slevy se váže k jednotkové ceně plnění; za dotaci

k ceně se nepovažuje zejména dotace k výsledku hospodaření a na pořízení dlouhodobého hmotného a dlouhodobého nehmotného majetku,

l) zbožím, které je předmětem spotřební daně, zboží, které je předmětem některé ze spotřebních daní, předmětem daně z pevných paliv nebo předmětem daně ze zemního plynu a některých dalších plynů, s výjimkou plynu dodávaného prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy nacházející se na území Evropské unie anebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené,

m) osobou neusazenou v tuzemsku osoba povinná k dani, která

1. nemá sídlo v tuzemsku,
2. uskuteční zdanitelné plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku a
3. v tuzemsku nemá provozovnu nebo v tuzemsku má provozovnu, která se tohoto plnění neúčastní,

n) osvobozenou osobou osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v jiném členském státě, která je v tomto státě osobou s obdobným postavením jako v tuzemsku osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, která není plátcem.

(2) Zbožím se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) hmotná věc, s výjimkou peněz a cenných papírů,
- b) právo stavby,
- c) živé zvíře,
- d) lidské tělo a část lidského těla,
- e) plyn, elektřina, teplo a chlad.

(3) Za zboží se dále považují

a) bankovky a mince české měny při jejich dodání výrobcem České národní banky, nebo při jejich pořízení z jiného členského státu, nebo jejich dovoz Českou národní bankou,

b) bankovky, státopvky a mince české nebo cizí měny prodávané pro sběratelské účely za ceny vyšší, než je jejich nominální hodnota nebo přepočtení jejich nominální hodnoty na českou měnu podle směnného kurzu vyhlášeného Českou národní bankou,

c) cenné papíry při jejich dodání výrobcem emitentovi v tuzemsku, nebo při jejich pořízení z jiného členského státu nebo jejich dovozu a vývozu jako výrobku.

(4) Pro účely tohoto zákona se dále rozumí

a) dopravním prostředkem vozidlo, jiný prostředek nebo zařízení, které jsou určeny k přepravě osob nebo zboží z jednoho místa na jiné a které jsou obvykle konstruované pro použití k přepravě a mohou k ní být skutečně použity; za

dopravní prostředek se nepovažuje vozidlo, které je trvale znehybněno, ani kontejner,

b) novým dopravním prostředkem

1. vozidlo určené k provozu na pozemních komunikacích s obsahem válců větším než 48 cm³ nebo s výkonem větším než 7,2 kW, pokud bylo dodáno do 6 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo má najeto méně než 6 000 km,
2. loď delší než 7,5 m, pokud byla dodána do 3 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo má najeto méně než 100 hodin, s výjimkou námořních lodí užívaných k obchodní, průmyslové, rybářské nebo záchranářské činnosti, nebo
3. letadlo o maximální vzletové hmotnosti větší než 1 550 kg, pokud bylo dodáno do 3 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo má nalétáno méně než 40 hodin, s výjimkou letadel využívaných leteckými společnostmi pro mezinárodní leteckou přepravu,

c) obchodním majetkem souhrn majetkových hodnot, který slouží nebo je určen osobě povinné k dani k uskutečňování ekonomických činností,

d) dlouhodobým majetkem obchodní majetek, který je

1. hmotným majetkem podle zákona upravujícího daně z příjmů^{7c}),
2. odpisovaným nehmotným majetkem podle zákona upravujícího daně z příjmů^{7c}),
3. pozemkem, který je dlouhodobým hmotným majetkem podle právních předpisů upravujících účetnictví^{7d}), nebo
4. technickým zhodnocením podle zákona upravujícího daně z příjmů,

e) dlouhodobým majetkem vytvořeným vlastní činností dlouhodobý majetek, který plátce v rámci svých ekonomických činností vyrobil, postavil nebo jinak vytvořil; technické zhodnocení⁷³) se považuje za samostatný dlouhodobý majetek vytvořený vlastní činností,

f) osobním automobilem dopravní prostředek, který má v technickém osvědčení⁴) nebo technickém průkazu zapsanou kategorii M1 nebo M1G; pokud zápis kategorie chybí, vymezuje se tato kategorie zvláštním právním předpisem^{4a}),

g) nájmem také podnájem, pacht a podpacht,

h) přepravou zboží také přeprava peněz a cenných papírů.

i) dodáním zboží s instalací nebo montáží dodání zboží spojené s instalací nebo montáží osobou povinnou k dani, která zboží dodává, nebo jí zmocněnou třetí osobou,

j) dodáním zboží soustavami nebo sítěmi dodání

1. plynu prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy nacházející se na území Evropské unie anebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené,
2. elektřiny, tepla nebo chladu sítěmi.

(5) Pro přepočítání cizí měny na českou měnu se použije kurz platný pro osobu provádějící přepočítání ke dni vzniku povinnosti přiznat daň, nebo přiznat uskutečnění plnění, a to

- a) kurz devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou, nebo
- b) poslední směnný kurz zveřejněný Evropskou centrální bankou; přepočtení mezi měnami jinými než euro se provede za použití směnného kurzu každé z těchto měn vůči euru.

§ 4a

Obrat

(1) Obratem se pro účely tohoto zákona rozumí souhrn úplat bez daně, včetně dotace k ceně, které osobě povinné k dani náleží za uskutečnění plnění, kterými jsou dodání zboží a poskytnutí služby, s místem plnění v tuzemsku, jde-li o úplaty za

- a) zdanitelné plnění,
- b) plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, nebo
- c) plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně podle § 54 až 56a, jestliže nejsou doplňkovou činností uskutečňovanou příležitostně.

(2) Do obratu se nezahrnuje úplata z prodeje dlouhodobého majetku.

(3) Do obratu osoby povinné k dani, která je společníkem společnosti, v jejímž rámci se uskutečňuje plnění s nárokem na odpočet daně, se zahrnuje obrat dosahovaný

- a) touto osobou samostatně mimo společnost a
- b) celou společností.

§ 4b

Zvláštní ustanovení

(1) Pro účely tohoto zákona se ustanovení o obchodním závodě použijí i na část obchodního závodu tvořící samostatnou organizační složku.

(2) Pro účely tohoto zákona se na svěřenský fond a organizační složku státu, která je účetní jednotkou, hledí jako na právnickou osobu.

(3) Ustanovení tohoto zákona o jednotce a o nemovité věci se použijí obdobně i na jednotku, která je vymezena podle zákona o vlastnictví bytů, spolu se s ní spojeným podílem na společných částech domu, a pokud je s ní spojeno vlastnictví k pozemku, tak i spolu s podílem na tomto pozemku.

HLAVA II

UPLATŇOVÁNÍ DANĚ

Díl 1

Daňové subjekty

§ 5

Osoby povinné k dani

(1) Osoba povinná k dani je fyzická nebo právnická osoba, která samostatně uskutečňuje ekonomické činnosti, pokud tento zákon nestanoví v § 5a jinak. Osobou povinnou k dani je i právnická osoba, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání, pokud uskutečňuje ekonomické činnosti.

(2) Ekonomickou činností uvedenou v odstavci 1 se pro účely tohoto zákona rozumí soustavná činnost výrobců, obchodníků a osob poskytujících služby, včetně důlní činnosti a zemědělské výroby a soustavné činnosti vykonávané podle zvláštních právních předpisů, zejména nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelů, jakož i nezávislé činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních znalců. Za ekonomickou činnost se také považuje využití hmotného a nehmotného majetku za účelem získání příjmů, pokud je tento majetek využíván soustavně. Samostatně uskutečňovanou ekonomickou činností není činnost zaměstnanců nebo jiných osob, kteří mají uzavřenou smlouvu se zaměstnavatelem, na základě níž vznikne mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem pracovní právní vztah, případně činnosti osob, které jsou zdaňovány jako příjmy ze závislé činnosti podle zvláštního právního předpisu⁶).

(3) Stát, kraje, obce, organizační složky státu, krajů a obcí, dobrovolné svazky obcí, hlavní město Praha a jeho městské části a právnické osoby založené nebo zřízené zvláštním právním předpisem nebo na základě zvláštního právního předpisu^{7a}) se při výkonu působností v oblasti veřejné správy nepovažují za osoby povinné k dani, a to i v případě, kdy za výkon těchto působností vybírají úplatu^{7b}). Pokud však uskutečňováním některých z těchto výkonů došlo podle rozhodnutí příslušného orgánu k výraznému narušení hospodářské soutěže, považuje se, pokud jde o tento výkon, za osobu povinnou k dani, a to ode dne nabytí právní moci vydaného rozhodnutí. Osoba podle věty první se však vždy považuje za osobu povinnou k dani, pokud uskutečňuje činnosti uvedené v příloze č. 1.

(4) Za samostatnou osobu povinnou k dani se považuje hlavní město Praha a každá jeho městská část.

Skupina

§ 5a

(1) Skupinou se pro účely tohoto zákona rozumí skupina spojených osob se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která je registrována k dani jako plátce podle § 95a. Pokud mají osoby, které jsou součástí skupiny (dále jen "členové skupiny") sídlo nebo provozovnu mimo tuzemsko, nejsou tyto jejich části součástí skupiny. Skupina se považuje za samostatnou osobu povinnou k dani. Každá osoba může být členem pouze jedné skupiny a člen skupiny nesmí být současně společníkem společnosti.

(2) Spojenými osobami se pro účely tohoto zákona rozumí kapitálově spojené

osoby nebo jinak spojené osoby.

(3) Kapitálově spojenými osobami jsou osoby, z nichž se jedna osoba přímo nebo nepřímo podílí na kapitálu nebo hlasovacích právech druhé osoby, anebo se jedna osoba přímo nebo nepřímo podílí na kapitálu nebo hlasovacích právech více osob, a přitom tento podíl představuje alespoň 40 % základního kapitálu nebo 40 % hlasovacích práv těchto osob.

(4) Jinak spojenými osobami jsou osoby, na jejichž vedení se podílí alespoň jedna shodná osoba.

§ 5b

(1) Pro účely tohoto zákona jedná za skupinu její zastupující člen. Zastupujícím členem se rozumí člen skupiny se sídlem v tuzemsku, který je oprávněn k jednání za skupinu. Pokud ve skupině není člen se sídlem v tuzemsku, může být zastupujícím členem kterýkoli člen skupiny.

(2) Členové skupiny odpovídají společně a nerozdílně za povinnosti skupiny vyplývající z daňových zákonů. Za tyto povinnosti skupiny odpovídají i po jejím zrušení nebo po zániku jejich členství ve skupině, a to za období, ve kterém byli členy skupiny.

§ 5c

(1) Práva a povinnosti vyplývající z tohoto zákona osobám, které se staly členy skupiny, přecházejí na skupinu dnem registrace skupiny.

(2) Práva a povinnosti vyplývající z tohoto zákona osobě, která přistoupila ke skupině, přecházejí na skupinu dnem přistoupení této osoby.

(3) Práva a povinnosti vyplývající z tohoto zákona skupině přecházejí na osoby, které jsou členy skupiny ke dni zrušení registrace skupiny, dnem následujícím po dni jejího zrušení, a to v rozsahu, v jakém se vztahují k plněním uskutečněným nebo přijatým jednotlivými členy skupiny. Nelze-li takto přechod práv a povinností stanovit, určí při zrušení registrace skupiny rozsah, v jakém tyto práva a povinnosti přecházejí, členové skupiny dohodou.

(4) Práva a povinnosti vyplývající z tohoto zákona skupině přecházejí na osobu, jejíž členství ve skupině je zrušeno, dnem následujícím po dni zrušení jejího členství, a to v rozsahu, v jakém se vztahují k plněním uskutečněným nebo přijatým touto osobou. Nelze-li takto přechod práv a povinností stanovit, určí při zrušení členství této osoby rozsah, v jakém tyto práva a povinnosti přecházejí, skupina a člen skupiny, jehož členství je rušeno, dohodou.

Plátcí

§ 6

nadpis vypuštěn

(1) Plátcem se stane osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, jejíž obrat za nejvýše 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců přesáhne 1 000 000 Kč, s výjimkou osoby, která uskutečňuje pouze plnění

osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně.

(2) Osoba povinná k dani uvedená v odstavci 1 je plátcem od prvního dne druhého měsíce následujícího po měsíci, ve kterém překročila stanovený obrat, nestane-li se podle tohoto zákona plátcem dříve.

§ 6a

Osoba povinná k dani, která

a) je společníkem společnosti, v jejímž rámci se uskutečňuje plnění s nárokem na odpočet daně, je plátcem ode dne, kdy se stal plátcem kterýkoli z ostatních společníků, nestane-li se podle tohoto zákona plátcem dříve,

b) se stane společníkem společnosti, v jejímž rámci uskutečňuje plnění s nárokem na odpočet daně společně s plátcem, je plátcem ode dne, kdy se stala společníkem.

§ 6b

(1) Osoba povinná k dani je plátcem ode dne nabytí majetku, pokud nabývá tento majetek

a) pro účely uskutečňování ekonomických činností na základě rozhodnutí o privatizaci podle zákona upravujícího podmínky převodu majetku státu na jiné osoby, nebo

b) od plátce nabytím obchodního závodu.

(2) Osoba povinná k dani je plátcem ode dne zápisu přeměny obchodní korporace do obchodního rejstříku, pokud na ni při této přeměně přechází nebo je převáděno jmění zanikající nebo rozdělované obchodní korporace, která byla plátcem.

(3) Právní osoba, která při změně právní formy na jinou formu nezaniká ani nepřechází její jmění na právního nástupce, pouze se mění její vnitřní právní poměry a právní postavení jejich společníků, nepřestává být plátcem.

§ 6c

(1) Osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, která poskytuje služby s místem plnění v tuzemsku, s výjimkou služeb osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně, nebo která uskutečňuje zásílání zboží do tuzemska s místem plnění v tuzemsku, a to prostřednictvím své provozovny umístěné mimo tuzemsko, je plátcem ode dne poskytnutí těchto služeb nebo dodání tohoto zboží.

(2) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo v tuzemsku a která uskuteční zdanitelné plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku, s výjimkou plnění, u kterých je povinná přiznat daň osoba, které jsou tato plnění poskytována, nebo plnění, na která se použije zvláštní režim jednoho správního místa, je plátcem ode dne uskutečnění tohoto zdanitelného plnění.

(3) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo v tuzemsku, není osvobozenou osobou a uskuteční dodání zboží do jiného členského státu, které je odesláno

nebo přepraveno z tuzemska touto osobou, pořizovatelem nebo zmocněnou třetí osobou, a to osobě, pro kterou je pořízení zboží v jiném členském státě předmětem daně, je plátcem ode dne dodání tohoto zboží.

§ 6d

Osoba povinná k dani, která je členem skupiny a která uskuteční zdanitelné plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku svou částí umístěnou mimo tuzemsko, je plátcem ode dne uskutečnění tohoto plnění.

§ 6e

(1) Dědic, který majetek nabyl po zemřelém plátcí a který pokračuje v uskutečňování ekonomických činností, je plátcem ode dne přechodu daňové povinnosti zůstavitele.

(2) Pokračováním v uskutečňování ekonomických činností se pro účely tohoto zákona rozumí pokračování v podnikání na základě živnostenského nebo jiného oprávnění nebo pokračování v jiných ekonomických činnostech.

§ 6f

(1) Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která uskutečňuje nebo bude uskutečňovat plnění s nárokem na odpočet daně, je plátcem ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována.

(2) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo ani provozovnu v tuzemsku a která bude uskutečňovat plnění s nárokem na odpočet daně s místem plnění v tuzemsku, je plátcem ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována.

Identifikované osoby

§ 6g

Osoba povinná k dani, která není plátcem, nebo právnická osoba nepovinná k dani jsou identifikovanými osobami, pokud v tuzemsku pořizují zboží z jiného členského státu, které je předmětem daně, kromě zboží pořízeného prostřední osobou v rámci zjednodušeného postupu při dodání zboží uvnitř území Evropské unie formou třístranného obchodu, ode dne prvního pořízení tohoto zboží.

§ 6h

Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která není plátcem, je identifikovanou osobou ode dne přijetí zdanitelného plnění s místem plnění v tuzemsku od osoby neusazené v tuzemsku, pokud se jedná o

- a) poskytnutí služby,
- b) dodání zboží s instalací nebo montáží, nebo
- c) dodání zboží soustavami nebo sítěmi.

§ 6i

Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která není plátcem, je identifikovanou osobou ode dne poskytnutí služby s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, s výjimkou poskytnutí služby, které je v jiném členském státě osvobozeno od daně.

§ 6j

Osoba povinná k dani, která není plátcem, se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která bude poskytovat vybrané služby v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa, je identifikovanou osobou ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována.

§ 6k

Osoba povinná k dani, která není plátcem, nebo právnická osoba nepovinná k dani, které budou v tuzemsku pořizovat zboží z jiného členského státu podle § 2b, jsou identifikovanými osobami ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým jsou tyto osoby registrovány.

§ 6l

Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která není plátcem, je identifikovanou osobou ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována, pokud

a) od osoby neusazené v tuzemsku bude přijímat zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku, pokud se jedná o

1. poskytnutí služby,
2. dodání zboží s instalací nebo montáží, nebo
3. dodání zboží soustavami nebo sítěmi, nebo

b) bude poskytovat službu s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, s výjimkou poskytnutí služby, které je v jiném členském státě osvobozeno od daně.

Díl 2

Místo plnění

Oddíl 1

Stanovení místa plnění při dodání zboží

§ 7

Místo plnění při dodání zboží

(1) Místem plnění při dodání zboží, pokud je dodání zboží uskutečněno bez odeslání nebo přepravy, je místo, kde se zboží nachází v době, kdy se dodání uskutečňuje.

(2) Místem plnění při dodání zboží, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno osobou, která uskutečňuje dodání zboží, nebo osobou, pro kterou se uskutečňuje dodání zboží, nebo zmocněnou třetí osobou, je místo, kde se zboží nachází v době, kdy odeslání nebo přeprava zboží začíná. Pokud však odeslání nebo přeprava zboží začíná ve třetí zemi, za místo plnění při dovozu zboží a následného dodání zboží osobou, která dovoz zboží uskutečnila, se považuje členský stát, ve kterém vznikla povinnost přiznat nebo zaplatit daň při dovozu

zboží.

(3) Při dodání zboží s instalací nebo montáží se za místo plnění považuje místo, kde je zboží instalováno nebo smontováno.

(4) Pokud však zboží je dodáno na palubě lodě, letadla nebo vlaku během přepravy osob uskutečněné na území Evropské unie, za místo plnění se považuje místo zahájení přepravy osob. Zpáteční přeprava se považuje za samostatnou přepravu.

(5) Pro účely odstavce 4 se rozumí

a) místem zahájení přepravy osob první místo, kde mohly nastoupit osoby na území Evropské unie,

b) místem ukončení přepravy osob poslední místo, kde mohly vystoupit osoby na území Evropské unie,

c) přepravou osob uskutečněnou na území Evropské unie část přepravy uskutečněná bez zastávky ve třetí zemi mezi místem zahájení a ukončení přepravy osob.

(6) Místem plnění při dodání nemovité věci je místo, kde se nemovitá věc nachází; v případě práva stavby je tímto místem místo, kde se nachází pozemek zatížený právem stavby.

§ 7a

Místo plnění při dodání plynu, elektřiny, tepla nebo chladu

(1) Místem plnění při dodání zboží soustavami nebo sítěmi obchodníkovi je místo, kde má tento obchodník sídlo nebo kde má provozovnu, které je toto zboží dodáno.

(2) Obchodníkem se pro účely odstavce 1 rozumí osoba povinná k dani, která nakupuje plyn, elektřinu, teplo nebo chlad zejména za účelem jejich dalšího prodeje a jejíž vlastní spotřeba tohoto zboží je zanedbatelná.

(3) Místem plnění při dodání zboží soustavami nebo sítěmi jiné osobě než osobě uvedené v odstavci 1 je místo, kde osoba, které je zboží dodáno, toto zboží spotřebuje. Pokud osoba, které je takto zboží dodáno, nespotřebuje všechno dodané zboží, považuje se za místo plnění pro toto nespotřebované zboží místo, kde má tato osoba sídlo nebo kde má provozovnu, které je toto zboží dodáno.

§ 8

Místo plnění při zasílání zboží

(1) Místem plnění při zasílání zboží je místo, kde se zboží nachází po ukončení jeho odeslání nebo přepravy.

(2) Místem plnění při zasílání zboží je místo, kde se zboží nachází v době, kdy jeho odeslání nebo přeprava začíná, pokud

a) zasílané zboží není předmětem spotřební daně a

b) celková hodnota zboží, které osoba povinná k dani zaslala do členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží, bez daně nepřekročila v příslušném ani bezprostředně předcházejícím kalendářním roce

1. 1 140 000 Kč, je-li zboží odesláno nebo přepraveno z jiného členského státu do tuzemska, nebo

2. částku stanovenou jiným členským státem, je-li zboží odesláno nebo přepraveno z tuzemska do jiného členského státu.

(3) Osoba povinná k dani, která zboží zasílá, se může v případě splnění podmínek podle odstavce 2 rozhodnout, že místem plnění při zasílání zboží je místo, kde se zboží nachází po ukončení jeho odeslání nebo přepravy. V takovém případě je povinna tak postupovat do konce kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém se takto rozhodla.

(4) Zasíláním zboží se pro účely tohoto zákona rozumí dodání zboží mezi členskými státy, pokud

a) zboží je odesláno nebo přepraveno z členského státu odlišného od členského státu ukončení jeho odeslání nebo přepravy

1. osobou povinnou k dani, která zboží dodává, nebo

2. jí zmocněnou třetí osobou,

b) zboží je dodáno osobě, pro kterou pořízení zboží v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží není předmětem daně, a

c) se nejedná o dodání

1. nového dopravního prostředku,

2. zboží s instalací nebo montáží, nebo

3. použitého zboží, uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, jejichž dodání je předmětem zvláštního režimu.

(5) Podmínka podle odstavce 4 písm. a) se považuje za splněnou, je-li zboží odesláno nebo přepraveno ze třetí země a dovezeno osobou, která zboží dodává, do členského státu odlišného od členského státu ukončení jeho odeslání nebo přepravy. V takovém případě se za členský stát zahájení odeslání nebo přepravy zboží považuje členský stát dovozu zboží.

Oddíl 2

Stanovení místa plnění při poskytnutí služby

§ 9

Základní pravidla pro stanovení místa plnění při poskytnutí služby

(1) Místem plnění při poskytnutí služby osobě povinné k dani je místo, kde má tato osoba sídlo. Pokud je však tato služba poskytnuta provozovně osoby povinné k dani, nacházející se v jiném místě, než kde je její sídlo, je místem plnění místo, kde je tato provozovna umístěna. Za tuto provozovnu se považuje organizační složka této osoby povinné k dani, která může přijímat a využívat služby, které jsou poskytovány pro potřebu této provozovny, neboť je dostatečně stálá a má vhodné personální a technické zdroje.

(2) Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani je místo, kde má osoba poskytující službu sídlo. Pokud je však tato služba poskytnuta prostřednictvím provozovny osoby povinné k dani, nacházející se v jiném místě, než kde je její sídlo, je místem plnění místo, kde je tato provozovna umístěna.

(3) Pro účely stanovení místa plnění při poskytnutí služby se za osobu povinnou k dani považuje

a) osoba povinná k dani ve vztahu ke všem službám, které jí jsou poskytnuty, i když jsou poskytnuty pro činnost, která není předmětem daně,

b) právnická osoba nepovinná k dani, která je identifikovanou osobou nebo osobou registrovanou k dani v jiném členském státě.

(4) Základní pravidlo pro stanovení místa plnění při poskytnutí služby podle odstavců 1 a 2 se použije, pokud tento zákon nestanoví jinak.

§ 9a

Místo plnění při poskytnutí služby osobě povinné k dani, která má sídlo nebo provozovnu ve třetí zemi

Za místo plnění při poskytnutí služby osobě povinné k dani, která má sídlo nebo provozovnu ve třetí zemi a která je plátcem, s výjimkou poskytnutí služby osvobozeného od daně, se považuje tuzemsko, pokud

a) je místo plnění stanoveno podle § 9 odst. 1 ve třetí zemi a

b) ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází v tuzemsku.

§ 10

Místo plnění při poskytnutí služby vztahující se k nemovité věci

(1) Místem plnění při poskytnutí služby vztahující se k nemovité věci, včetně služby znalce, odhadce a realitní kanceláře, služby ubytovací, udělení práv na užívání nemovité věci a služby při přípravě a koordinaci stavebních prací, jako jsou zejména služby architekta a stavebního dozoru, je místo, kde se nemovitá věc nachází.

(2) Místem plnění při poskytnutí služby vztahující se k právu stavby je místo, kde se nachází pozemek zatížený právem stavby.

§ 10a

Místo plnění při poskytnutí přepravy osob

Místem plnění při poskytnutí služby přepravy osob je místo, kde se příslušný úsek přepravy uskutečňuje.

§ 10b

Místo plnění při poskytnutí služby v oblasti kultury, umění, sportu, vědy, vzdělávání a zábavy

(1) Místem plnění při poskytnutí služby v oblasti kultury, umění, sportu, vědy, vzdělávání a zábavy je místo konání kulturní, umělecké, sportovní, vědecké, vzdělávací, zábavní nebo podobné akce, pokud jde o

a) službu spočívající v oprávnění ke vstupu na takovou akci, včetně služby přímo související s tímto oprávněním, nebo

b) službu vztahující se k takové akci, včetně přímo související služby, jakož i poskytnutí služby organizátora takové akce, osobě nepovinné k dani.

§ 10c

Místo plnění při poskytnutí stravovací služby

(1) Místem plnění při poskytnutí stravovací služby je místo, kde je tato služba skutečně poskytnuta.

(2) Pokud je však poskytnuta stravovací služba na palubě lodi nebo letadla anebo ve vlaku během úseku přepravy osob uskutečněného na území Evropské unie, je místem plnění místo zahájení přepravy osob.

(3) Pro účely stanovení místa plnění při poskytnutí stravovací služby podle odstavce 2 se rozumí

a) úsekem přepravy osob uskutečněným na území Evropské unie úsek přepravy uskutečněný bez zastávky ve třetí zemi mezi místem zahájení a místem ukončení přepravy osob,

b) místem zahájení přepravy osob místo prvního plánovaného nastoupení osob na území Evropské unie po případném přerušení cesty ve třetí zemi,

c) místem ukončení přepravy osob místo posledního plánovaného vystoupení osob na území Evropské unie, které nastoupily na území Evropské unie před případným přerušením cesty ve třetí zemi.

(4) V případě zpáteční cesty se přeprava zpět považuje za samostatnou přepravu.

§ 10d

Místo plnění při poskytnutí nájmu dopravního prostředku

(1) Místem plnění při poskytnutí krátkodobého nájmu dopravního prostředku je místo, kde osoba, které je služba poskytnuta, dopravní prostředek skutečně fyzicky přebírá. Krátkodobým nájmem dopravního prostředku se pro účely stanovení místa plnění při poskytnutí nájmu dopravního prostředku rozumí nepřetržitě držení nebo užívání dopravního prostředku po dobu nepřesahující 30 dní a u lodí nepřesahující 90 dní.

(2) Místem plnění při poskytnutí jiného než krátkodobého nájmu dopravního prostředku osobě nepovinné k dani je místo příjemce služby určené podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty^{7e}).

(3) Místem plnění při poskytnutí jiného než krátkodobého nájmu rekreační lodi osobě nepovinné k dani je místo, kde tato osoba loď skutečně fyzicky přebírá za podmínky, že osoba, která službu poskytuje, má v tomto místě sídlo nebo provozovnu, je-li služba poskytnuta prostřednictvím provozovny.

(4) Je-li místo plnění při poskytnutí nájmu dopravního prostředku stanoveno podle odstavců 1 až 3

a) v tuzemsku a ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází ve třetí zemi, za místo plnění se považuje třetí země,

b) ve třetí zemi a ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází v tuzemsku, za místo plnění se považuje tuzemsko.

§ 10e

Místo plnění při poskytnutí služby zprostředkovatelem osobě nepovinné k dani

Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani osobou, která jedná jménem a na účet jiné osoby, je místo, kde je místo plnění zajišťovaného plnění.

§ 10f

Místo plnění při poskytnutí služby přepravy zboží osobě nepovinné k dani

(1) Místem plnění při poskytnutí služby přepravy zboží osobě nepovinné k dani je místo, kde se příslušný úsek přepravy uskutečňuje.

(2) Pokud je však poskytnuta služba přepravy zboží mezi členskými státy osobě nepovinné k dani, je místem plnění místo zahájení přepravy.

(3) Pro účely stanovení místa plnění při poskytnutí služby přepravy zboží osobě nepovinné k dani se rozumí

a) přepravou zboží mezi členskými státy přeprava zboží, pokud místo zahájení přepravy a místo ukončení přepravy je na území dvou různých členských států,

b) místem zahájení přepravy zboží místo, kde přeprava zboží skutečně začíná, bez ohledu na vzdálenost překonanou na místo, kde se zboží nachází,

c) místem ukončení přepravy zboží místo, kde přeprava zboží skutečně končí.

§ 10g

Místo plnění při poskytnutí služby přímo související s přepravou zboží a služby oceňování movité hmotné věci a práce na movité hmotné věci osobě nepovinné k dani

Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani je místo, kde je tato služba skutečně poskytnuta, pokud jde o

a) službu přímo související s přepravou zboží, jako je nakládka, vykládka, manipulace a podobná činnost,

b) službu práce na movité hmotné věci nebo službu oceňování movité hmotné

věci.

§ 10h

Místo plnění při poskytnutí služeb osobě nepovinné k dani do třetí země

Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani je místo příjemce služby určené podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty(7e), pokud je toto místo ve třetí zemi a jde o

a) převod a postoupení autorského práva, patentu, licence, ochranné známky a podobného práva,

b) reklamní službu,

c) poradenskou, inženýrskou, konzultační, právní, účetní a jinou podobnou službu, stejně jako zpracování dat a poskytnutí informací,

d) bankovní, finanční a pojišťovací služby, s výjimkou nájmu bezpečnostních schránek,

e) poskytnutí pracovníků,

f) nájem movitého hmotného majetku, s výjimkou dopravních prostředků,

g) poskytnutí přístupu do přepravní nebo distribuční soustavy pro plyn nacházející se na území Evropské unie nebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené, do elektroenergetické soustavy anebo do sítí tepla nebo chladu a poskytnutí přepravy či distribuce plynu, tepla nebo chladu anebo poskytnutí přenosu či distribuce elektřiny prostřednictvím těchto soustav nebo sítí, včetně poskytnutí přímo souvisejících služeb,

h) zavázání se k povinnosti zdržet se zcela nebo zčásti uskutečňování ekonomické činnosti nebo práva uvedených v písmenech a) až g).

§ 10i

Místo plnění při poskytnutí telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání a elektronicky poskytované služby osobě nepovinné k dani

(1) Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani je místo příjemce služby určené podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty(7e), pokud jde o

a) telekomunikační službu,

b) službu rozhlasového a televizního vysílání, nebo

c) elektronicky poskytovanou službu.

(2) Pro účely daně z přidané hodnoty se rozumí

a) telekomunikační službou služba spojená s přenosem, vysíláním nebo příjmem signálů, textových dokumentů, obrázků, zvuků nebo jakékoliv informace prostřednictvím kabelu, rádia, optických nebo elektromagnetických systémů, včetně příslušného přenosu nebo stanovení práva využívat kapacitu pro tento přenos, vysílání nebo příjem nebo přístup k informačním sítím,

b) službou rozhlasového a televizního vysílání služba sestávající ze zvukového nebo audiovizuálního obsahu, jako jsou rozhlasové nebo televizní pořady pro simultánní poslech nebo sledování na základě programové skladby poskytované veřejnosti prostřednictvím komunikačních sítí poskytovatelem mediálních služeb pod jeho redakční odpovědností,

c) elektronicky poskytovanou službou služba poskytovaná prostřednictvím veřejné datové sítě nebo elektronické sítě, s výjimkou pouze samotné komunikace prostřednictvím elektronické adresy, a to zejména

1. hostitelství internetových stránek,
2. poskytnutí programového vybavení a jeho aktualizace,
3. poskytnutí obrázků, textů nebo informací anebo zpřístupňování databází,
4. poskytnutí hudby, filmů nebo her, poskytnutí politických, kulturních, uměleckých, sportovních, vědeckých nebo zábavních pořadů nebo událostí, s výjimkou programů, které jsou službou rozhlasového a televizního vysílání, nebo
5. poskytnutí služby výuky na dálku.

§ 10j

zrušen

§ 10k

zrušen

Oddíl 3

Stanovení místa plnění při pořízení zboží z jiného členského státu

§ 11

Místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Za místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu se považuje místo, kde se zboží nachází po ukončení jeho odeslání nebo přepravy pořizovateli.

(2) Za místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu se považuje členský stát, který vydal daňové identifikační číslo, které pořizovatel poskytl osobě registrované k dani v jiném členském státě, která mu dodává zboží, pokud ukončení odeslání nebo přepravy zboží je v členském státě odlišném od členského státu, který vydal toto daňové identifikační číslo, a jestliže pořizovatel neprokáže, že pořízení zboží z jiného členského státu bylo předmětem daně v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží. Tímto ustanovením není dotčeno ustanovení odstavce 1.

(3) Pokud je však pořízení zboží z jiného členského státu předmětem daně podle odstavce 1 v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží následně potom, co bylo předmětem daně v tuzemsku, protože daňové identifikační číslo, které pořizovatel poskytl osobě, která mu dodává zboží a která je registrovaná k dani v jiném členském státě, bylo vydáno v tuzemsku, je pořizovatel oprávněn

snížit základ daně v tuzemsku o základ daně, z kterého byla odvedena daň v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží. Pro snížení základu daně platí obdobně § 42.

(4) Pokud však je použit zjednodušený postup při dodání zboží do jiného členského státu formou třístranného obchodu, za místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu se považuje místo stanovené podle odstavce 1, pokud pořizovatel uskutečnil pořízení zboží z jiného členského státu za účelem následného dodání zboží v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží podle odstavce 1 a osoba, které bylo zboží dodáno v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží, přiznala a zaplatila daň jako při pořízení zboží z jiného členského státu a pořizovatel podal souhrnné hlášení.

Oddíl 4

Stanovení místa plnění při dovozu zboží

§ 12

Místo plnění při dovozu zboží

(1) Místem plnění při dovozu zboží je členský stát, na jehož území se zboží nachází v době, kdy vstupuje ze třetí země na území Evropské unie.

(2) Pokud má však zboží při vstupu na území Evropské unie postavení dočasně uskladněného zboží nebo je umístěno do svobodného pásma nebo do svobodného skladu, nebo je propuštěno do celního režimu uskladnění v celním skladu, aktivní zušlechťovací styk v podmíněném systému, dočasné použití s úplným osvobozením od cla nebo vnější tranzit, je místem plnění při dovozu zboží členský stát, ve kterém se na toto zboží přestanou vztahovat příslušná celní opatření.

Díl 3

Vymezení plnění

§ 13

Dodání zboží

(1) Dodáním zboží se pro účely tohoto zákona rozumí převod práva nakládat se zbožím jako vlastník.

(2) Dodáním zboží do jiného členského státu se pro účely tohoto zákona rozumí dodání zboží, které je skutečně odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu.

(3) Za dodání zboží se pro účely tohoto zákona považuje

a) převod vlastnického práva k majetku za úplaty i na základě rozhodnutí státního orgánu nebo vyplývající ze zvláštního právního předpisu,

b) dodání zboží prostřednictvím komisionáře na základě komisionářské smlouvy nebo smlouvy obdobného typu; toto dodání zboží se považuje za samostatné dodání zboží komitentem nebo třetí osobou komisionáři a samostatné dodání zboží komisionářem třetí osobě nebo komitentovi,

c) předání dovezeného zboží, které je ve vlastnictví osoby z třetí země a po propuštění do volného oběhu je předáno další osobě v tuzemsku beze změny vlastnického vztahu,

d) přenechání zboží vlastníkem k užití na základě smlouvy, pokud je ujednáno, že vlastník užívaného zboží převede vlastnické právo k němu na jeho uživatele.

(4) Za dodání zboží za úplatu se také považuje

a) použití hmotného majetku pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce,

b) uvedení do stavu způsobilého k užívání⁷⁴⁾ dlouhodobého majetku vytvořeného vlastní činností, pokud plátce použije tento majetek pro účely, pro které má nárok na odpočet daně podle § 72 odst. 6,

c) vydání vypořádacího podílu na obchodní korporaci nebo podílu na likvidačním zůstatku v nepeněžitě podobě ve hmotném majetku,²⁾ pokud byl u tohoto majetku nebo jeho části uplatněn odpočet daně,

d) při zániku společnosti nebo zániku členství společníka ve společnosti bezúplatné přenechání

1. zboží, které je ve vlastnictví daného společníka, do vlastnictví jiného společníka nebo do společného majetku,

2. toho, co by společník získal při zániku společnosti nebo při zániku členství v nepeněžitě podobě ve hmotném majetku, do vlastnictví jiného společníka nebo do společného majetku,

e) vložení nepeněžitě vkladu do obchodní korporace ve hmotném majetku, pokud vkladatel při nabytí majetku uplatnil u něj nebo u jeho části odpočet daně, s výjimkou vložení hmotného majetku, který je součástí vkladu obchodního závodu; vkladatel i nabyvatel v takovém případě odpovídají za splnění povinnosti priznat daň společně a nerozdílně,

f) dodání vratného obalu spolu se zbožím v tuzemsku plátcem, který uvádí vratné obaly spolu se zbožím na trh^{10a)}, jestliže vratný obal stejného druhu nebyl tomuto plátcovi vrácen k poslednímu dni příslušného účetního období^{7d)} daného plátce nebo k poslednímu dni příslušného kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví. Pro účely tohoto zákona jsou za vratné obaly stejného druhu považovány také vratné obaly se shodnou výší zvláštní peněžní částky účtované při dodání vratného obalu spolu se zbožím. Toto ustanovení se nevztahuje na dodání vratných obalů spolu se zbožím, u kterého by se uplatnilo osvobození od daně podle § 63.

(5) Použitím hmotného majetku pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce se pro účely tohoto zákona rozumí trvalé použití obchodního majetku plátcem pro jeho osobní spotřebu nebo jeho zaměstnanců, trvalé použití pro jiné účely než související s uskutečňováním jeho ekonomických činností, a poskytnutí obchodního majetku bez úplaty, pokud byl u tohoto majetku nebo jeho části uplatněn odpočet daně.

(6) Za dodání zboží za úplatu se pro účely tohoto zákona považuje také

přemístění obchodního majetku plátcem do jiného členského státu. Přemístěním obchodního majetku se pro účely tohoto zákona rozumí odeslání nebo přeprava majetku tímto plátcem nebo jím zmocněnou třetí osobou z tuzemska do jiného členského státu pro účely uskutečňování jeho ekonomických činností v jiném členském státě. Za dodání zboží do jiného členského státu plátcem se pro účely tohoto zákona považuje také přemístění zboží, které bylo pořízeno tímto plátcem podle § 16 odst. 4, z tuzemska do jiného členského státu.

(7) Za přemístění obchodního majetku z tuzemska do jiného členského státu se pro účely tohoto zákona nepovažuje odeslání nebo přeprava zboží pro účely

- a) dodání zboží s instalací nebo montáží,
- b) zasílání zboží,
- c) dodání zboží plátcem na palubě lodí, letadel nebo vlaků během přepravy osob podle § 7 odst. 4,
- d) dodání zboží plátcem v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží, pokud je dodání zboží v tomto členském státě osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně,
- e) vývozu zboží plátcem, pokud je zboží propuštěno do režimu vývozu,
- f) poskytnutí služby pro plátce, zahrnující práce na zboží fyzicky uskutečněné v členském státě, ve kterém je ukončení odeslání nebo přepravy zboží za podmínky, že zboží po provedení prací je vráceno zpět plátcem do tuzemska, ze kterého bylo původně odesláno nebo přepraveno,
- g) přechodného užití zboží v členském státě, ve kterém je ukončení odeslání nebo přepravy zboží, pro účely poskytnutí služby plátcem,
- h) přechodného užití zboží na dobu nepřekračující 24 měsíců na území jiného členského státu, ve kterém by se na dovoz stejného zboží ze třetí země pro přechodné užití vztahoval režim dočasného použití s plným osvobozením od cla, nebo
- i) dodání zboží soustavami nebo sítěmi.

(8) Za dodání zboží se však pro účely tohoto zákona nepovažuje

- a) pozbytí obchodního závodu, pokud se jedná o hmotný majetek,
- b) vydání nebo poskytnutí majetku v nepeněžitě podobě ve hmotném majetku jako náhrady nebo vypořádání podle zvláštního právního předpisu,¹¹⁾
- c) poskytnutí dárku v rámci ekonomické činnosti, pokud jeho pořizovací cena bez daně nepřesahuje 500 Kč, nebo poskytnutí obchodních vzorků bez úplaty v rámci ekonomické činnosti,
- d) dodání vratného obalu, který je dodáván spolu se zbožím kupujícímu za úplatu, pokud je tato úplata přímo vázána k vratnému obalu a kupujícímu je při

dodání zboží zaručeno vrácení této úplaty v plné výši po vrácení vratného obalu10a), nebo

e) vrácení vratného obalu bez úplaty či za úplatu.

§ 14

Poskytnutí služby

(1) Poskytnutím služby se pro účely tohoto zákona rozumí všechny činnosti, které nejsou dodáním zboží. Poskytnutím služby se pro účely tohoto zákona rozumí také

a) pozbytí nehmotné věci,

b) přenechání zboží k užití jinému,

c) vznik a zánik věcného břemene,

d) zavázání se k povinnosti zdržet se určitého jednání nebo strpět určité jednání nebo situaci.

(2) Za poskytnutí služby se pro účely tohoto zákona považuje

a) poskytnutí služby za úplatu i na základě rozhodnutí státního orgánu nebo vyplývající ze zvláštního právního předpisu,

b) poskytnutí služby prostřednictvím komisionáře na základě komisionářské smlouvy nebo smlouvy obdobného typu; tato služba se považuje za samostatné poskytnutí služby komitentem nebo třetí osobou komisionáři a samostatné poskytnutí služby komisionářem třetí osobě nebo komitentovi.

(3) Za poskytnutí služby za úplatu se pro účely tohoto zákona také považuje

a) poskytnutí služby pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce,

b) vydání vypořádacího podílu na obchodní korporaci nebo podílu na likvidačním zůstatku v nepeněžitě podobě v nehmotném majetku,2) pokud byl u majetku nebo jeho části uplatněn odpočet daně,

c) při zániku společnosti nebo zániku členství společníka ve společnosti bezúplatné přenechání

1. nehmotného majetku, který je ve vlastnictví daného společníka, do vlastnictví jiného společníka nebo do společného majetku,

2. toho, co by společník získal při zániku společnosti nebo při zániku členství v nepeněžitě podobě v nehmotném majetku, do vlastnictví jiného společníka nebo do společného majetku,

d) vložení nepeněžitého vkladu do obchodní korporace v nehmotném majetku, pokud vkladatel při nabytí majetku uplatnil u něj nebo u jeho části odpočet daně, s výjimkou vkladu obchodního závodu; vkladatel i nabyvatel v takovém případě

odpovídají za splnění povinnosti přiznat daň společně a nerozdílně.

(4) Pro účely tohoto zákona se za poskytnutí služby pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce rozumí

a) dočasné využití obchodního majetku, s výjimkou dlouhodobého majetku, pro osobní spotřebu plátce nebo jeho zaměstnanců, pokud byl u tohoto majetku nebo jeho části uplatněn odpočet daně, nebo

b) poskytnutí služby plátcem bez úplaty pro osobní spotřebu plátce nebo jeho zaměstnanců nebo jiné účely než souvisejících s uskutečňováním jeho ekonomických činností, pokud u přímo souvisejících přijatých plnění byl uplatněn odpočet daně.

(5) Za poskytnutí služby se však pro účely tohoto zákona nepovažuje

a) pozbytí obchodního závodu,

b) vydání nebo poskytnutí majetku v nepeněžitě podobě v nehmotném majetku , včetně poskytnutí služby, jako náhrady nebo vypořádání podle zvláštního právního předpisu,11)

c) postoupení vlastní pohledávky vzniklé plátcí.

§ 15

zrušen

§ 16

Pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Pořízením zboží z jiného členského státu se pro účely tohoto zákona rozumí nabytí práva nakládat jako vlastník se zbožím od osoby registrované k dani v jiném členském státě, která není osvobozenou osobou, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno z tohoto jiného členského státu do členského státu od něj odlišného

a) osobou, která uskutečňuje dodání zboží,

b) pořizovatelem, kterým se pro účely tohoto zákona rozumí osoba, která pořizuje zboží z jiného členského státu, nebo

c) zmocněnou třetí osobou.

(2) Za pořízení zboží z jiného členského státu se pro účely tohoto zákona nepovažuje

a) dodání zboží s instalací nebo montáží,

b) dodání zboží soustavami nebo sítěmi,

c) zasílání zboží,

d) přemístění obchodního majetku z jiného členského státu do tuzemska pro účely uvedené v § 13 odst. 7,

e) nabytí vratného obalu za úplatu.

(3) Pokud je zboží pořízeno právnickou osobou nepovinnou k dani, pro kterou je pořízení zboží předmětem daně, odesláno nebo přepraveno ze třetí země a dovoz zboží je uskutečněn touto osobou do členského státu odlišného od členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží, považuje se pro účely tohoto zákona zboží za odeslané nebo přepravené z členského státu, do kterého je dovoz zboží uskutečněn. Pokud je dovoz zboží uskutečněn právnickou osobou nepovinnou k dani, pro kterou je pořízení zboží předmětem daně, do tuzemska, má tato osoba nárok na vrácení zaplacené daně při dovozu zboží, pokud prokáže, že pořízení tohoto zboží bylo předmětem daně v členském státě, ve kterém je ukončeno odeslání nebo přeprava tohoto zboží. Při vrácení daně se postupuje přiměřeně podle § 82 až 82b.

(4) Za pořízení zboží z jiného členského státu plátcem se pro účely tohoto zákona také považuje přemístění zboží z jiného členského státu do tuzemska osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která není osvobozenou osobou a která není plátcem, za účelem následného dodání zboží v tuzemsku pořizovateli.

(5) Za pořízení zboží z jiného členského státu za úplatu se pro účely tohoto zákona považuje

a) přemístění zboží plátcem pro účely uskutečňování ekonomických činností v tuzemsku, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno z jiného členského státu do tuzemska a toto zboží bylo plátcem v rámci uskutečňování ekonomických činností v tomto jiném členském státě vyrobeno, nakoupeno, pořízeno z dalšího členského státu nebo dovezeno z třetí země,

b) přemístění zboží plátcem z jiného členského státu do tuzemska, které bylo odesláno nebo přepraveno ze třetí země a dovoz zboží je uskutečněn plátcem v tomto jiném členském státě, a odeslání nebo přeprava zboží je ukončena v tuzemsku,

c) přemístění zboží osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která není osvobozenou osobou a která nemá sídlo v tuzemsku, nebo zahraniční osobou povinnou k dani, která nemá provozovnu v tuzemsku, pro účely uskutečňování ekonomických činností v tuzemsku, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno z jiného členského státu do tuzemska,

d) přidělení zboží z jednoho členského státu do jiného ozbrojeným silám jiného členského státu, který je členem Organizace Severoatlantické smlouvy, pro jejich použití nebo použití civilních zaměstnanců, kteří je doprovázejí, pokud zboží nebylo předmětem daně v členském státě, který zboží přiděluje, jestliže dovoz tohoto zboží není osvobozen od daně.

§ 17

Zjednodušený postup při dodání zboží uvnitř území Evropské unie formou třístranného obchodu

(1) Třístranným obchodem je obchod, který uzavřou tři osoby registrované k dani ve třech různých členských státech a předmětem obchodu je dodání téhož zboží mezi těmito třemi osobami s tím, že zboží je přímo odesláno nebo přepraveno z členského státu prodávajícího do členského státu kupujícího.

(2) Prodávajícím se pro účely třístranného obchodu rozumí osoba registrovaná k dani v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží, která není osvobozenou osobou.

(3) Kupujícím se pro účely třístranného obchodu rozumí osoba registrovaná k dani v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží, která kupuje zboží od prostřední osoby.

(4) Prostřední osobou se pro účely třístranného obchodu rozumí osoba registrovaná k dani v členském státě odlišném od členského státu prodávajícího a členského státu kupujícího, která

a) není osvobozenou osobou a

b) pořizuje zboží od prodávajícího v členském státě kupujícího s cílem následného dodání zboží kupujícímu v tomto členském státě.

(5) Při užití zjednodušeného postupu při třístranném obchodu se nesmí prostřední osoba registrovat k dani v členském státě kupujícího a uplatnit osvobození od daně při pořízení zboží v tomto členském státě, za podmínek stanovených tímto členským státem.

(6) Pořízení zboží z jiného členského státu, které je uskutečněno prostřední osobou v tuzemsku, při užití zjednodušeného postupu v třístranném obchodu je osvobozeno od daně za těchto podmínek

a) pořízení zboží z jiného členského státu je uskutečněno prostřední osobou, která není plátcem ani identifikovanou osobou, ale je osobou registrovanou k dani v jiném členském státě,

b) pořízení zboží z jiného členského státu je uskutečněno prostřední osobou za účelem následného dodání zboží v tuzemsku,

c) zboží pořízené prostřední osobou je přímo odesláno nebo přepraveno z členského státu prodávajícího do tuzemska a je určeno pro kupujícího, pro kterého prostřední osoba uskutečňuje následné dodání zboží,

d) kupující je plátce nebo identifikovaná osoba,

e) kupující je povinen přiznat daň u dodání zboží uskutečněného prostřední osobou jako při pořízení zboží z jiného členského státu.

(7) Prostřední osoba, která je osobou registrovanou k dani v jiném členském státě a pořizuje zboží z jiného členského státu a dodává zboží kupujícímu, který je plátcem nebo identifikovanou osobou, je při užití zjednodušeného postupu v třístranném obchodu povinna

- a) splnit podmínky podle odstavce 6 pro uplatnění osvobození od daně při pořízení zboží z jiného členského státu uskutečněné v tuzemsku,
- b) oznámit stejné daňové identifikační číslo prodávajícímu a uvést je na daňovém dokladu pro kupujícího,
- c) vystavit kupujícímu daňový doklad se sdělením, že se jedná o třístranný obchod.

(8) Kupující je povinen oznámit prostřední osobě daňové identifikační číslo, které kupujícímu bylo přiděleno v tuzemsku, a přiznat daň na základě daňového dokladu vystaveného prostřední osobou, stejně jako při pořízení zboží z jiného členského státu.

§ 18

zrušen

§ 19

Dodání a pořízení nových dopravních prostředků uvnitř území Evropské unie

(1) Plátce, který dodává za úplatu nový dopravní prostředek do jiného členského státu osobě registrované k dani v jiném členském státě, uskutečňuje plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně.

(2) Dnem prvního uvedení do provozu se u nových dopravních prostředků lodí a letadel rozumí den dodání výrobcem prvním kupujícímu nebo vlastníku nebo první den, kdy kupující nebo vlastník je oprávněn s dopravním prostředkem nakládat, a to ten den, který nastane dříve, nebo den, kdy byl dopravní prostředek výrobcem použit pro předváděcí účely. Za den prvního uvedení do provozu u pozemních motorových vozidel se považuje den, kdy bylo vozidlo registrováno k provozu ve státu výrobce, nebo den, kdy nastala povinnost toto vozidlo ve státu výrobce registrovat, a to ten den, který nastane dříve. Pokud není povinnost vozidlo registrovat ve státu výrobce, je dnem prvního uvedení do provozu den, kdy bylo vozidlo odvezeno kupujícím nebo jeho vlastníkem, nebo den dodání kupujícímu nebo jeho vlastníku nebo den, kdy kupující nebo vlastník s ním mohl nakládat, a to ten den, který nastane dříve, nebo den, kdy pozemní motorové vozidlo bylo použito pro předváděcí účely. Jestliže není den prvního uvedení do provozu takto stanoven, považuje se za den prvního uvedení do provozu den, kdy byl vystaven doklad o prodeji.

(3) Plátce, který pořizuje za úplatu nový dopravní prostředek od osoby registrované k dani v jiném členském státě, uskutečňuje pořízení zboží z jiného členského státu.

(4) Plátce, který dodává za úplatu nový dopravní prostředek do jiného členského státu osobě, která není osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, uskutečňuje plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, pokud je nový dopravní prostředek přemístěn do jiného členského státu a plátce společně s pořizovatelem předloží místně příslušnému správci daně hlášení o dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu ve lhůtě pro podání daňového přiznání, ke kterému přiloží kopii vystaveného daňového dokladu. Dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu osobě, která

není osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, plátce neuvádí do souhrnného hlášení. Plátce, který pořizuje za úplatu nový dopravní prostředek z jiného členského státu od osoby, která není osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, uskutečňuje také pořízení zboží z jiného členského státu, které je předmětem daně v tuzemsku, a k daňovému přiznání je povinen přiložit hlášení o pořízení nového dopravního prostředku a kopii daňového dokladu, který mu vystavil dodavatel.

(5) Osoba, která není plátcem, a příležitostně dodá nový dopravní prostředek, který je přemístěn do jiného členského státu, se považuje za osobu oprávněnou uplatnit nárok na odpočet daně, kterou zaplatila při nabytí nového dopravního prostředku ve sjednané ceně nebo při dovozu nebo při pořízení z jiného členského státu, a to maximálně do výše daně, kterou by byl povinen odvést plátce, pokud by dodání bylo zdanitelným plněním v tuzemsku. Tato osoba je oprávněna uplatnit nárok na odpočet daně u svého místně příslušného správce daně v daňovém přiznání, ke kterému přiloží kopii daňového dokladu, a s hlášením o dodání nového dopravního prostředku předloží daňové přiznání do 10 dnů ode dne dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu; tuto lhůtu nelze prodloužit. Pokud nárok na odpočet daně neuplatní v tomto daňovém přiznání nebo na požádání správce daně neposkytne informace nutné ke správnému stanovení nároku na odpočet daně, její nárok zaniká.

(6) Osoba, která není plátcem, a pořizuje v tuzemsku nový dopravní prostředek z jiného členského státu, který bude registrován k provozu v tuzemsku, je povinna předložit daňové přiznání, ke kterému přiloží kopii daňového dokladu, hlášení o pořízení nového dopravního prostředku do 10 dnů ode dne pořízení; tuto lhůtu nelze prodloužit. Na základě tohoto daňového přiznání správce daně vyměří částku daně, kterou je pořizující osoba povinna zaplatit místně příslušnému správci daně do 25 dnů ode dne, kdy jí daň byla vyměřena. Správce daně osobě požívající výsad a imunit při pořízení nového dopravního prostředku z jiného členského státu vydá potvrzení o osvobození od daně, pokud je pořízen nový dopravní prostředek v rámci množstevních limitů stanovených v § 80.

(7) Osoba, která pořizuje nový dopravní prostředek z jiného členského státu, který bude registrován v registru silničních motorových vozidel, může před podáním daňového přiznání podat hlášení o pořízení nového motorového vozidla a zaplatit zálohu ve výši daně z pořízení nového dopravního prostředku, kterou vypořádá v následně podaném daňovém přiznání. K hlášení o pořízení nového motorového vozidla je povinna přiložit kopii daňového dokladu, který jí vystavil dodavatel z jiného členského státu. Zaplacení zálohy správce daně na žádost pořizovatele potvrdí.

(8) Při dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu musí být na daňovém dokladu uveden údaj, že se jedná o nový dopravní prostředek, a údaje tuto skutečnost potvrzující.

§ 20

Dovoz zboží

(1) Dovozem zboží se pro účely tohoto zákona rozumí vstup zboží z třetí země na území Evropské unie.

(2) Za dovoz zboží se pro účely tohoto zákona považuje také vrácení zboží, které je po předchozím umístění ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu nacházejícím se v tuzemsku vráceno zpět do tuzemska. Za vrácení zboží do tuzemska se nepovažuje dodání zboží do jiného členského státu podle § 64 přímo ze svobodného skladu nebo svobodného pásma a vývoz zboží podle § 66 přímo ze svobodného skladu nebo svobodného pásma.

(3) Za dovoz zboží se pro účely tohoto zákona považuje také vstup zboží na území Evropské unie z území podle § 3 odst. 2. U dovozu tohoto zboží postupuje celní úřad tak, jako by se jednalo o dovoz zboží ze třetí země.

Díl 4

Uskutečnění plnění a vznik povinnosti daň přiznat nebo zaplatit

§ 21

Uskutečnění zdanitelného plnění a povinnost přiznat daň při dodání zboží a poskytnutí služby

(1) Daň je plátce povinen přiznat ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni přijetí úplaty, a to k tomu dni, který nastane dříve, pokud zákon nestanoví jinak. Plátce daň uvádí v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém mu vznikla povinnost přiznat daň.

(2) Při dodání zboží se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné

a) dnem dodání podle § 13 odst. 1 při prodeji podle kupní smlouvy,

b) dnem převzetí v ostatních případech,

c) dnem příklepu při vydražení zboží ve veřejné dražbě podle zvláštního právního předpisu.16), nebo

d) dnem přenechání zboží k užívání podle § 13 odst. 3 písm. d).

(3) Při dodání nemovité věci se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem předání nemovité věci nabyvateli do užívání nebo dnem doručení vyrozumění, ve kterém je uveden den zápisu změny vlastnického práva, a to tím dnem, který nastane dříve. Při přenechání nemovité věci k užívání podle § 13 odst. 3 písm. d) se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem přenechání nemovité věci k užívání.

(4) Při poskytnutí služby se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné

a) dnem jejího poskytnutí nebo dnem vystavení daňového dokladu s výjimkou splátkového nebo platebního kalendáře nebo dokladu na přijatou úplatu, a to tím dnem, který nastane dříve,

b) dnem uvedeným ve smlouvě, ke kterému dochází k pozbytí nehmotné věci nebo přenechání zboží k užití jinému; pokud je sjednán způsob stanovení úplaty a k uvedenému dni není známa její výše, zdanitelné plnění se považuje za uskutečněné ke dni přijetí úplaty.

(5) V ostatních případech se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné

a) dnem převzetí díla nebo jeho dílčí části při zdanitelném plnění uskutečněném podle smlouvy o dílo,

b) dnem odečtu z měřicího zařízení, popřípadě dnem zjištění skutečné spotřeby při dodání tepla, chladu, elektřiny, plynu, vody, odstranění odpadních vod a telekomunikační služby, při přepravě a distribuci plynu nebo při přenosu a distribuci elektřiny,

c) dnem použití majetku nebo využití služby při použití hmotného majetku nebo poskytnutí služby pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce,

d) dnem uvedení do stavu způsobilého k užívání⁷⁴⁾ při plnění vymezeném v § 13 odst. 4 písm. b),

e) dnem, ke kterému dochází k pozbytí vlastnického práva k nepeněžitému vkladu, popřípadě jiných práv k tomuto vkladu, při vložení majetkového vkladu v nepeněžitě podobě, s výjimkou nemovité věci, kdy se postupuje podle odstavce 3,

f) dnem, ke kterému dochází k pozbytí vlastnického práva, popřípadě jiných práv k vydávanému majetku, při vydání vypořádacího podílu na obchodní korporaci nebo podílu na likvidačním zůstatku, s výjimkou nemovité věci, kdy se postupuje podle odstavce 3,

g) dnem dodání třetí osobě, a to jak u komitenta, tak u komisionáře, popřípadě dnem dodání třetí osobou, při dodání zboží na základě komisionářské smlouvy nebo smlouvy obdobného typu, nebo

h) dnem poskytnutí služby třetí osobě, a to jak u komitenta, tak u komisionáře, popřípadě dnem poskytnutí služby třetí osobou, při poskytnutí služby na základě komisionářské smlouvy nebo smlouvy obdobného typu.

(6) Zdanitelné plnění uskutečňované prostřednictvím prodejních automatů, popřípadě jiných obdobných přístrojů uváděných do chodu mincemi, bankovkami, známkami nebo jinými platebními prostředky nahrazujícími peníze, a v případech, kdy se úplata za zdanitelná plnění uskutečňuje platebními prostředky nahrazujícími peníze, se považuje za uskutečněné dnem, kdy plátce vyjme peníze nebo platební prostředky nahrazující peníze z přístroje nebo jiným způsobem zjistí výši obrátu.

(7) U zdanitelného plnění podle § 13 odst. 4 písm. f) vzniká povinnost priznat daň ke dni jeho uskutečnění. Zdanitelné plnění se považuje za uskutečněné k poslednímu dni účetního období daného plátce nebo k poslednímu dni kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví, za podmínek uvedených v § 13 odst. 4 písm. f).

(8) Dílčím plněním se rozumí zdanitelné plnění, které se podle smlouvy uskutečňuje ve sjednaném rozsahu a ve sjednaných lhůtách a nejedná se přitom o celkové plnění, na které je uzavřena smlouva. Dílčí plnění se považuje za

uskutečněné dnem uvedeným ve smlouvě. U dílčích plnění uskutečněných podle smlouvy o dílo se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné i dnem podle odstavce 5 písm. a), a dnem uskutečnění zdanitelného plnění je ten den, který nastane dříve.

(9) U opakovaných plnění se považuje zdanitelné plnění za uskutečněné nejpozději posledním dnem zdaňovacího období. Opakovaným plněním se rozumí uskutečnění zdanitelných plnění ve sjednaných lhůtách během zdaňovacího období, přičemž se v rámci smlouvy jedná o plnění zbožím stejného druhu, které je navzájem zastupitelné nebo službou stejné povahy.

(10) Pro stanovení dne uskutečnění plnění u plnění osvobozených od daně platí odstavce 2 až 9 obdobně. U nájmu nemovité věci osvobozeného od daně bez nároku na odpočet daně se považuje plnění za uskutečněné nejpozději posledním dnem každého kalendářního roku.

§ 22

Uskutečnění plnění a povinnost přiznat daň při dodání zboží do jiného členského státu

(1) Daň na výstupu při dodání zboží do jiného členského státu, na které se nevztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně, je plátce povinen přiznat ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni přijetí úplaty, a to k tomu dni, který nastane dříve.

(2) Den uskutečnění zdanitelného plnění se při dodání zboží do jiného členského státu podle odstavce 1 stanoví podle § 21. Daň je plátce povinen uvést do daňového přiznání za zdaňovací období, kdy mu vznikla povinnost přiznat daň.

(3) Při dodání zboží do jiného členského státu, na které se vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně, vzniká povinnost přiznat uskutečnění tohoto dodání k patnáctému dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu. Pokud však byl daňový doklad vystaven před patnáctým dnem měsíce, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu, je plátce povinen přiznat uskutečnění tohoto dodání ke dni vystavení daňového dokladu.

(4) Dodání zboží do jiného členského státu podle odstavce 3 je plátce povinen uvést do daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém mu vznikla povinnost přiznat dodání zboží do jiného členského státu.

§ 23

Uskutečnění plnění a povinnost přiznat nebo zaplatit daň při dovozu zboží

(1) Zdanitelné plnění je uskutečněno a povinnost přiznat nebo zaplatit daň při dovozu zboží vzniká^{19a)}

a) propuštěním zboží do celního režimu volný oběh,

b) propuštěním zboží do celního režimu aktivní zušlechťovací styk v systému navracení,

- c) propuštěním zboží do celního režimu dočasné použití s částečným osvobozením od dovozního cla,
- d) nezákonným dovozem zboží,
- e) spotřebou nebo použitím zboží ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu za jiných podmínek, než které jsou stanoveny celními předpisy,
- f) porušením podmínek vyplývajících z dočasně uskladněného zboží,
- g) porušením podmínek stanovených pro celní režim, do kterého bylo dovážené zboží propuštěno, nebo
- h) odnětím zboží celnímu dohledu.

(2) Povinnost zaplatit daň při dovozu zboží rovněž vzniká dnem rozhodnutí celního úřadu o vrácení zboží ze svobodného pásma nebo svobodného skladu v tuzemsku zpět do tuzemsku.

(3) Bylo-li plátcí rozhodnutím celního úřadu zboží propuštěno podle odstavce 1 písm. a), b) nebo c), je plátce povinen přiznat daň v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém bylo zboží do příslušného režimu propuštěno.

(4) Bylo-li plátcí rozhodnutím celního úřadu zboží propuštěno podle odstavce 1 písm. c), je plátce povinen přiznat daň ve výši, která by byla vyměřena při propuštění zboží do volného oběhu v době dovozu zboží.

(5) Pokud byly porušeny podmínky pro osvobození od daně podle § 71g, je plátce povinen přiznat daň v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém bylo zboží do režimu volného oběhu propuštěno.

(6) Bylo-li osobě, která není plátcem, rozhodnutím celního úřadu zboží propuštěno podle odstavce 1 písm. c), je tato osoba povinna zaplatit daň ve výši, která by byla vyměřena při propuštění zboží do volného oběhu v době dovozu zboží.

(7) Plátce splnil povinnost přiznat daň při dovozu zboží, pokud daň zaplatil celnímu úřadu v souladu s tímto zákonem jako osoba povinná zaplatit daň.

§ 24

Uskutečnění zdanitelného plnění a povinnost přiznat daň při poskytnutí služby osobou neusazenou v tuzemsku

(1) Povinnost přiznat daň při poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku osobou neusazenou v tuzemsku vzniká plátcí nebo identifikované osobě, kterým je služba poskytnuta, ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni poskytnutí úplaty, a to k tomu dni, který nastane dříve.

(2) Zdanitelné plnění se považuje za uskutečněné dnem poskytnutí služby podle odstavce 1. V případech podle § 21 odst. 4 písm. b) a v § 21 odst. 5 až 9 se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem uvedeným v těchto

ustanoveních.

(3) Pokud je osobou neusazenou v tuzemsku poskytována služba s místem plnění v tuzemsku podle § 9 odst. 1 po dobu delší než 12 kalendářních měsíců a během této doby nedojde k poskytnutí úplaty, považuje se plnění za uskutečněné nejpozději posledním dnem každého kalendářního roku.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se obdobně vztahují i na dodání zboží s instalací nebo montáží a dodání zboží soustavami nebo sítěmi.

§ 24a

Uskutečnění plnění a povinnost přiznat poskytnutí služby s místem plnění mimo tuzemsko

(1) Při poskytnutí služby s místem plnění mimo tuzemsko vzniká ke dni uskutečnění plnění nebo ke dni přijetí úplaty, a to k tomu dni, který nastane dříve,

a) plátcí povinnost přiznat uskutečnění tohoto plnění,

b) identifikované osobě povinnost přiznat uskutečnění tohoto plnění při poskytnutí služby s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, s výjimkou poskytnutí služby, které je osvobozené od daně.

(2) Plnění se považuje za uskutečněné dnem poskytnutí služby podle odstavce 1. V případech podle § 21 odst. 4 písm. b) a v § 21 odst. 5 až 9 se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem uvedeným v těchto ustanoveních.

(3) Pokud je služba s místem plnění mimo tuzemsko podle § 9 odst. 1, u níž mají plátce nebo identifikovaná osoba povinnost podat souhrnné hlášení podle § 102 odst. 1 písm. d), poskytována po dobu delší než 12 kalendářních měsíců a nedojde během tohoto období k přijetí úplaty, považuje se plnění za uskutečněné nejpozději posledním dnem každého kalendářního roku.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se obdobně vztahují i na dodání zboží s instalací nebo montáží, dodání zboží soustavami nebo sítěmi s místem plnění mimo tuzemsko.

§ 25

Uskutečnění zdanitelného plnění a povinnost přiznat daň při pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Při pořízení zboží z jiného členského státu s místem plnění v tuzemsku vzniká plátcí nebo identifikované osobě povinnost přiznat daň k patnáctému dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno. Pokud však byl daňový doklad vystaven před patnáctým dnem měsíce, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno, vzniká plátcí nebo identifikované osobě povinnost přiznat daň ke dni vystavení daňového dokladu.

(2) Při pořízení zboží z jiného členského státu podle § 16 odst. 4 a 5 vzniká plátcí povinnost přiznat daň dnem přemístění zboží do tuzemska.

(3) Pořízení zboží z jiného členského státu se považuje za uskutečněné dnem, ke kterému by bylo uskutečněno zdanitelné plnění při dodání zboží podle § 21. Pořízení zboží z jiného členského státu podle § 16 odst. 4 a 5 se však považuje za uskutečněné dnem přemístění zboží do tuzemska.

Díl 5

Daňové doklady

Oddíl 1

Obecná ustanovení o daňových dokladech

§ 26

Daňový doklad

(1) Daňovým dokladem je písemnost, která splňuje podmínky stanovené v tomto zákoně.

(2) Daňový doklad může mít listinnou nebo elektronickou podobu.

(3) Daňový doklad má elektronickou podobu tehdy, pokud je vystaven a obdržen elektronicky. S použitím daňového dokladu v elektronické podobě musí souhlasit osoba, pro kterou se plnění uskutečňuje.

(4) Za správnost údajů na daňovém dokladu a za jeho vystavení ve stanovené lhůtě odpovídá vždy osoba, která plnění uskutečňuje.

Oddíl 2

Vystavování daňových dokladů

§ 27

Určení pravidel pro vystavování daňových dokladů

(1) Vystavování daňových dokladů při dodání zboží nebo poskytnutí služby podléhá pravidlům členského státu, ve kterém je místo plnění.

(2) Vystavování daňových dokladů podléhá pravidlům členského státu, ve kterém má osoba povinná k dani, která plnění uskutečňuje, sídlo nebo provozovnu, je-li plnění uskutečněno prostřednictvím této provozovny, pokud je místo plnění

a) v členském státě odlišném od členského státu, ve kterém má osoba povinná k dani, která plnění uskutečňuje, sídlo nebo provozovnu, je-li plnění uskutečněno prostřednictvím této provozovny, a pokud osobou povinnou přiznat daň je osoba, pro kterou se plnění uskutečňuje, a tato osoba nebyla zmocněna k vystavení daňového dokladu, nebo

b) ve třetí zemi.

§ 28

Pravidla pro vystavování daňových dokladů v tuzemsku

(1) Plátce je povinen vystavit daňový doklad v případě

a) dodání zboží nebo poskytnutí služby osobě povinné k dani nebo právnické

osobě nepovinné k dani, s výjimkou plnění osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně,

b) zaslání zboží do tuzemska s místem plnění v tuzemsku,

c) dodání zboží do jiného členského státu, na které se vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně,

d) přijetí úplaty, pokud před uskutečněním plnění podle písmene a) nebo b) vznikla povinnost přiznat daň nebo přiznat uskutečnění plnění ke dni přijetí úplaty, nebo

e) uskutečnění plnění podle § 13 odst. 4, s výjimkou § 13 odst. 4 písm. c) a d), nebo podle § 14 odst. 3, s výjimkou § 14 odst. 3 písm. c) a d).

(2) Osoba povinná k dani je povinna vystavit daňový doklad v případě

a) uskutečnění plnění pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, je-li místo plnění v členském státě, ve kterém nemá osoba povinná k dani, která plnění uskutečňuje, sídlo nebo ve kterém nemá umístěnu provozovnu, prostřednictvím které je toto plnění uskutečněno, pokud jde o

1. poskytnutí služby,
2. dodání zboží s instalací nebo montáží, nebo
3. dodání zboží soustavami nebo sítěmi,

b) poskytnutí služby nebo dodání zboží s instalací nebo montáží pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, je-li místo plnění ve třetí zemi, nebo

c) přijetí úplaty, pokud před uskutečněním plnění podle písmene a) nebo b) vznikla povinnost přiznat daň nebo přiznat uskutečnění plnění ke dni přijetí úplaty.

(3) Orgán veřejné moci nebo dražebník je povinen namísto plátce vystavit daňový doklad při dražbě obchodního majetku plátce nebo při jeho prodeji mimo dražbu, a to obdobně podle odstavce 1 písm. a), a poskytnout daňový doklad tomuto plátcovi.

(4) Daňový doklad musí být vystaven do 15 dnů ode dne, kdy vznikla povinnost přiznat daň, nebo přiznat uskutečnění plnění.

(5) Daňový doklad musí být vystaven do 15 dnů od konce kalendářního měsíce, ve kterém

a) se uskutečnilo dodání zboží do jiného členského státu, na které se vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně,

b) se uskutečnilo poskytnutí služby, dodání zboží s instalací nebo montáží nebo dodání zboží soustavami nebo sítěmi pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, je-li místo plnění v členském státě, ve kterém nemá osoba povinná k dani, která plnění uskutečňuje, sídlo nebo ve kterém nemá umístěnu provozovnu, prostřednictvím které je toto plnění uskutečněno,

c) se uskutečnilo poskytnutí služby nebo dodání zboží s instalací nebo montáží pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, je-li místo plnění ve třetí zemi, nebo

d) byla přijata úplata, pokud před uskutečněním plnění podle písmen b) nebo c) vznikla povinnost vystavit daňový doklad v důsledku přijetí úplaty.

(6) Osoba povinná k dani může k vystavení daňového dokladu písemně zmocnit osobu, pro kterou se plnění uskutečňuje, nebo třetí osobu. Pokud je zmocnění uděleno elektronicky, musí být podepsáno uznávaným elektronickým podpisem.

Oddíl 3

Náležitosti daňových dokladů

§ 29

Náležitosti daňového dokladu

(1) Daňový doklad musí obsahovat tyto údaje:

a) označení osoby, která uskutečňuje plnění,

b) daňové identifikační číslo osoby, která uskutečňuje plnění,

c) označení osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,

d) daňové identifikační číslo osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,

e) evidenční číslo daňového dokladu,

f) rozsah a předmět plnění,

g) den vystavení daňového dokladu,

h) den uskutečnění plnění nebo den přijetí úplaty, pokud před uskutečněním plnění vznikla povinnost ke dni přijetí úplaty přiznat daň nebo přiznat uskutečnění plnění, pokud se liší ode dne vystavení daňového dokladu,

i) jednotkovou cenu bez daně a slevu, není-li obsažena v jednotkové ceně,

j) základ daně,

k) sazbu daně,

l) výši daně; tato daň se uvádí v české měně.

(2) Daňový doklad musí obsahovat rovněž tyto údaje:

a) odkaz na příslušné ustanovení tohoto zákona, ustanovení předpisu Evropské unie nebo jiný údaj uvádějící, že plnění je od daně osvobozeno, je-li plnění osvobozeno od daně,

b) „vystaveno zákazníkem“, je-li osoba, pro kterou je plnění uskutečněno,

zmocněna k vystavení daňového dokladu,

c) „daň odvede zákazník“, je-li osobou povinnou přiznat daň osoba, pro kterou je plnění uskutečněno.

(3) Daňový doklad nemusí obsahovat tyto údaje:

a) daňové identifikační číslo osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje, není-li jí přiděleno,

b) jednotkovou cenu bez daně a slevu, není-li obsažena v jednotkové ceně, pokud vznikla povinnost přiznat daň nebo přiznat uskutečnění plnění ke dni přijetí úplaty,

c) sazbu daně a výši daně,

1. jedná-li se o plnění osvobozené od daně, nebo

2. je-li osobou povinnou přiznat daň osoba, pro kterou je plnění uskutečněno.

(4) Označením se pro účely daňových dokladů rozumí

a) obchodní firma nebo jméno,

b) dodatek ke jménu a

c) sídlo.

§ 29a

Náležitosti daňového dokladu skupiny

(1) Pokud je daňový doklad vystaven v případě plnění uskutečněného skupinou, uvede se na daňovém dokladu namísto označení skupiny, která uskutečňuje plnění, označení člena skupiny, který uskutečňuje plnění.

(2) Pokud je daňový doklad vystaven v případě plnění uskutečněného pro skupinu, uvede se na daňovém dokladu namísto označení skupiny, pro kterou se uskutečňuje plnění, označení člena skupiny, pro kterého se uskutečňuje plnění.

Oddíl 4

Zjednodušený daňový doklad

§ 30

Vystavování zjednodušeného daňového dokladu

(1) Daňový doklad lze vystavit jako zjednodušený daňový doklad, pokud celková částka za plnění na daňovém dokladu není vyšší než 10 000 Kč.

(2) Daňový doklad nelze vystavit jako zjednodušený daňový doklad v případě

a) dodání zboží do jiného členského státu, na které se vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně,

b) zasílání zboží do tuzemska s místem plnění v tuzemsku,

c) uskutečnění plnění, u něhož je povinna přiznat daň osoba, pro kterou se plnění uskutečňuje, nebo

d) prodeje zboží, které je předmětem spotřební daně z tabákových výrobků, za jiné než pevné ceny pro konečného spotřebitele.

§ 30a

Náležitosti zjednodušeného daňového dokladu

(1) Zjednodušený daňový doklad nemusí obsahovat

a) označení osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,

b) daňové identifikační číslo osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,

c) jednotkovou cenu bez daně a slevu, není-li obsažena v jednotkové ceně,

d) základ daně,

e) výši daně.

(2) Neobsahuje-li zjednodušený daňový doklad výši daně, musí obsahovat částku, kterou osoba, která plnění uskutečňuje, získala nebo má získat za uskutečňované plnění celkem.

Oddíl 5

Zvláštní daňové doklady

§ 31

Splátkový kalendář

Splátkový kalendář je daňovým dokladem, pokud

a) obsahuje náležitosti daňového dokladu a

b) tvoří součást nájemní smlouvy nebo je na něj v těchto smlouvách výslovně odkazováno.

§ 31a

Platební kalendář

(1) Platební kalendář je daňovým dokladem, pokud

a) obsahuje náležitosti daňového dokladu,

b) osoba, pro niž je uskutečňováno zdanitelné plnění, poskytuje úplatu před uskutečněním zdanitelného plnění a

c) je na něm uveden rozpis plateb na předem stanovené období.

(2) Platební kalendář nemusí obsahovat den uskutečnění plnění nebo den přijetí úplaty.

§ 31b

Souhrnný daňový doklad

(1) Osoba povinná k dani, která uskutečňuje několik samostatných plnění pro stejnou osobu, může vystavit za těchto několik samostatných plnění souhrnný daňový doklad.

(2) Souhrnný daňový doklad se vystavuje do 15 dnů od konce kalendářního měsíce, ve kterém

a) se uskutečnilo první plnění uvedené na tomto souhrnném daňovém dokladu, nebo

b) byla přijata první úplata uvedená na tomto souhrnném daňovém dokladu, pokud vznikla povinnost vystavit daňový doklad v důsledku přijetí úplaty.

(3) Údaje společné pro všechna samostatná plnění mohou být na souhrnném daňovém dokladu uvedeny pouze jednou.

(4) Pro každé samostatné plnění musí být zvlášť uvedeny tyto údaje:

a) den uskutečnění plnění nebo den přijetí úplaty, podle toho, který nastane dříve,

b) jednotková cena bez daně a sleva, není-li obsažena v jednotkové ceně,

c) základ daně,

d) sazba daně a

e) výše daně.

§ 32

Doklad o použití

(1) Doklad o použití je daňový doklad vystavený v případě plnění podle § 13 odst. 4 písm. a), b) a f) nebo podle § 14 odst. 3 písm. a).

(2) V dokladu o použití se rovněž uvede sdělení o účelu použití.

§ 32a

Potvrzení při dražbě a při prodeji mimo dražbu

Potvrzení vystavené při dražbě obchodního majetku plátce nebo při jeho prodeji mimo dražbu je daňovým dokladem, pokud obsahuje

a) náležitosti daňového dokladu a

b) sdělení, že se jedná o prodej prostřednictvím osoby určené k uskutečnění prodeje obchodního majetku plátce.

Oddíl 6

Daňové doklady při dovozu a vývozu zboží

§ 33

Daňový doklad při dovozu

(1) Za daňový doklad při dovozu zboží do tuzemska se považuje

a) rozhodnutí o propuštění zboží do celního režimu, ve kterém vznikla povinnost přiznat nebo zaplatit daň, nebo

b) jiné rozhodnutí o vyměřené dani vydané celním úřadem, pokud je daň zaplacená.

(2) Za daňový doklad při vrácení zboží zpět do tuzemska se považuje rozhodnutí o vyměřené dani vydané celním úřadem, pokud je daň zaplacená.

§ 33a

Daňový doklad při vývozu

Za daňový doklad při vývozu zboží se považuje

a) rozhodnutí celního úřadu o vývozu zboží do třetí země, kterým je celním úřadem potvrzen výstup zboží z území Evropské unie, nebo

b) rozhodnutí celního úřadu o umístění zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu v tuzemsku.

Oddíl 7

Zajištění věrohodnosti původu, neporušenosti obsahu a čitelnosti daňových dokladů

§ 34

nadpis vypuštěn

(1) U daňového dokladu musí být od okamžiku jeho vystavení do konce doby stanovené pro jeho uchovávání zajištěna

a) věrohodnost jeho původu,

b) neporušenost jeho obsahu a

c) jeho čitelnost.

(2) Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) věrohodností původu skutečnost, že je zaručena totožnost osoby, která plnění uskutečňuje nebo která daňový doklad oprávněně vystavila,

b) neporušeností obsahu skutečnost, že obsah daňového dokladu požadovaný podle tohoto zákona nebyl změněn,

c) čitelností skutečnost, že je možné se seznámit s obsahem daňového dokladu

přímo nebo prostřednictvím technického zařízení.

(3) Zajištění věrohodnosti původu daňového dokladu, neporušenosti jeho obsahu a jeho čitelnosti lze dosáhnout prostřednictvím kontrolních mechanismů procesů vytvářejících spolehlivou vazbu mezi daňovým dokladem a daným plněním.

(4) Věrohodnost původu daňového dokladu v elektronické podobě a neporušenost jeho obsahu lze vedle kontrolních mechanismů procesů zajistit také

a) uznávaným elektronickým podpisem,

b) uznávanou elektronickou značkou, nebo

c) elektronickou výměnou informací (EDI)²¹), jestliže dohoda o této výměně stanoví užití postupů zaručujících věrohodnost původu a neporušenost obsahu.

Oddíl 8

Uchovávání daňových dokladů

§ 35

Obecné ustanovení o uchovávání daňových dokladů

(1) Povinnost uchovávat daňové doklady má uchovatel, kterým je osoba povinná k dani, která

a) daňový doklad vystavila nebo jejímž jménem byl daňový doklad vystaven, pokud jde o daňové doklady za uskutečněná plnění, nebo

b) má sídlo nebo provozovnu v tuzemsku a která je plátcem nebo identifikovanou osobou, pokud jde o daňové doklady za všechna plnění přijatá v souvislosti se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku.

(2) Daňové doklady se uchovávají po dobu 10 let od konce zdaňovacího období, ve kterém se plnění uskutečnilo.

(3) Uchovatel se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku je povinen uchovávat daňové doklady v tuzemsku. To neplatí, pokud je uchovává způsobem umožňujícím nepřetržitý dálkový přístup.

(4) Pokud má uchovatel sídlo nebo provozovnu v tuzemsku, je povinen předem oznámit správci daně místo uchovávání daňových dokladů v případě, že toto místo není v tuzemsku.

(5) Uchovatel je povinen na žádost správce daně zajistit český překlad daňového dokladu vystaveného v cizím jazyce.

§ 35a

Elektronické uchovávání daňových dokladů

(1) Daňový doklad lze převést z listinné podoby do elektronické a naopak.

(2) Daňový doklad lze uchovávat elektronicky prostřednictvím elektronických prostředků pro zpracování a uchovávání dat.

(3) Při uchovávání daňových dokladů prostřednictvím elektronických prostředků musí být rovněž elektronicky uchovávána data zaručující věrohodnost původu daňových dokladů a neporušenost jejich obsahu.

(4) Pokud uchovatel uchovává daňové doklady prostřednictvím elektronických prostředků zaručujících nepřetržitý dálkový přístup k uchovávaným datům, je povinen zajistit pro správce daně bezodkladně přístup k těmto dokladům, možnost stahovat je a používat je, pokud jde o

a) daňové doklady uchovávané osobou povinnou k dani, která má sídlo nebo provozovnu v tuzemsku, nebo

b) daňové doklady za uskutečněná plnění s místem plnění v tuzemsku uchovávané osobou povinnou k dani, která nemá sídlo ani provozovnu v tuzemsku.

Díl 6

Základ daně a výpočet daně, oprava základu daně a oprava výše daně, opravný daňový doklad

§ 36

Základ daně

(1) Základem daně je vše, co jako úplatu obdržel nebo má obdržet plátce za uskutečněné zdanitelné plnění, včetně částky na úhradu spotřební daně od osoby, pro kterou je zdanitelné plnění uskutečněno, nebo od třetí osoby, bez daně za toto zdanitelné plnění.

(2) Základem daně v případě přijetí úplaty před uskutečněním zdanitelného plnění je částka přijaté úplaty snižena o daň.

(3) Základ daně také zahrnuje

a) jiné daně, poplatky nebo jiná obdobná peněžitá plnění,

b) dotace k ceně,

c) vedlejší výdaje, které jsou účtovány osobě, pro kterou je uskutečňováno zdanitelné plnění, při jeho uskutečnění,

d) při poskytnutí služby i materiál přímo související s poskytovanou službou,

e) při poskytnutí stavebních a montážních prací spojených s výstavbou, změnou dokončené stavby, nebo v souvislosti s opravou stavby, konstrukce, materiál, stroje a zařízení, které se do stavby jako její součást montážními a stavebními pracemi zabudují nebo zamontují.

(4) Za vedlejší výdaje se pro účely základu daně považují zejména náklady na balení, přepravu, pojištění a provize.

(5) Základ daně se sníží o slevu z ceny, pokud je poskytnuta ke dni uskutečnění

zdanitelného plnění. Do základu daně se nezahrnuje rozdíl ze zaokrouhlení částky daně za zdanitelné plnění způsobem podle § 37 odst. 1.

(6) Základem daně je v případě, že se jedná o

a) dodání zboží podle § 13 odst. 4 písm. a) až e), odst. 5, odst. 6 a podle § 16 odst. 5, cena zboží nebo cena obdobného zboží, za kterou by bylo možné zboží pořídit ke dni uskutečnění zdanitelného plnění, a pokud takovou cenu nelze určit, výše celkových nákladů vynaložených na dodání zboží ke dni uskutečnění zdanitelného plnění,

b) poskytnutí služby podle § 14 odst. 3 a 4, výše celkových nákladů vynaložených na poskytnutí služby ke dni uskutečnění zdanitelného plnění.

(7) Pokud se za uskutečněná plnění stanoví celková cena nebo hodnota, která zahrnuje dodání zboží nebo poskytnutí služby s různými sazbami daně, popřípadě osvobozená od daně, základ daně se pro jednotlivá zdanitelná plnění stanoví v poměrné výši odpovídající poměru cen určených podle právních předpisů upravujících oceňování majetku jednotlivých plnění k celkovému součtu těchto určených cen. Tato celková cena nebo hodnota se považuje za částku obsahující daň.

(8) Pokud je při oceňování majetku vyžadován posudek více znalců, použije se pro zjištění poměru cen cena z posudku, v němž je cena nejvyšší, která se považuje za cenu obsahující daň.

(9) Základem daně při dodání platných mincí, které jsou pro sběratelské účely prodávány za cenu vyšší, než je jejich nominální hodnota, nebo za cenu vyšší, než je přepočtení jejich nominální hodnoty na českou měnu, je rozdíl mezi cenou, za kterou jsou prodávány, a jejich nominální hodnotou. Tento rozdíl se považuje za částku obsahující daň. Pokud jsou prodávány za cenu nižší, než je jejich nominální hodnota, nebo za cenu nižší, než je přepočtení jejich nominální hodnoty na českou měnu, základem daně je nula.

(10) U zdanitelného plnění podle § 13 odst. 4 písm. g) je základem daně peněžní částka, za kterou plátce vratný obal, který je dodáván spolu se zbožím, dodává, bez daně. Základem daně je tato peněžní částka i v případě, že vratný obal je dodán plátcem spolu se zbožím bezúplatně, pokud zákon dále nestanoví jinak. Jestliže plátce dodává v tuzemsku vratné obaly stejného druhu spolu se zbožím všem svým odběratelům bezúplatně, je základem daně peněžní částka, za kterou je obal stejného druhu plátcem pořízen, snižena o daň. V případě, že peněžní částka není známa, je základem daně cena vratného obalu stejného druhu určená podle právních předpisů upravujících oceňování majetku. Celkový základ daně u vratných obalů stejného druhu, z kterého se zjistí daň, se vypočte jako rozdíl mezi celkovým počtem vratných obalů stejného druhu dodaných plátcem všem svým odběratelům během příslušného účetního období nebo příslušného kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví, a celkovým počtem vratných obalů stejného druhu, které byly tomuto plátcovi vráceny během příslušného účetního období (7d) nebo během příslušného kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví, přičemž tento rozdíl je vynásoben částkou platnou pro vratný obal stejného druhu dodávaný v tuzemsku společně se zbožím, zjištěnou podle tohoto ustanovení. V případě, že celkový počet vratných obalů stejného druhu

dodaných plátcem všem svým odběratelům během příslušného účetního období nebo příslušného kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví, je nižší než celkový počet vratných obalů stejného druhu, které byly tomuto plátcovi vráceny během příslušného účetního období (7d) nebo během příslušného kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví, jsou základ daně a příslušná daň uváděné na daňovém dokladu vystaveném podle § 32 odst. 1 se záporným znaménkem. Stejným způsobem se záporný základ daně a daň zohlední i v daňovém přiznání podle § 101.

(11) Do základu daně se nezahrnuje částka, kterou plátce obdržel od jiné osoby na úhradu částky vynaložené jménem a na účet této jiné osoby. Podmínkou je, že přijatá částka nepřevyší uhrazené částky za jinou osobu a plátce si u plnění uhrazeného za jinou osobu neuplatní nárok na odpočet daně.

§ 36a

Základ daně ve zvláštních případech

(1) Základem daně je cena obvyklá bez daně, určená ke dni uskutečnění zdanitelného plnění, je-li zdanitelné plnění uskutečněno pro osobu uvedenou v odstavci 3 a je-li úplata za zdanitelné plnění

a) nižší než cena obvyklá a osoba, pro kterou bylo zdanitelné plnění uskutečněno, nemá nárok na odpočet daně nebo nemá nárok na odpočet daně v plné výši, nebo

b) vyšší než cena obvyklá a plátce, který uskutečnil zdanitelné plnění, je povinen krátit nárok na odpočet daně podle § 76 odst. 1.

(2) Hodnotou plnění osvobozeného od daně bez nároku na odpočet daně je cena obvyklá určená ke dni jeho uskutečnění, je-li plnění uskutečněno pro osobu uvedenou v odstavci 3 a je-li úplata nižší než cena obvyklá a plátce, který uskutečnil plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně, je povinen krátit nárok na odpočet daně podle § 76 odst. 1.

(3) Osobami, na které se vztahují odstavce 1 a 2, jsou

a) kapitálově spojené osoby podle § 5a odst. 3 s tím, že výše podílu představuje alespoň 25 % základního kapitálu nebo 25 % hlasovacích práv těchto osob,

b) jinak spojené osoby podle § 5a odst. 4; za jinak spojené osoby se nepovažují osoby, kdy je jedna osoba členem dozorčích rad obou osob,

c) osoby blízké,

d) společníci téže společnosti, jsou-li plátcí.

§ 37

Výpočet daně u dodání zboží a poskytnutí služby

(1) Daň se vypočte jako součin základu daně a sazby daně. Vypočtená daň se může zaokrouhlit na celé koruny způsobem, že částka 0,50 Kč a vyšší se zaokrouhlí na celou korunu nahoru a částka nižší než 0,50 Kč se zaokrouhlí na

celou korunu dolů. Cena včetně daně se pro účely tohoto zákona vypočte jako součet základu daně a vypočtené daně.

(2) Daň může plátce rovněž vypočítat z úplaty za zdanitelné plnění, která je včetně daně, nebo z částky stanovené podle § 36 odst. 6, která je včetně daně, a koeficientu, který se vypočítá jako podíl, v jehož čitateli je číslo 21 v případě základní sazby daně nebo číslo 15 v případě první snížené sazby daně nebo číslo 10 v případě druhé snížené sazby daně a ve jmenovateli součet údaje v čitateli a čísla 100, vypočtený koeficient se zaokrouhlí na čtyři desetinná místa, vypočtená daň se může zaokrouhlit podle odstavce 1. Cena bez daně se pro účely tohoto zákona dopočte jako rozdíl částky za zdanitelné plnění obsahující daň a vypočtené daně po případném zaokrouhlení.

§ 37a

Základ daně a výše daně při uskutečnění zdanitelného plnění, pokud vznikla povinnost přiznat daň z úplaty přijaté před uskutečněním tohoto zdanitelného plnění

(1) Základem daně při uskutečnění zdanitelného plnění v případě, že vznikla povinnost přiznat daň z úplaty přijaté před uskutečněním tohoto zdanitelného plnění, je rozdíl mezi základem daně podle § 36 odst. 1 a souhrnem základů daně podle § 36 odst. 2.

(2) Je-li základ daně vypočtený podle odstavce 1

a) kladný, uplatní se při uskutečnění zdanitelného plnění sazba daně platná ke dni uskutečnění zdanitelného plnění,

b) záporný, uplatní se při uskutečnění zdanitelného plnění sazba daně, která byla uplatněna při přiznání daně z úplaty přijaté přede dnem uskutečnění zdanitelného plnění.

(3) V případě, že základ daně podle odstavce 1 je záporný a pro výpočet daně při přijetí úplat přede dnem uskutečnění zdanitelného plnění byly uplatněny různé sazby daně, uplatní se při uskutečnění zdanitelného plnění tytéž sazby daně, a to pro tu část z přijaté úplaty, kterou vznikl nebo byl navýšen kladný rozdíl mezi souhrnem základů daně podle § 36 odst. 2 a základem daně podle § 36 odst. 1.

§ 38

Základ daně a výpočet daně při dovozu zboží

(1) Základem daně při dovozu zboží podle § 20 je součet

a) základu pro vyměření cla, včetně cla, dávek a poplatků splatných z důvodu dovozu zboží, pokud již nejsou zahrnuty do základu pro vyměření cla,

b) vedlejších výdajů vzniklých do prvního místa určení v tuzemsku, popřípadě do dalšího místa určení na území Evropské unie, pokud je toto místo při uskutečnění zdanitelného plnění známo, pokud nejsou zahrnuty do základu daně podle písmena a),

c) příslušné spotřební daně, pokud není stanoveno v § 41 jinak.

(2) Prvním místem určení se pro účely odstavce 1 rozumí místo uvedené v přepravním dokladu, na jehož základě je zboží dováženo do dovážejícího členského státu. Pokud není první místo určení uvedeno na přepravním dokladu, považuje se za první místo určení místo prvního přeložení dováženého zboží v dovážejícím členském státě.

(3) Základem daně při vrácení nebo propuštění zboží, které bylo

a) plátcem dovezeno a umístěno do svobodného skladu nebo svobodného pásma a bylo propuštěno do volného oběhu, pokud nedochází ke změně vlastnického vztahu, bez ohledu na skutečnost, zda zboží prošlo nebo neprošlo zpracovatelskými operacemi a plátce navrhuje jeho propuštění do tuzemska, je základ daně podle odstavce 1,

b) plátcem dovezeno a umístěno do svobodného skladu nebo svobodného pásma a bylo propuštěno do volného oběhu, pokud došlo ke změně vlastnického vztahu a nový vlastník navrhuje jeho propuštění, je součet pořizovací ceny nebo ceny určené podle právních předpisů upravujících oceňování majetku a popřípadě spotřební daně; pokud zboží prošlo zpracovatelskými operacemi, vstupuje do základu daně ještě výše nákladů na provedené zpracovatelské operace,

c) plátcem umístěno do svobodného skladu nebo svobodného pásma, pokud nedochází ke změně vlastnického vztahu, je součet ceny určené podle právních předpisů upravujících oceňování majetku ke dni umístění zboží do svobodného skladu nebo svobodného pásma a popřípadě spotřební daně, pokud dochází ke změně vlastnického vztahu, je součet pořizovací ceny nebo ceny určené podle právních předpisů upravujících oceňování majetku a popřípadě spotřební daně,

d) plátcem umístěno do svobodného skladu nebo svobodného pásma, pokud došlo ke změně vlastnického vztahu a prošlo zpracovatelskými operacemi, je součet pořizovací ceny nebo ceny určené podle právních předpisů upravujících oceňování majetku a popřípadě spotřební daně a výše nákladů na provedené zpracovatelské operace,

e) osobou, která není plátcem, umístěno do svobodného skladu nebo svobodného pásma, prošlo zpracovatelskými operacemi a má být původním nebo novým vlastníkem propuštěno zpět do tuzemska, je výše nákladů na provedené zpracovatelské operace.

(4) U propuštění zboží do režimu volného oběhu, aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení, dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla nebo vrácení zboží se daň vypočte jako součin základu daně a sazby daně. Vypočtená daň se může zaokrouhlit podle § 37 odst. 1. U zboží propuštěného do volného oběhu z režimu pasivního zušlechťovacího styku se základ daně vypočte podle odstavce 1 bez zahrnutí hodnoty služby poskytnuté osobou neusazenou v tuzemsku s místem plnění v tuzemsku podle § 9 odst. 1.

(5) Pro účely stanovení základu daně při dovozu zboží se pro přepočítání cizí měny na českou měnu použije kurz stanovený podle přímo použitelných předpisů Evropské unie upravujících clo.

§ 39

Základ daně a výpočet daně při poskytnutí služby osobou neusazenou v tuzemsku

(1) Základ daně při poskytnutí služby osobou neusazenou v tuzemsku se stanoví obdobně podle § 36.

(2) Plátce je povinen si sám daň vypočítat podle § 37 odstavce 1.

§ 40

Základ daně a výpočet daně při pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Základ daně při pořízení zboží z jiného členského státu se stanoví obdobně podle § 36.

(2) Pokud je pořizovateli vrácena spotřební daň zaplacená v členském státě, ze kterého bylo zboží odesláno nebo přepraveno, dodatečně po pořízení zboží z tohoto členského státu, provede se oprava základu daně.

(3) Plátce je povinen si sám daň vypočítat podle § 37 odstavce 1.

§ 41

Základ daně a výpočet daně u zboží, které je v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně

(1) Základ daně při dovozu zboží, které je propuštěno do celního režimu volný oběh s následným umístěním do režimu podmíněného osvobození od spotřební daně, se stanoví podle § 38 bez zahrnutí spotřební daně.

(2) U zboží, které je při pořízení z jiného členského státu v tuzemsku umístěno do režimu podmíněného osvobození od spotřební daně, se základ daně stanoví obdobně podle § 36 bez zahrnutí spotřební daně.

(3) U zboží, které se nachází v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně, a plátce uskutečňuje jeho dodání podle § 13, aniž by zboží bylo uvedeno do volného daňového oběhu, se základ daně stanoví podle § 36.

(4) U zboží, které se nachází v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně, a plátce uskutečňuje jeho dodání podle § 13 při uvedení zboží do volného daňového oběhu, se základ daně stanoví podle § 36.

§ 42

Oprava základu daně a oprava výše daně

(1) Plátce opraví základ daně a výši daně

a) při zrušení nebo vrácení celého nebo části zdanitelného plnění,

b) při snížení, popřípadě při zvýšení základu daně podle § 36 a 36a, ke kterému dojde po dni uskutečnění zdanitelného plnění,

c) při vrácení spotřební daně podle § 40 odst. 2,

d) pokud nedojde k dodání zboží podle § 13 odst. 3 písm. d),

e) při vrácení úplaty, ze které vznikla plátcí ke dni jejího přijetí povinnost přiznat daň a jestliže se zdanitelné plnění neuskutečnilo, nebo

f) pokud byla úplata, ze které vznikla plátcí ke dni jejího přijetí povinnost přiznat daň, použita na úhradu jiného plnění.

(2) V případě opravy základu daně a výše daně plátce do 15 dnů ode dne zjištění skutečností rozhodných pro provedení takové opravy vystaví opravný daňový doklad, pokud měl povinnost vystavit daňový doklad. Pokud plátce neměl povinnost vystavit daňový doklad, provede ve stejné lhůtě opravu v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty.

(3) Oprava základu daně a výše daně je samostatným zdanitelným plněním, které se považuje za uskutečněné nejpozději posledním dnem zdaňovacího období, ve kterém plátce

a) opravou základu daně a výše daně zvyšuje daň na výstupu,

b) opravou základu daně a výše daně snižuje daň na výstupu a osoba povinná k dani, právnická osoba nepovinná k dani nebo identifikovaná osoba, pro kterou se původní plnění uskutečnilo nebo která poskytla úplatu, z níž vznikla povinnost přiznat daň, obdržela opravný daňový doklad, nebo

c) provedl opravu základu daně a výše daně v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty, pokud plátce neměl povinnost vystavit opravný daňový doklad podle odstavce 2.

(4) V případě opravy základu daně a výše daně se uplatní sazba daně platná ke dni povinnosti přiznat daň u původního zdanitelného plnění nebo ke dni přijetí úplaty. Pro přepočítání cizí měny na českou měnu se použije kurz uplatněný u původního zdanitelného plnění nebo při přiznání daně z přijaté úplaty. V případě opravy základu daně a výše daně podle § 42 odst. 1 písm. b), kdy je zároveň vystaven opravný daňový doklad podle § 45 odst. 4, lze použít i kurz platný první pracovní den kalendářního roku, ve kterém vznikl důvod opravy.

(5) Opravu základu daně a výše daně nelze provést po uplynutí 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém vznikla povinnost přiznat daň u původního uskutečněného zdanitelného plnění nebo došlo k přijetí úplaty, pokud se zdanitelné plnění ještě neuskutečnilo.

(6) Opravu základu daně a výše daně u dílčího plnění lze provést rovněž ve lhůtě 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém došlo k převzetí celkového díla, pokud bylo předáno a převzato po částech.

(7) Při pořízení zboží z jiného členského státu, dodání zboží do jiného členského státu, poskytnutí služby osobou neusazenou v tuzemsku, poskytnutí služby s místem plnění mimo tuzemsko, režimu přenesení daňové povinnosti a při dovozu a vývozu zboží, se oprava základu daně provede obdobně podle odstavců 1 až 6.

(8) Při dovozu zboží, kdy vyměří daň celní úřad a je nesprávně uplatněn základ daně nebo sazba daně, plátce tuto skutečnost oznámí celnímu úřadu, který daň původně vyměřil.

(9) Při poskytnutí vybrané služby s místem plnění v tuzemsku, na které se použije zvláštní režim jednoho správního místa, se postupuje obdobně podle odstavců 1, 2, 4 a 5. Oprava základu daně a výše daně se provede v dodatečném daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém vznikla povinnost přiznat daň u původního zdanitelného plnění.

§ 43

Oprava výše daně v jiných případech

(1) V případě, kdy plátce nebo identifikovaná osoba přiznala daň jinak, než stanoví tento zákon, a tím zvýšila daň na výstupu, je oprávněna provést opravu v dodatečném daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém byla nesprávně uplatněna daň. Opravu lze provést nejdříve ke dni, ve kterém plátce nebo identifikovaná osoba, pro kterou se plnění uskutečnilo, obdržela opravný daňový doklad, nebo ve kterém byla provedena oprava v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty, podle odstavce 2.

(2) V případě opravy výše daně v jiných případech plátce nebo identifikovaná osoba vystaví opravný daňový doklad, pokud měla povinnost vystavit daňový doklad nebo daňový doklad vystavila. Pokud plátce nebo identifikovaná osoba neměla povinnost vystavit daňový doklad a daňový doklad nevystavila, provede opravu v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty.

(3) U opravy výše daně se uplatní sazba daně platná ke dni povinnosti přiznat daň u původního plnění. Pro přepočítání cizí měny na českou měnu se použije kurz uplatněný osobou provádějící přepočítání ke dni povinnosti přiznat daň u původního plnění.

(4) Opravu výše daně nelze provést po uplynutí 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém vznikla povinnost přiznat daň u původního plnění.

(5) Osoba, která není plátcem a již vznikla povinnost přiznat daň, kterou uvedla na vystaveném dokladu, je oprávněna při opravě daně postupovat přiměřeně podle odstavců 1 až 4.

(6) Osoba povinná k dani, která při poskytnutí vybrané služby s místem plnění v tuzemsku použije zvláštní režim jednoho správního místa, je oprávněna při opravě daně postupovat obdobně podle odstavců 1 až 4.

§ 44

Oprava výše daně u pohledávek za dlužníky v insolvenčním řízení

(1) Plátce, kterému při uskutečnění zdanitelného plnění vůči jinému plátcovi vznikla povinnost přiznat daň a jehož pohledávka, která vznikla nejpozději 6 měsíců před rozhodnutím soudu o úpadku z tohoto plnění, doposud nezanikla (dále jen „věřitel“), je oprávněn provést opravu výše daně na výstupu z hodnoty zjištěné pohledávky v případě, že

a) plátce, vůči kterému má věřitel tuto pohledávku (dále jen „dlužník“), se nachází v insolvenčním řízení a insolvenční soud rozhodl o prohlášení konkursu na majetek dlužníka,

b) věřitel přihlásil tuto svoji pohledávku nejpozději ve lhůtě stanovené rozhodnutím soudu o úpadku, tato pohledávka byla zjištěna a v insolvenčním řízení se k ní přihlíží,

c) věřitel a dlužník nejsou a ani v době vzniku pohledávky nebyli osobami, které jsou

1. kapitálově spojenými osobami podle § 5a odst. 3 s tím, že výše podílu představuje alespoň 25 % základního kapitálu nebo 25 % hlasovacích práv těchto osob,

2. osobami blízkými, nebo

3. společníky téže společnosti, jsou-li plátcí,

d) věřitel doručil dlužníkovi daňový doklad podle § 46 odst. 1.

(2) Pokud pohledávka nebyla v přezkumném jednání podle zákona upravujícího insolvenční řízení zjištěna v hodnotě, kterou měla v době vzniku, daň se vypočte podle ustanovení § 37 odst. 2. Pokud dojde k opravě základu daně a výše daně podle § 42, výše opravované daně podle tohoto ustanovení se sníží či zvýší o takto provedené opravy.

(3) Opravu výše daně na výstupu je věřitel oprávněn provést nejdříve ve zdaňovacím období, v němž byly splněny podmínky podle odstavce 1. Opravu nelze provést po uplynutí 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém se uskutečnilo původní zdanitelné plnění a v případě, že dlužník přestal být plátcem.

(4) Věřitel, který provedl opravu výše daně podle odstavce 1, je povinen předložit jako přílohu k daňovému přiznání

a) kopie všech vystavených daňových dokladů, u kterých provedl opravu výše daně v tomto daňovém přiznání, a

b) výpis z přehledu oprav pro daňové účely provedených v tomto daňovém přiznání.

(5) Pokud provede věřitel opravu výše daně podle odstavce 1, je dlužník povinen snížit svoji daň na vstupu u přijatého zdanitelného plnění o částku daně opravenou věřitelem, a to ve výši, v jaké uplatnil odpočet daně z přijatého zdanitelného plnění. Tuto opravu výše daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění je dlužník povinen provést ve zdaňovacím období, v němž byly splněny podmínky podle odstavce 1.

(6) Je-li pohledávka, u níž věřitel provedl opravu výše daně podle odstavce 1, následně plně či částečně uspokojena, vzniká věřiteli povinnost přiznat z přijaté úplaty daň, a to ke dni, v němž k plnému nebo částečnému uspokojení pohledávky došlo, a doručit dlužníkovi daňový doklad, který je věřitel povinen vystavit podle § 46 odst. 2 do 15 dnů ode dne přijetí úplaty. V případě uspokojení pohledávky se daň vypočte podle ustanovení § 37 odst. 2. Dlužník je

oprávněn uplatnit odpočet daně přiznané věřitelem podle tohoto odstavce nejdříve ve zdaňovacím období, v němž mu byl doručen doklad podle § 46 odst. 2.

(7) Postoupí-li věřitel pohledávku, u níž provedl opravu výše daně podle odstavce 1, je povinen zvýšit daň na výstupu o částku ve výši provedené opravy, případně sníženou o daň přiznanou podle odstavce 6, a to ke dni, v němž k postoupení pohledávky došlo. Věřitel je povinen doručit dlužníkovi písemné oznámení, že k postoupení pohledávky došlo; v oznámení je povinen uvést i číslo daňového dokladu vystaveného podle § 46 odst. 1. Dlužník je oprávněn uplatnit odpočet daně přiznané věřitelem podle tohoto odstavce nejdříve ve zdaňovacím období, v němž mu bylo doručeno oznámení o postoupení pohledávky.

(8) Při zrušení registrace je věřitel, který provedl opravu podle odstavce 1, povinen zvýšit daň na výstupu o částku ve výši provedené opravy, případně sníženou o daň přiznanou podle odstavce 6, a to v daňovém přiznání za poslední zdaňovací období před zrušením registrace. Věřitel je povinen doručit písemné oznámení o zrušení registrace všem dlužníkům, kterým doručil daňový doklad podle § 46 odst. 1; v oznámení je povinen uvést i číslo daňového dokladu vystaveného podle § 46 odst. 1. Dlužník je oprávněn uplatnit odpočet daně přiznané věřitelem podle tohoto odstavce nejdříve ve zdaňovacím období, v němž mu bylo doručeno oznámení o zrušení registrace věřitele.

(9) Opravy výše daně podle odstavců 1, 6, 7 nebo 8 se považují za samostatná zdanitelná plnění uskutečněná nejpozději k poslednímu dni zdaňovacího období, ve kterém byly opravný daňový doklad podle § 46 nebo písemné oznámení doručeny dlužníkovi. U opravy výše daně se uplatní sazba daně platná ke dni uskutečnění původního zdanitelného plnění. Pro přepočítání cizí měny na českou měnu se v tomto případě použije kurz uplatněný u původního zdanitelného plnění.

(10) Zanikne-li věřitel s právním nástupcem, je opravu výše daně oprávněn provést i jeho právní nástupce; ustanovení odstavců 1 až 9 se použijí obdobně.

§ 45

Opravný daňový doklad

(1) Opravný daňový doklad o opravě základu daně a výše daně nebo o opravě výše daně v jiných případech obsahuje

- a) označení osoby, která uskutečňuje plnění,
- b) daňové identifikační číslo osoby, která uskutečňuje plnění,
- c) označení osoby, pro kterou se uskutečňuje plnění,
- d) daňové identifikační číslo osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,
- e) evidenční číslo původního daňového dokladu,
- f) evidenční číslo opravného daňového dokladu,

g) důvod opravy,

h) rozdíl mezi opraveným a původním základem daně,

i) rozdíl mezi opravenou a původní daní,

j) rozdíl mezi opravenou a původní částkou, kterou osoba, která plnění uskutečňuje, získala nebo má získat za uskutečňované plnění celkem.

(2) Pokud byl původní daňový doklad vystaven jako zjednodušený daňový doklad, nemusí opravný daňový doklad obsahovat náležitosti podle odstavce 1 písm. c), d), h) a i).

(3) Při opravě základu daně podle § 42 odst. 7 nemusí opravný daňový doklad obsahovat náležitosti podle odstavce 1 písm. i) a j).

(4) Pokud se oprava základu daně a oprava výše daně nebo oprava výše daně v jiných případech týká více zdanitelných plnění, ke kterým byly vystaveny samostatné daňové doklady, mohou být údaje, které jsou společné pro všechny opravy, uvedeny na opravném daňovém dokladu pouze jednou. V případě, že na opravném daňovém dokladu nejsou uvedena evidenční čísla původních daňových dokladů, musí být na opravném daňovém dokladu ve vazbě na původní uskutečněná zdanitelná plnění uvedeno takové vymezení těchto plnění, aby souvislost mezi původním a opraveným zdanitelným plněním byla jednoznačně určitelná. Dále plátce na opravném daňovém dokladu uvede souhrnně rozdíly mezi opravenými a původními základy daně a tomu odpovídající částky daně za veškerá opravovaná zdanitelná plnění.

(5) Opravný daňový doklad v případě opravy základu daně a výše daně u předplacených telekomunikačních služeb, pokud byla úplata, ze které vznikla plátcí ke dni jejího přijetí povinnost přiznat daň, použita na úhradu jiného plnění, obsahuje

a) označení plátce, který uskutečňuje plnění,

b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje plnění,

c) evidenční číslo opravného daňového dokladu,

d) důvod opravy,

e) předmět plnění, na které byla úplata původně přijata,

f) celkovou výši úplat použitých na úhradu jiného zdanitelného plnění nebo plnění osvobozeného od daně nebo plnění, které není předmětem daně, a tomu odpovídající výši daně.

(6) Údaje opravného daňového dokladu podle odstavce 5 se uvádějí za všechny opravy v průběhu zdaňovacího období jednou částkou. Plátce je povinen evidovat soupisy takto vystavených dokladů a tyto neodesílat.

Daňový doklad při provedení opravy výše daně u pohledávek za dlužníky v insolvenčním řízení

(1) Daňový doklad při provedení opravy výše daně podle § 44 odst. 1 obsahuje

- a) označení věřitele,
- b) daňové identifikační číslo věřitele,
- c) označení dlužníka,
- d) daňové identifikační číslo dlužníka,
- e) spisovou značku insolvenčního řízení,
- f) evidenční číslo daňového dokladu,
- g) evidenční číslo původně vystaveného daňového dokladu,
- h) den vystavení daňového dokladu,
- i) den uskutečnění původního plnění,
- j) celkovou dlužnou částku,
- k) výši opravené daně,
- l) odkaz na příslušné ustanovení tohoto zákona, podle kterého je oprava výše daně provedena.

(2) Daňový doklad při provedení opravy výše daně podle § 44 odst. 6 obsahuje

- a) označení věřitele,
- b) daňové identifikační číslo věřitele,
- c) označení dlužníka,
- d) daňové identifikační číslo dlužníka,
- e) evidenční číslo daňového dokladu,
- f) evidenční číslo daňového dokladu vystaveného podle odstavce 1,
- g) den vystavení daňového dokladu,
- h) den přijetí úplaty,
- i) výši přijaté úplaty,
- j) výši daně z přijaté úplaty.

§ 46a

zrušen

Díl 7

Sazby daně

§ 47

Sazby daně u zdanitelného plnění

(1) U zdanitelného plnění nebo přijaté úplaty se uplatňuje

- a) základní sazba daně ve výši 21 %,
- b) první snížená sazba daně ve výši 15 %, nebo
- c) druhá snížená sazba daně ve výši 10 %.

(2) U zdanitelného plnění se uplatní sazba daně platná ke dni vzniku povinnosti přiznat daň. U přijaté úplaty za zdanitelné plnění se uplatní sazba daně platná pro toto zdanitelné plnění ke dni vzniku povinnosti přiznat daň z přijaté úplaty.

(3) U zboží se uplatňuje základní sazba daně, pokud zákon nestanoví jinak. U zboží uvedeného v příloze č. 3, tepla a chladu se uplatňuje první snížená sazba daně. U zboží uvedeného v příloze č. 3a se uplatňuje druhá snížená sazba daně.

(4) U služeb se uplatňuje základní sazba daně, pokud zákon nestanoví jinak. U služeb uvedených v příloze č. 2 se uplatňuje první snížená sazba daně.

(5) Při dodání zboží nebo pořízení zboží z jiného členského státu, která obsahují druhy zboží podléhající různým sazbám daně, se uplatní nejvyšší z těchto sazeb, čímž není dotčena možnost uplatnit u každého druhu zboží příslušnou sazbu daně samostatně.

(6) U dovozu uměleckých děl, sběratelských předmětů a starožitností uvedených v příloze č. 4 se uplatňuje první snížená sazba daně.

(7) U dovozu zboží, u kterého se uplatňuje paušální celní sazba a který obsahuje druhy zboží, jež podléhají různým sazbám daně, zařazené do různých podpoložek celního sazebníku, se uplatní nejvyšší z těchto sazeb.

(8) U základu daně podle § 36 odst. 10 vztahujícímu se k vratným obalům se použije sazba daně platná pro tento zálohovaný obal.

§ 47a

Předmět závazného posouzení určení sazby daně u zdanitelného plnění

Předmětem závazného posouzení je určení, zda je zdanitelné plnění z hlediska sazby daně správně zařazeno do základní, první nebo druhé snížené sazby daně podle § 47 odst. 1.

§ 47b

Žádost o závazné posouzení určení sazby daně u zdanitelného plnění

(1) Generální finanční ředitelství vydá na žádost osoby rozhodnutí o závazném posouzení určení sazby daně u zdanitelného plnění.

(2) V žádosti o vydání rozhodnutí podle odstavce 1 osoba uvede

a) popis zboží nebo služby, jichž se žádost o vydání rozhodnutí o závazném posouzení týká; v žádosti lze uvést jednu položku zboží nebo služby,

b) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení.

§ 48

Sazba daně u dokončené stavby pro bydlení nebo dokončené stavby pro sociální bydlení

(1) První snížená sazba daně se uplatní při poskytnutí stavebních nebo montážních prací provedených na dokončené stavbě, pokud se jedná o stavbu pro bydlení nebo stavbu pro sociální bydlení.

(2) Stavbou pro bydlení se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí

a) stavba bytového domu podle právních předpisů upravujících katastr nemovitostí,

b) stavba rodinného domu podle právních předpisů upravujících katastr nemovitostí,

c) stavba, která

1. slouží k využití stavby bytového domu nebo stavby rodinného domu a
2. je zřízena na pozemku, který tvoří funkční celek s touto stavbou bytového domu nebo rodinného domu,

d) obytný prostor,

e) místnost užívaná spolu s obytným prostorem podle písmene d), která se nachází ve stejné stavbě pevně spojené se zemí.

(3) Pozemkem, který tvoří funkční celek se stavbou pevně spojenou se zemí, se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí pozemek, který slouží k provozu stavby pevně spojené se zemí nebo plní její funkce nebo který je využíván spolu s takovou stavbou. Touto stavbou není inženýrská síť ve vlastnictví jiné osoby než vlastníka pozemku.

(4) Obytným prostorem se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí soubor místností, popřípadě jednotlivá obytná místnost, který svým stavebně technickým uspořádáním a vybavením odpovídá požadavkům na trvalé bydlení.

(5) Stavbami pro sociální bydlení se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí

a) stavba bytového domu podle právních předpisů upravujících katastr nemovitostí, v němž není obytný prostor s podlahovou plochou přesahující 120 m²,

- b) stavba rodinného domu podle právních předpisů upravujících katastr nemovitostí, jehož podlahová plocha nepřesahuje 350 m²,
- c) obytný prostor pro sociální bydlení,
- d) ubytovací zařízení pro ubytování příslušníků bezpečnostních sborů podle zákona upravujícího služební poměr příslušníků bezpečnostních sborů nebo pro ubytování státních zaměstnanců,
- e) zařízení sociálních služeb poskytující pobytové služby podle zákona o sociálních službách,
- f) školská zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy a pro preventivně výchovnou péči, jakož i střediska výchovné péče, podle zákona upravujícího výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a preventivně výchovnou péči ve školských zařízeních,
- g) internáty škol samostatně zřízených pro žáky se zdravotním postižením podle právních předpisů upravujících školská výchovná a ubytovací zařízení a školská účelová zařízení,
- h) dětské domovy pro děti do 3 let věku,
- i) zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc a zařízení pro výkon pěstounské péče poskytující péči podle zákona upravujícího sociálně-právní ochranu dětí,
- j) speciální lůžková zařízení hospicového typu,
- k) domovy péče o válečné veterány,
- l) jiná stavba, která
1. slouží k využití staveb uvedených v písmenech a), b) a d) až k) a
 2. je zřízena na pozemku, který tvoří s těmito stavbami funkční celek.

(6) Obytným prostorem pro sociální bydlení se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí

- a) obytný prostor, jehož podlahová plocha nepřesahuje 120 m²,
- b) místnost užívaná spolu s obytným prostorem podle písmene a), která se nachází ve stejné stavbě pevně spojené se zemí.

§ 48a

zrušen

§ 49

Sazba daně u výstavby nebo dodání stavby pro sociální bydlení

(1) První snížená sazba daně se uplatní při poskytnutí stavebních a montážních prací spojených s výstavbou stavby, která je stavbou pro sociální bydlení.

(2) První snížená sazba daně se uplatní také při poskytnutí stavebních a montážních prací, kterými se stavba nebo prostor mění na stavbu pro sociální bydlení.

(3) První snížená sazba daně se uplatní u dodání

a) stavby pro sociální bydlení,

b) pozemku, jehož součástí není jiná stavba než stavba pro sociální bydlení,

c) práva stavby, jehož součástí není jiná stavba než stavba pro sociální bydlení, nebo

d) jednotky, která nezahrnuje jiný prostor než obytný prostor pro sociální bydlení.

§ 50

zrušen

Díl 8

Osvobození od daně bez nároku na odpočet daně

§ 51

Plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně

(1) Při splnění podmínek stanovených v § 52 až 62 jsou od daně bez nároku na odpočet daně osvobozena tato plnění:

a) základní poštovní služby a dodání poštovních známek (§ 52),

b) rozhlasové a televizní vysílání (§ 53),

c) finanční činnosti (§ 54),

d) penzijní činnosti (§ 54a),

e) pojišťovací činnosti (§ 55),

f) dodání nemovité věci (§ 56),

g) nájem nemovité věci (§ 56a),

h) výchova a vzdělávání (§ 57),

i) zdravotní služby a dodání zdravotního zboží (§ 58),

j) sociální pomoc (§ 59),

k) provozování loterií a jiných podobných her (§ 60),

l) ostatní plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně (§ 61),

m) dodání zboží, které bylo použito pro plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, a zboží, u něhož nemá plátce nárok na odpočet daně (§ 62).

(2) U plnění, která jsou osvobozena od daně bez nároku na odpočet daně, vzniká povinnost přiznat uskutečnění tohoto plnění ke dni jeho uskutečnění nebo ke dni přijetí úplaty, a to k tomu dni, který nastane dříve. Plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně je plátce povinen uvést do daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém vznikla povinnost přiznat toto plnění. Při stanovení hodnoty plnění osvobozených od daně podle odstavce 1 se postupuje podle § 36. Při opravě hodnoty plnění osvobozených od daně podle odstavce 1 se postupuje podle § 42.

§ 52

Základní poštovní služby a dodání poštovních známek

(1) Základní poštovní službou se pro účely tohoto zákona rozumí základní služba podle zákona upravujícího poštovní služby poskytovaná držitelem poštovní licence obsažená v této licenci.

(2) Dodáním poštovních známek se pro účely tohoto zákona rozumí dodání poštovních známek platných pro použití v rámci poštovních služeb v tuzemsku nebo dodání dalších obdobných cenin s tím, že částka za tato dodání nepřevyšuje nominální hodnotu nebo částku podle poštovních ceníků.

§ 53

Rozhlasové a televizní vysílání

Rozhlasovým nebo televizním vysíláním se pro účely osvobození od daně rozumí rozhlasové nebo televizní vysílání prováděné provozovateli vysílání ze zákona, 29) s výjimkou vysílání reklam,30) teleshoppingu31) nebo sponzorování.32)

§ 54

Finanční činnosti

(1) Finančními činnostmi se pro účely tohoto zákona rozumí

a) převod cenných papírů včetně zaknihovaných cenných papírů, podílů v obchodních korporacích,

b) přijímání vkladů od veřejnosti,

c) poskytování úvěrů a peněžních zápůjček,

d) platební styk a zúčtování,

e) vydávání platebních prostředků, zejména platebních karet nebo cestovních šeků,

f) poskytování a převzetí peněžních záruk a převzetí peněžních závazků,

g) otevření, potvrzení a avizování akreditivu,

- h) obstarávání inkasa,
- i) směnářenská činnost,
- j) operace týkající se peněz,
- k) dodání zlata České národní bance a přijímání vkladů Českou národní bankou od bank, včetně zahraničních bank, nebo od státu,
- l) organizování regulovaného trhu s investičními nástroji,
- m) přijímání nebo předávání pokynů týkajících se investičních nástrojů na účet zákazníka,
- n) provádění pokynů týkajících se investičních nástrojů na cizí účet,
- o) obchodování s investičními nástroji na vlastní účet pro jiného,
- p) obhospodařování majetku zákazníka na základě smlouvy se zákazníkem, pokud je součástí majetku investiční nástroj, s výjimkou správy nebo úschovy v oblasti investičních nástrojů,
- q) upisování nebo umísťování emisí investičních nástrojů,
- r) vedení evidence investičních nástrojů,
- s) vypořádání obchodů s investičními nástroji,
- t) obchodování s devizovými hodnotami na vlastní účet nebo na účet zákazníka,
- u) úplatné postoupení pohledávky postoupené jiným subjektem; osvobozeno od daně není poskytování služeb, jejichž předmětem je vymáhání dluhů a faktoring,
- v) obhospodařování nebo administrace investičního fondu, důchodového fondu, účastnického fondu, transformovaného fondu nebo obdobných zahraničních fondů,
- w) vybírání rozhlasových nebo televizních poplatků,
- x) výplata dávek důchodového pojištění nebo vybírání opakujících se plateb obyvatelstva,
- y) sjednání nebo zprostředkování činností uvedených v písmenech a), b), c), d), e), f), g), h), i), j), l), m), n), o), p), q), r), s), t) a u).

(2) Osvobození podle odstavce 1 písm. c) v případě operací souvisejících se správou úvěru nebo peněžní zápůjčky může uplatnit pouze osoba poskytující úvěr nebo peněžní zápůjčku.

(3) Osvobození podle odstavce 1 písm. e) v případě operací souvisejících s vydáváním platebních karet, zejména správy nebo blokace platební karty, může uplatnit pouze vydavatel tohoto platebního prostředku.

§ 54a

Penzijní činnosti

Penzijními činnostmi se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) poskytování doplňkového penzijního spoření podle zákona upravujícího doplňkové penzijní spoření,
- b) poskytování penzijního připojištění podle zákona upravujícího penzijní připojištění,
- c) zprostředkování doplňkového penzijního spoření nebo penzijního připojištění.

§ 55

Pojišťovací činnosti

Pojišťovacími činnostmi se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) poskytování pojištění,
- b) poskytování zajištění,
- c) služby související s pojištěním nebo zajištěním poskytované osobami zprostředkovávajícími pojištění nebo zajištění.

§ 56

Dodání nemovité věci

(1) Od daně je osvobozeno dodání pozemku, který

- a) netvoří funkční celek se stavbou pevně spojenou se zemí a
- b) není stavebním pozemkem.

(2) Stavebním pozemkem se pro účely zákona o dani z přidané hodnoty rozumí pozemek, na kterém

- a) má být zhotovena stavba pevně spojená se zemí a
 1. který je nebo byl předmětem stavebních prací, nebo správních úkonů za účelem zhotovení této stavby, nebo
 2. v jehož okolí jsou prováděny nebo byly provedeny stavební práce za účelem zhotovení této stavby, nebo
- b) může být podle stavebního povolení nebo udělení souhlasu s provedením ohlášené stavby podle stavebního zákona zhotovena stavba pevně spojená se zemí.

(3) Dodání vybrané nemovité věci je osvobozeno od daně po uplynutí 5 let

- a) od vydání prvního kolaudačního souhlasu nebo kolaudačního souhlasu po

podstatné změně dokončené stavby, jednotky nebo inženýrské sítě, nebo

b) ode dne, kdy mohlo být započato užívání stavby, jednotky nebo inženýrské sítě podle stavebního zákona v souladu

1. s prvním oznámením o záměru započít s jejich užíváním,
2. se souhlasem stavebního úřadu, byly-li odstraněny nedostatky, pro které stavební úřad zakázal jejich užívání, nebo
3. s oznámením o záměru započít s užíváním nebo oznámením změny v užívání po podstatné změně dokončené stavby, jednotky nebo inženýrské sítě.

(4) Vybranou nemovitou věcí se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí

a) stavba pevně spojená se zemí,

b) jednotka,

c) inženýrská síť,

d) pozemek, který tvoří funkční celek se stavbou pevně spojenou se zemí,

e) podzemní stavba se samostatným účelovým určením,

f) právo stavby, jehož součástí je stavba pevně spojená se zemí.

(5) Plátce se může rozhodnout, že se u dodání pozemku podle odstavce 1 nebo u dodání vybrané nemovité věci po uplynutí lhůty podle odstavce 3 uplatňuje daň. Pokud je příjemce plnění plátcem, lze tak učinit pouze po jeho předchozím souhlasu. Pokud plátce přijal před uskutečněním zdanitelného plnění úplatu, ze které mu nevznikla povinnost přiznat daň, stanoví se při uskutečnění zdanitelného plnění základ daně podle § 36.

§ 56a

Nájem nemovité věci

(1) Nájem nemovité věci je osvobozen od daně s výjimkou

a) krátkodobého nájmu nemovité věci,

b) nájmu prostor a míst k parkování vozidel,

c) nájmu bezpečnostních schránek,

d) nájmu strojů nebo jiných upevněných zařízení.

(2) Krátkodobým nájmem nemovité věci se pro účely odstavce 1 písm. a) rozumí nájem pozemku, jehož součástí je stavba, stavby nebo jednotky, popřípadě spolu s vnitřním movitým vybavením nebo dodáním plynu, elektřiny, tepla, chladu nebo vody, který trvá nepřetržitě nejvýše 48 hodin.

(3) Plátce se může rozhodnout, že se u nájmu nemovité věci jiným plátcům pro účely uskutečňování jejich ekonomických činností uplatňuje daň.

§ 57

nadpis vypuštěn

(1) Výchovou a vzděláváním se pro účely tohoto zákona rozumí

a) výchovná a vzdělávací činnost poskytovaná v mateřských školách, základních školách, středních školách, konzervatořích, vyšších odborných školách, základních uměleckých školách a jazykových školách s právem státní jazykové zkoušky, které jsou zapsány ve školském rejstříku⁴²), dále výchovná a vzdělávací činnost v rámci praktického vyučování nebo praktické přípravy uskutečňované na pracovištích fyzických nebo právnických osob, které mají oprávnění k činnosti související s daným oborem vzdělání a uzavřely se školou smlouvu o obsahu a rozsahu praktického vyučování nebo odborné praxe a o podmínkách pro jejich konání⁴³),

b) školské služby poskytované ve školských zařízeních, které jsou zapsány ve školském rejstříku⁴²) a které doplňují nebo podporují vzdělávání ve školách podle písmene a) nebo s ním přímo souvisejí; dále zajištění ústavní nebo ochranné výchovy anebo preventivně výchovné péče⁴⁴),

c) vzdělávací činnost poskytovaná na vysokých školách^{44a})

1. v akreditovaných bakalářských, magisterských a doktorských studijních programech,
2. v programech celoživotního vzdělávání uskutečňovaných v rámci akreditovaných bakalářských, magisterských a doktorských studijních programů,
3. v programech celoživotního vzdělávání uskutečňovaných podle zvláštních právních předpisů^{44b}),
4. v programech celoživotního vzdělávání uskutečňovaných jako Univerzita třetího věku,

d) činnost prováděná za účelem rekvalifikace poskytovaná osobami, které získaly akreditaci k provádění rekvalifikace podle zvláštních právních předpisů, a osobami, které provádí rekvalifikaci k získání kvalifikačních požadavků podle státních norem nebo k získání odborné způsobilosti pro výkon pracovní činnosti^{44g}), které mají akreditované vzdělávací programy,

e) výchovná a vzdělávací činnost v rámci plnění povinné školní docházky žáků ve školách zřízených na území České republiky a nezapsaných do školského rejstříku, v níž ministr školství, mládeže a tělovýchovy povolil plnění povinné školní docházky^{44d}),

f) jazykové vzdělání poskytované fyzickými a právnickými osobami působícími v oblasti jazykového vzdělávání uznanými Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a dále jazykové vzdělání poskytované osobami působícími v oblasti jazykového vzdělávání v přípravných kurzech pro vykonání standardizovaných jazykových zkoušek uznaných Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy^{44f}),

g) výchovné, vzdělávací a volnočasové aktivity poskytované dětem a mládeži příspěvkovými organizacemi a nestátními neziskovými organizacemi dětí a

mládeže.

(2) Od daně je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby uskutečňované v rámci výchovy a vzdělávání osobou uvedenou v odstavci 1.

§ 58

Zdravotní služby a dodání zdravotního zboží

(1) Zdravotní službou se pro účely tohoto zákona rozumí zdravotní služba podle zákona upravujícího zdravotní služby poskytovaná poskytovatelem zdravotních služeb uvedená v oprávnění k poskytování zdravotních služeb, pokud se jedná o činnost s léčebným cílem nebo chrání lidské zdraví, a služba s ní úzce související.

(2) Dodáním zdravotního zboží se pro účely tohoto zákona rozumí dodání

a) lidské krve a jejích složek, lidských orgánů, tkání a mateřského mléka, nebo

b) stomatologických výrobků, které jsou zdravotnickými prostředky podle zákona upravujícího zdravotnické prostředky, stomatologickými laboratořemi a oprav těchto výrobků.

(3) Dodáním zdravotního zboží pro účely tohoto zákona není výdej nebo prodej

a) léčiv,

b) potravin pro zvláštní výživu, nebo

c) zdravotnických prostředků na lékařský předpis i bez lékařského předpisu.

(4) Od daně je osvobozeno zdravotní pojištění podle zákona o veřejném zdravotním pojištění⁴⁶).

§ 59

Sociální pomoc

Sociální pomocí se pro účely tohoto zákona rozumí sociální služby podle zvláštního právního předpisu⁴⁷). Sociální služby jsou osvobozeny od daně, pokud jsou poskytovány podle zvláštního právního předpisu^{47a}).

§ 60

Provozování loterií a jiných podobných her

Provozováním loterií a jiných podobných her se pro účely tohoto zákona rozumí provozování loterií a jiných podobných her⁴⁸) s výjimkou služeb souvisejících s jejich provozováním zajišťovaných pro provozovatele jinými osobami.

§ 61

Ostatní plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně

Od daně jsou dále osvobozena tato plnění:

a) poskytnutí služeb jako protihodnoty členského příspěvku pro vlastní členy politických stran a hnutí, církví a náboženských společností, spolků včetně odborových organizací, profesních komor nebo jiných právnických osob, které nebyly založeny nebo zřízeny za účelem podnikání, pokud toto osvobození od daně nenarušuje hospodářskou soutěž; od daně je osvobozeno také dodání zboží těmito osobami v souvislosti s poskytnutými službami,

b) poskytnutí služeb a dodání zboží úzce souvisejícího s ochranou a výchovou dětí a mládeže orgány sociálně-právní ochrany dětí a dalšími orgány nebo osobami, které zajišťují výkon sociálně-právní ochrany dětí podle zvláštního právního předpisu^{48a}),

c) poskytnutí pracovníků náboženskými nebo obdobnými organizacemi k činnostem uvedeným v písmenu b) a v § 57 až 59, a to s přihlédnutím k duchovní péči,

d) poskytování služeb úzce souvisejících se sportem nebo tělesnou výchovou právnickými osobami, které nebyly založeny nebo zřízeny za účelem podnikání, osobám, které vykonávají sportovní nebo tělovýchovnou činnost,

e) poskytnutí kulturních služeb a dodání zboží s nimi úzce souvisejícího krajem, obcí, právnickou osobou zřízenou zákonem, právnickou osobou zřízenou Ministerstvem kultury nebo právnickou osobou, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání,

f) poskytování služeb a dodání zboží osobami, jejichž činnosti jsou osvobozeny od daně podle písmen a), b), c), d) a e) a podle § 57, 58 a 59 za podmínky, že se jedná pouze o dodání zboží nebo poskytnutí služeb při příležitostných akcích pořádaných výlučně za účelem získání finančních prostředků k činnostem, pro které jsou tyto osoby založeny nebo zřízeny, pokud toto osvobození od daně nenarušuje hospodářskou soutěž,

g) poskytování služeb, které poskytují nezávislá seskupení osob, která jsou právnickou osobou, svým členům, kteří uskutečňují pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně nebo plnění, při jejichž uskutečňování nejsou osobou povinnou k dani, pokud jsou tyto služby nezbytné pro uskutečňování jejich plnění a pokud úhrada za poskytnuté služby odpovídá nákladům na jejich poskytnutí podle podílů členů na poskytnuté službě, nenarušuje-li toto osvobození hospodářskou soutěž.

§ 62

Dodání zboží, které bylo použito pro plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, a zboží, u něhož nemá plátce nárok na odpočet daně

(1) Plněním osvobozeným od daně je dodání zboží, u kterého při pořízení, popřípadě při změně účelu použití, plátce nemohl uplatnit nárok na odpočet daně, protože je používal k uskutečnění plnění osvobozených od daně.

(2) Plněním osvobozeným od daně je dodání zboží, při jehož pořízení nebo použití neměl plátce nárok na odpočet daně podle § 72 odst. 4.

Díl 9

Osvobození od daně s nárokem na odpočet daně

§ 63

Plnění osvobozená od daně s nárokem na odpočet daně

(1) Od daně s nárokem na odpočet daně jsou osvobozena dále uvedená osvobozená plnění za podmínek stanovených v § 64 až 71g:

- a) dodání zboží do jiného členského státu (§ 64),
- b) pořízení zboží z jiného členského státu (§ 65),
- c) vývoz zboží (§ 66),
- d) poskytnutí služby do třetí země (§ 67),
- e) osvobození ve zvláštních případech (§ 68),
- f) přeprava a služby přímo vázané na dovoz a vývoz zboží (§ 69),
- g) přeprava osob (§ 70),
- h) dovoz zboží (§ 71),
- i) dovoz zboží v osobních zavazadlech cestujícího nebo člena posádky letadla a dovoz pohonných hmot cestujícím (§ 71a až 71f),
- j) dovoz zboží, které je přepraveno ze třetí země, a ukončení odeslání nebo přepravy tohoto zboží je v jiném členském státě a dodání tohoto zboží do jiného členského státu je osvobozeno od daně (§ 71g).

(2) U plnění, která jsou osvobozena od daně s nárokem na odpočet daně, vzniká povinnost přiznat uskutečnění tohoto plnění ke dni jeho uskutečnění, pokud zákon nestanoví jinak. Plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně je plátce povinen uvést do daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém vznikla povinnost přiznat toto plnění. Při stanovení hodnoty plnění osvobozených od daně podle odstavce 1 se postupuje podle § 36. Při opravě hodnoty plnění osvobozených od daně podle odstavce 1 se postupuje podle § 42 a 43.

§ 64

Osvobození při dodání zboží do jiného členského státu

(1) Dodání zboží do jiného členského státu plátcem osobě registrované k dani v jiném členském státě, které je odesláno nebo přepraveno z tuzemska plátcem nebo pořizovatelem nebo zmocněnou třetí osobou, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, s výjimkou dodání zboží osobě, pro kterou pořízení zboží v jiném členském státě není předmětem daně.

(2) Dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu plátcem osobě v jiném členském státě, který je odeslán nebo přepraven z tuzemska plátcem nebo osobou, která nový dopravní prostředek pořizuje, nebo zmocněnou třetí osobou, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně.

(3) Dodání zboží, které je předmětem spotřební daně, do jiného členského státu plátcem osobě povinné k dani, která není osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, nebo právnické osobě, která není osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, které je odesláno nebo přepraveno z tuzemska plátcem nebo pořizovatelem nebo zmocněnou třetí osobou, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud odeslání nebo přeprava zboží je uskutečněna podle zákona upravujícího spotřební daně, a povinnost platit spotřební daň vzniká pořizovateli v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží.

(4) Přemístění obchodního majetku plátce z tuzemska do jiného členského státu pro účely jeho podnikání podle § 13 odst. 6 je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud plátce prokáže, že zboží bylo přemístěno do jiného členského státu a bylo předmětem daně při pořízení zboží v tomto členském státě.

(5) Dodání zboží do jiného členského státu lze prokázat písemným prohlášením pořizovatele nebo zmocněné třetí osoby, že zboží bylo přepraveno do jiného členského státu, nebo jinými důkazními prostředky.

§ 65

Osvobození při pořízení zboží z jiného členského státu

Pořízení zboží z jiného členského státu je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud

a) dodání takového zboží plátcem v tuzemsku by bylo v každém případě osvobozeno od daně,

b) dovoz takového zboží by byl osvobozen od daně, nebo

c) pořizovatel má nárok na vrácení daně na vstupu podle § 82a až 83, s výjimkou nároku na vrácení daně v poměrné výši.

§ 66

Osvobození od daně při vývozu zboží

(1) Vývozem zboží se pro účely tohoto zákona rozumí výstup zboží z území Evropské unie na území třetí země, jestliže zboží bylo propuštěno do celního režimu vývoz, pasivní zušlechťovací styk nebo vnější tranzit, nebo bylo propuštěno do celně schváleného určení zpětný vývoz zboží z celního území Evropského společenství^{48b}). Za vývoz zboží se pro účely tohoto zákona považuje také umístění nebo dodání zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu v tuzemsku.

(2) Osvobozeno od daně při vývozu zboží do třetí země je dodání zboží plátcem, které je odesláno nebo přepraveno z tuzemska do třetí země

a) prodávajícím nebo jím zmocněnou osobou, nebo

b) kupujícím nebo jím zmocněnou osobou, jestliže kupující nemá v tuzemsku sídlo ani místo pobytu, ani provozovnu, s výjimkou zboží přepravovaného

kupujícím za účelem vybavení nebo zásobení rekreačních lodí nebo letadel, popřípadě jiného prostředku pro dopravu pro soukromé použití.

(3) Osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně je také umístění nebo dodání zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu v tuzemsku.

(4) Při dodání zboží do třetí země se za den uskutečnění plnění považuje den výstupu zboží z území Evropské unie potvrzený celním úřadem. Dodání zboží na území třetí země je plátce povinen prokázat daňovým dokladem podle § 33a písm. a).

(5) Za den umístění nebo dodání zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu se považuje den potvrzený celním úřadem na rozhodnutí o umístění zboží ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu v tuzemsku. Umístění nebo dodání zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu je plátce povinen prokázat daňovým dokladem podle § 33a písm. b).

(6) V případě, že výstup zboží z území Evropské unie není potvrzen celním úřadem na daňovém dokladu, může plátce prokázat výstup zboží jinými důkazními prostředky.

§ 67

Osvobození při poskytnutí služby do třetí země

(1) Poskytnutí služby do třetí země osobě, která nemá v tuzemsku sídlo ani provozovnu, s místem plnění v tuzemsku, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně.

(2) Službou podle odstavce 1 jsou práce na movitém majetku, který je pořízen nebo dovezen za účelem provedení těchto prací v tuzemsku a následně je odeslán nebo přepraven do třetí země osobou, která tyto služby poskytla, nebo osobou, pro kterou jsou tyto služby poskytnuty, nebo zmocněnou třetí osobou.

§ 68

Osvobození ve zvláštních případech

(1) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží pro zásobení lodí

a) používaných k plavbě po volném moři a přepravujících osoby za úplatu nebo používaných k obchodní, průmyslové nebo rybářské činnosti,

b) používaných k poskytnutí záchrany a pomoci na moři nebo k pobřežnímu rybolovu, s výjimkou dodání palubních zásob lodím používaným k pobřežnímu rybolovu,

c) válečných, pokud opouštějí tuzemsko a směřují do zahraničních přístavů a kotvišť.

(2) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno

a) dodání, úprava, oprava, údržba nebo nájem námořních lodí, včetně nájmu

námořních lodí s posádkou, uvedených v odstavci 1 písm. a) a b),

b) dodání, nájem, oprava nebo údržba zařízení včetně rybářského vybavení, které je na těchto lodích instalováno nebo používáno.

(3) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno

a) dodání, úprava, oprava, údržba nebo nájem letadel, včetně nájmu letadel s posádkou, které jsou užívány leteckými společnostmi provozujícími zejména přepravu osob a zboží mezi jednotlivými členskými státy a dále mezi členskými státy a třetími zeměmi,

b) dodání, nájem, oprava nebo údržba zařízení, které je na těchto letadlech instalováno nebo používáno.

(4) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží pro zásobení letadel uvedených v odstavci 3.

(5) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno poskytnutí služby, s výjimkou služeb uvedených v odstavci 2, která bezprostředně souvisí s námořními loděmi uvedenými v odstavci 2 nebo bezprostředně souvisí s přepravovaným nákladem.

(6) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno poskytnutí služby, s výjimkou služeb uvedených v odstavci 3, která bezprostředně souvisí s letadly uvedenými v odstavci 3 nebo bezprostředně souvisí s přepravovaným nákladem. Za službu, která bezprostředně souvisí s letadly, se nepovažuje ubytování cestujících z důvodu zpoždění v letecké dopravě, nájem salónku a kancelářských prostor na letišti, odbavení cestujících, odbavení nákladu a pošty.

(7) Subjektem Evropské unie se pro účely tohoto zákona rozumí tyto subjekty uvedené v příslušných předpisech Evropské unie⁷⁵):

a) Evropská unie,

b) Evropské společenství pro atomovou energii,

c) Evropská centrální banka,

d) Evropská investiční banka,

e) subjekt založený Evropskou unií.

(8) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby diplomatické misi⁵⁶), konzulárnímu úřadu⁵⁷), zvláštní misi, zastupitelství mezinárodní organizace a jejich členům a úředníkům, a to v mezích a za podmínek upravených v mezinárodních smlouvách zakládajících tyto mise, úřady nebo organizace, v dohodách o umístění jejich sídla nebo v jiných právních předpisech, pokud mají tyto mise, úřady nebo zastupitelství sídlo v jiném členském státě. Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby subjektům Evropské unie se sídlem v jiném členském státě, a to v mezích a za podmínek upravených v protokolu, v dohodách o jeho

provádění nebo v dohodách o umístění sídla těchto subjektů, pokud tím není narušena hospodářská soutěž. Osvobození od daně se uplatní, pouze pokud plátce uskutečňující tato dodání nebo poskytnutí prokáže nárok na osvobození těchto dodání nebo poskytnutí osvědčením o osvobození od daně potvrzeným příslušným orgánem členského státu, na jehož území je sídlo těchto misí, úřadů, organizací anebo subjektů. Rozsah a podmínky, za kterých jsou diplomatická mise, konzulární úřad, zvláštní mise, zastupitelství mezinárodní organizace, jejich členové nebo úředníci anebo subjekty Evropské unie oprávněni od plátce pořizovat zboží nebo službu s osvobozením od daně, se řídí principem vzájemnosti a v případě, kdy princip vzájemnosti nelze uplatnit, rozsahem a podmínkami stanovenými v § 80.

(9) Diplomatická mise, konzulární úřad, zvláštní mise, zastupitelství mezinárodní organizace nebo subjekty Evropské unie se sídlem v tuzemsku a jejich členové nebo úředníci, pokud jsou osobami požívajícími výsad a imunit podle § 80, jsou povinni na vyžádání osoby registrované k dani v jiném členském státě, která těmto osobám dodává zboží nebo poskytuje službu, které jsou osvobozeny od daně, požádat správce daně o potvrzení osvědčení o osvobození od daně, a to v mezích a za podmínek upravených v mezinárodních smlouvách zakládajících tyto mise, úřady nebo organizace, v dohodách o umístění jejich sídla, v jiných právních předpisech nebo v protokolu a v dohodách o jeho provádění, pokud tím není narušena hospodářská soutěž. Diplomatická mise, konzulární úřad, zvláštní mise, zastupitelství mezinárodní organizace, jejich členové nebo úředníci anebo subjekty Evropské unie jsou oprávněni od osoby registrované k dani v jiném členském státě pořizovat zboží nebo službu, které jsou osvobozeny od daně, pouze v rozsahu stanoveném principem vzájemnosti a v případě, kdy princip vzájemnosti nelze uplatnit, v rozsahu stanoveném v § 80. Pro stanovení tohoto rozsahu se započítává i výše daně vrácené podle § 80.

(10) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby

a) uskutečněné v tuzemsku, které jsou určeny pro použití ozbrojenými silami ostatních členských států Severoatlantické smlouvy nebo civilními zaměstnanci je doprovázejícími nebo k zásobení jejich jídelen, pokud se tyto síly podílejí na společném obranném úsilí,

b) do jiného členského státu pro ozbrojené síly jakéhokoli členského státu, který je členským státem Severoatlantické smlouvy a který není státem určení, které jsou určeny pro použití těmito ozbrojenými silami nebo civilními zaměstnanci je doprovázejícími nebo k zásobení jejich jídelen, pokud se tyto síly podílejí na společném obranném úsilí.

(11) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zlata centrálním bankám jiných států.

(12) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží humanitárním a dobročinným organizacím, které je v rámci své humanitární, dobročinné nebo vzdělávací činnosti mimo území Evropské unie odešlou nebo přepraví do třetí země.

(13) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno poskytnutí služby

osobou, která jedná jménem a na účet jiné osoby, která spočívá v zajištění plnění osvobozeného od daně podle § 66 až 69, s výjimkou odstavce 14, nebo plnění uskutečněného ve třetí zemi.

(14) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozena přeprava zboží mezi členskými státy, pokud se jedná o přepravu nebo odeslání zboží na ostrovy tvořící autonomní oblasti Azory a Madeira, z těchto ostrovů nebo mezi těmito ostrovy.

(15) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží umístěného ve svobodném skladu nebo ve svobodném pásmu, poskytnutí služeb vztahujících se ke zboží umístěnému ve svobodném skladu nebo ve svobodném pásmu.

§ 69

Osvobození přepravy a služeb přímo vázaných na dovoz a vývoz zboží

(1) Přeprava zboží při vývozu je v tuzemsku osvobozena od daně s nárokem na odpočet daně. Služby přímo vázané na dovoz, včetně přepravy zboží při dovozu, které je povinna osoba, které vzniká povinnost přiznat daň podle § 23, zahrnout do základu daně podle § 38, jsou v tuzemsku osvobozeny od daně s nárokem na odpočet daně.

(2) Za přepravu zboží vázanou na dovoz zboží podle § 12 odst. 2 a vývoz zboží se nepovažuje přeprava z místa v tuzemsku do svobodného skladu nebo svobodného pásma a naopak a mezi dvěma svobodnými sklady nebo svobodnými pásmy.

(3) Služby, které jsou přímo vázány na dovoz zboží podle § 12 odst. 2 a vývoz zboží, jsou osvobozeny od daně s nárokem na odpočet daně, s výjimkou služeb uvedených v § 51, pokud zákon nestanoví jinak.

(4) Osvobození od daně při uskutečňování přepravy při dovozu a vývozu zboží je plátce, který přepravu při dovozu a vývozu zboží uskutečňuje, povinen doložit správci daně přepravním dokladem potvrzeným pohraničním celním úřadem členského státu, který je vstupním státem při dovozu zboží nebo výstupním státem při vývozu zboží, popřípadě jinými důkazními prostředky. Přepravním dokladem se rozumí doklad, který je používán pro dopravní prostředek, jímž je přeprava zboží při dovozu a vývozu uskutečňována. Plátce, který uskutečňuje přepravu při dovozu a vývozu zboží na základě postoupení závazku dalších osob, je povinen prokázat nárok na osvobození od daně přepravním dokladem, smlouvou o přepravě věci nebo jinými důkazními prostředky.

(5) Osvobození od daně při poskytnutí služeb podle odstavce 3 je plátce, který tyto služby uskutečňuje, povinen doložit správci daně dokladem o zaplacení, popřípadě jinými doklady prokazujícími splnění podmínek pro osvobození od daně.

§ 70

Osvobození přepravy osob

Přeprava osob a jejich zavazadel mezi jednotlivými členskými státy a dále mezi členskými státy a třetími zeměmi, včetně služeb přímo souvisejících s touto přepravou, je v tuzemsku osvobozena od daně s nárokem na odpočet daně. Za služby přímo související s touto přepravou osob se považují zejména služby zajištění přepravy osob jménem a na účet jiné osoby, prodej přepravních dokladů, vystavení dokladů, vytvoření rezervace a její změna a výměna přepravních dokladů. Tato přeprava je osvobozena, i když je prováděna osobami, které jsou registrovány k dani v jiném členském státě, nebo zahraniční osobou povinnou k dani. Zpáteční přeprava se považuje za samostatnou přepravu.

§ 71

Osvobození od daně při dovozu zboží

(1) Od daně je osvobozen dovoz zboží, pokud by dodání tohoto zboží plátcem v tuzemsku bylo v každém případě osvobozeno od daně.

(2) Od daně je osvobozen dovoz zboží, jestliže je dováženému zboží přiznáno osvobození od cla podle přímo použitelného předpisu Evropské unie⁴⁹), pokud se jedná o:

a) zboží dovážené v zásilkách neobchodní povahy, jde-li o dovoz kávy nebo čaje, vztahuje se osvobození od daně na množství do

1. 500 g kávy, nebo 200 g kávového extraktu a esence,
2. 100 g čaje, nebo 40 g čajového extraktu a esence,

b) osobní majetek fyzických osob,

1. které se stěhují ze zahraničí do tuzemska,
2. dovážený při příležitosti sňatku,
3. nabytý děděním,

c) vybavu, studijní potřeby a vybavení obývaných domácností žáků nebo studentů,

d) přemístění obchodního majetku a ostatního zařízení při přemístění obchodního závodu,

e) léčivé látky, léčivé přípravky, laboratorní zvířata, biologické nebo chemické látky,

1. laboratorní zvířata a biologické nebo chemické látky určené k výzkumu,
2. léčivé látky lidského původu a činidla k určování krevní skupiny a tkání,
3. referenční látky pro kontrolu jakosti přípravků,
4. farmaceutické výrobky používané při mezinárodních sportovních událostech,

f) zboží určené charitativním nebo dobročinným subjektům,

1. zboží dovážené pro uskutečnění obecných záměrů, základní životní potřeby pouze bezúplatně nabyté,
2. bezúplatně nabyté zboží dovážené ve prospěch zdravotně postižených osob pro účely vzdělávání, zaměstnávání a sociální rozvoj,
3. zboží dovážené ve prospěch obětí katastrof,

g) dovoz v rámci mezinárodních vztahů,

1. čestná vyznamenání nebo ceny,

2. dary obdržené v rámci mezinárodních vztahů,
3. zboží určené k užívání hlavou státu,

h) zboží dovážené k podpoře obchodní činnosti,

1. vzorky zboží nepatrné hodnoty,
2. tiskoviny a reklamní materiál,
3. zboží používané nebo spotřebované v průběhu výstavy nebo podobné události,

i) zboží dovážené ke zkouškám, analýzám nebo pokusům,

j) různý dovoz, a to

1. zásilky určené subjektům příslušným ve věcech ochrany autorských práv nebo průmyslového či obchodního vlastnictví,
2. turistický propagační materiál,
3. různé dokumenty a zboží,
4. materiál k upevnění a ochraně zboží při přepravě,
5. stelivo, píce a krmivo pro zvířata během jejich přepravy,
6. pohonné hmoty a maziva nacházející se v silničních motorových vozidlech a speciálních kontejnerech,
7. zboží určené na výstavbu, údržbu nebo výzdobu památníků nebo hřbitovů válečných obětí,
8. rakve, urny a smuteční ozdoby.

(3) Od daně je dále osvobozen dovoz

a) zboží, jehož úhrnná hodnota nepřesahuje 22 EUR, s výjimkou alkoholických nápojů, parfémů, toaletní vody, tabáků a tabákových výrobků,

b) čistokrevných koní starých nejvýše šest měsíců, narozených ve třetí zemi nebo na třetím území ze zvířete, které bylo na území Evropské unie pokryto a poté dočasně vyvezeno k porodu,

c) sbírkových a uměleckých předmětů vzdělávací, vědecké nebo kulturní povahy, které nejsou určeny k prodeji a které dovážejí muzea a galerie, pokud jsou dováženy bezúplatně, nebo pokud jsou dováženy za úplatu a nejsou dodány osobou povinnou k dani,

d) oficiálních publikací vydávaných orgány veřejné moci země nebo území vývozu, mezinárodními organizacemi, veřejnými samosprávami a veřejnoprávními subjekty usazenými v zemi nebo na území vývozu a tiskovin šířených při příležitosti voleb do Evropského parlamentu nebo při příležitosti vnitrostátních voleb v zemi, z níž tiskovina pochází, zahraničními politickými organizacemi úředně uznanými v členských státech, pokud tyto publikace a tiskoviny podléhaly dani v zemi nebo na území vývozu a nevyužily vrácení daně při vývozu,

e) vratných obalů bez úplaty či za úplatu,

f) úlovku do přístavu, který nebyl zpracován nebo který již byl konzervován za účelem prodeje, ale dosud nebyl dodán, pokud byl skutečně osobou podnikající v námořním rybářství, nebo

g) plynu prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy nebo vpuštěním z plavidla převážejícího plyn do soustavy zemního plynu nebo těžební plynovodní sítě, dovoz elektřiny, tepla nebo chladu prostřednictvím tepelných nebo chladicích sítí.

(4) Od daně je dále osvobozen dovoz zboží

a) osobám požívajícím diplomatických výsad a imunit, a to v rozsahu vyplývajícím z mezinárodních smluv, které jsou součástí českého právního řádu, pokud bylo tomuto zboží přiznáno osvobození od cla,

b) uskutečněný subjekty Evropské unie, a to v mezích a za podmínek upravených v protokolu a v dohodách o jeho provádění nebo v dohodách o umístění sídla těchto subjektů, pokud tím není narušena hospodářská soutěž,

c) uskutečněný mezinárodními organizacemi jinými než uvedenými v písmenu b), které jsou za mezinárodní organizace uznávány úřady hostitelského členského státu, nebo uskutečněný členy těchto organizací v mezích a za podmínek upravených mezinárodními smlouvami zakládajícími tyto organizace nebo dohodami o umístění jejich sídla, nebo

d) ozbrojenými silami států, které jsou členy Organizace Severoatlantické smlouvy, jiných než České republiky, které je určeno pro použití těmito ozbrojenými silami nebo civilními zaměstnanci je doprovázejícími nebo k zásobení jejich jídelen, pokud se tyto síly podílejí na společném obranném úsilí.

(5) U vráceného zboží je přiznán nárok na osvobození od daně pouze osobě, která předmětné zboží vyvezla, pokud bylo tomuto zboží přiznáno osvobození od cla.

(6) Od daně je osvobozen dovoz zlata Českou národní bankou.

Osvobození od daně při dovozu zboží v osobních zavazadlech cestujícího nebo člena posádky letadla a při dovozu pohonných hmot cestujícím

§ 71a

(1) Od daně je v tuzemsku osvobozen příležitostný dovoz zboží v osobních zavazadlech cestujícího, pokud je toto zboží určeno k osobnímu užívání cestujícím, k užívání členy jeho rodiny nebo jako dar a z povahy ani množství zboží nelze usuzovat, že je dováženo pro obchodní účely (dále jen „dovoz zboží cestujícím“), a pokud jsou splněny podmínky uvedené v § 71b až 71d a v § 71f.

(2) Osobními zavazadly cestujícího se pro účely tohoto zákona rozumí zavazadla, která cestující předkládá při svém příjezdu celnímu úřadu, a zavazadla, která celnímu úřadu předloží později, pokud prokáže, že byla zapsána jako doprovodná zavazadla v okamžiku jeho odjezdu u společnosti, která zajišťovala jeho přepravu.

(3) Za dovoz zboží cestujícím se nepovažuje dovoz zboží, u kterého cestující prokáže, že bylo pořízeno na území Evropské unie, a u kterého nebyla v žádném členském státě vrácena daň nebo spotřební daň.

§ 71b

(1) Dovoz zboží cestujícím v letecké dopravě je v tuzemsku osvobozen od daně do výše hodnoty zboží odpovídající částce 430 EUR na osobu.

(2) Dovoz zboží cestujícím v rámci rekreačního nebo sportovního létání^{49c} je v tuzemsku osvobozen od daně do výše hodnoty zboží odpovídající částce 300 EUR na osobu.

(3) Při dovozu zboží cestujícím mladším patnácti let se částka uvedená v odstavcích 1 a 2 snižuje na částku 200 EUR na osobu.

(4) Do celkové výše hodnoty zboží osvobozeného od daně podle odstavců 1 až 3 nelze započítat jen část hodnoty některého dovezeného zboží.

(5) Do celkové výše hodnoty zboží osvobozeného od daně podle odstavců 1 až 3 se nezapočítává hodnota

- a) zboží uvedeného v § 71c, 71d a 71f,
- b) zboží, které je dočasně dovezeno cestujícím do tuzemska,
- c) zboží dováženého nazpět po jeho dočasném vývozu cestujícím,
- d) léčiv nezbytných pro osobní potřebu cestujícího.

(6) Pro přepočítání hodnoty zboží na českou měnu se použije kurz platný první pracovní den měsíce října roku předcházejícího dovozu zboží zveřejněný v Úředním věstníku Evropské unie. Takto přepočítaná hodnota zboží na českou měnu se zaokrouhlí na stokoruny.

§ 71c

(1) Dovoz zboží cestujícím v případě, že se jedná o dovoz tabákových výrobků, je v tuzemsku osvobozen od daně nejvýše v rozsahu

- a) 200 cigaret,
- b) 100 doutníků o hmotnosti jednoho kusu nejvýše 3 gramy,
- c) 50 doutníků o hmotnosti jednoho kusu vyšší než 3 gramy, nebo
- d) 250 g tabáku ke kouření.

(2) Pro účely osvobození od daně představuje každé množství jednotlivých druhů výrobků uvedené v odstavci 1 100 % celkového množství, které lze osvobodit od daně. Osvobození od daně lze uplatnit na jakoukoli kombinaci množství těchto výrobků, pokud součet jejich procentních podílů využitých pro dovoz nepřesáhne 100 %.

(3) Osvobození od daně podle odstavců 1 a 2 se nevztahuje na zboží dovezené cestujícím mladším sedmnácti let.

§ 71d

(1) Dovoz zboží cestujícím v případě, že se jedná o dovoz alkoholu a alkoholických nápojů, s výjimkou tichého vína a piva, je v tuzemsku osvobozen od daně nejvýše v rozsahu

a) 1 litru alkoholického nápoje, jehož skutečný obsah lihu přesahuje 22 % objemových, nebo nedenaturovaného alkoholu s obsahem lihu nejméně 80 % objemových, nebo

b) 2 litrů alkoholického nápoje, jehož skutečný obsah alkoholu nepřesahuje 22 % objemových.

(2) Pro účely osvobození od daně představuje každé množství jednotlivých druhů výrobků uvedené v odstavci 1 100 % celkového množství, které lze osvobodit od daně. Osvobození od daně lze uplatnit na jakoukoli kombinaci množství těchto výrobků, pokud součet jejich procentních podílů využitých pro dovoz nepřesáhne 100 %.

(3) Při dovozu tichého vína a piva je v tuzemsku osvobozen od daně dovoz zboží cestujícím v množství nejvýše 4 litry tichého vína na osobu a 16 litrů piva na osobu.

(4) Osvobození od daně podle odstavců 1 až 3 se nevztahuje na zboží dovezené cestujícím mladším sedmnácti let.

§ 71e

(1) Dovoz zboží při výkonu práce členem posádky letadla, které je používáno k přepravě mezi třetími zeměmi a tuzemskem, nebo dovoz zboží členem posádky letadla v rámci rekreačního nebo sportovního létání, je v tuzemsku osvobozen od daně do výše hodnoty zboží odpovídající částce 300 EUR na osobu.

(2) Ustanovení § 71a až 71d se pro dovoz zboží členem posádky letadla uvedeného v odstavci 1 použijí obdobně.

§ 71f

Od daně je v tuzemsku osvobozen dovoz pohonných hmot v běžné nádrži motorového dopravního prostředku a dovoz pohonných hmot v množství nejvýše 10 litrů v přenosné nádrži v jednom motorovém prostředku pro dopravu.

§ 71g

Osvobození od daně při dovozu zboží, které je přepraveno ze třetí země, a ukončení odeslání nebo přepravy tohoto zboží je v jiném členském státě a dodání tohoto zboží do jiného členského státu je osvobozeno od daně

(1) Od daně je osvobozen dovoz zboží, při kterém vzniká povinnost přiznat daň v tuzemsku, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno ze třetí země, a ukončení odeslání nebo přepravy zboží je v jiném členském státě a dodání tohoto zboží do jiného členského státu je osvobozeno od daně podle § 64.

(2) Pokud se však jedná o dodání zboží do jiného členského státu podle § 64

odst. 1 nebo o přemístění obchodního majetku podle § 64 odst. 4, je dovoz zboží osvobozen od daně, pokud plátce v okamžiku propuštění zboží do volného oběhu poskytne celnímu úřadu

a) své daňové identifikační číslo,

b) daňové identifikační číslo osoby registrované k dani v jiném členském státě, které je zboží odesláno nebo přepraveno, popřípadě své daňové identifikační číslo, přidělené pro účely daně z přidané hodnoty v jiném členském státě, která jsou uvedena v písemném rozhodnutí celního úřadu o propuštění zboží do volného oběhu, a

c) podklady dokazující, že dovezené zboží je bezprostředně určeno k odeslání nebo přepravě do jiného členského státu.

(3) Plátce je povinen uvést dovoz zboží osvobozený od daně podle odstavce 1 do daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém bylo zboží do tohoto režimu propuštěno.

(4) Pokud nejsou splněny podmínky podle odstavce 1, vzniká plátcovi povinnost přiznat daň podle § 23.

Díl 10

Odpočet daně

§ 72

Nárok na odpočet daně

(1) Plátce je oprávněn k odpočtu daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, které v rámci svých ekonomických činností použije pro účely uskutečňování

a) zdanitelných plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku,

b) plnění osvobozených od daně s nárokem na odpočet daně s místem plnění v tuzemsku,

c) plnění s místem plnění mimo tuzemsko, pokud by měl nárok na odpočet daně, jestliže by se uskutečnila s místem plnění v tuzemsku,

d) plnění uvedených v § 54 odst. 1 písm. a) až j), l) až u) a y) a v § 55 s místem plnění ve třetí zemi, nebo pokud jsou taková plnění přímo spojena s vývozem zboží, nebo

e) plnění uvedených v § 13 odst. 8 písm. a), b), d) a e) a v § 14 odst. 5.

(2) Daní na vstupu u přijatého zdanitelného plnění se rozumí daň uplatněná podle tohoto zákona

a) na zboží, které plátcovi bylo nebo má být dodáno, nebo službu, která mu byla nebo má být poskytnuta,

b) na zboží, které bylo plátcem pořízeno z jiného členského státu anebo

dovezeno ze třetí země, nebo

c) v případě plnění podle § 13 odst. 4 písm. b).

(3) Nárok na odpočet daně vzniká plátcí okamžikem, kdy nastaly skutečnosti zakládající povinnost tuto daň přiznat.

(4) Plátce nemá nárok na odpočet daně u přijatého zdanitelného plnění použitého pro reprezentaci, které nelze podle zvláštního právního předpisu⁵³⁾ uznat za výdaje vynaložené k dosažení, zajištění a udržení příjmů, s výjimkou plnění podle § 13 odst. 8 písm. c).

(5) Plátce má nárok na odpočet daně v plné výši u přijatého zdanitelného plnění, které použije výhradně pro uskutečňování plnění uvedených v odstavci 1.

(6) Použije-li plátce přijaté zdanitelné plnění jak pro účely, které zakládají nárok na odpočet daně, tak pro jiné účely, je oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně jen v části připadající na použití s nárokem na odpočet daně (dále jen „odpočet daně v částečné výši“), pokud zákon nestanoví jinak. Příslušná výše odpočtu daně v částečné výši se stanoví postupem podle § 75 nebo 76.

§ 73

Podmínky pro uplatnění nároku na odpočet daně

(1) Pro uplatnění nároku na odpočet daně je plátce povinen splnit tyto podmínky:

a) při odpočtu daně, kterou vůči němu uplatnil jiný plátce, mít daňový doklad,

b) při odpočtu daně, kterou plátce uplatnil při poskytnutí zdanitelného plnění osobou povinnou k dani neusazenou v tuzemsku nebo jiným plátcem, anebo kterou plátce uplatnil při pořízení zboží z jiného členského státu, daň přiznat a mít daňový doklad; nemá-li plátce daňový doklad, lze nárok prokázat jiným způsobem,

c) při odpočtu daně při dovozu zboží, je-li plátce povinen tuto daň přiznat podle § 23 odst. 3 až 5, daň přiznat a mít daňový doklad,

d) při odpočtu daně při dovozu zboží, není-li plátce povinen postupovat podle § 23 odst. 3 až 5, vyměřenou daň zaplatit a mít daňový doklad, nebo

e) při odpočtu daně, kterou plátce uplatnil v případě plnění podle § 13 odst. 4 písm. b), daň přiznat a mít daňový doklad; nemá-li plátce daňový doklad, lze nárok prokázat jiným způsobem.

(2) Plátce je oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně nejdříve za zdaňovací období, ve kterém jsou splněny podmínky podle odstavce 1.

(3) Nárok na odpočet daně nelze uplatnit po uplynutí lhůty, která činí 3 roky. Lhůta pro uplatnění nároku na odpočet daně počne běžet prvním dnem měsíce následujícího po zdaňovacím období, ve kterém nárok na odpočet daně vznikl. Po uplynutí této lhůty je plátce oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, pokud

a) mu vznikla povinnost tuto daň přiznat, nebo

b) toto zdanitelné plnění použije pro účely plnění podle § 13 odst. 4 písm. b).

(4) Plátce, který má u přijatého zdanitelného plnění nárok na odpočet daně v částečné výši, je oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně u tohoto plnění nejpozději za poslední zdaňovací období kalendářního roku, v jehož některém ze zdaňovacích období mohl být nárok uplatněn nejdříve. Lhůta pro uplatnění nároku na odpočet daně podle odstavce 3 tím není dotčena.

(5) Neobsahuje-li doklad pro prokázání nároku na odpočet daně všechny předepsané náležitosti daňového dokladu, lze nárok prokázat jiným způsobem.

(6) Převyšuje-li částka daně uvedená na přijatém daňovém dokladu výši daně, která má být uplatněna podle tohoto zákona, je plátce oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně jen ve výši odpovídající dani, která má být uplatněna podle tohoto zákona. Je-li částka daně uvedená na přijatém daňovém dokladu nižší, než která má být uplatněna podle tohoto zákona, je plátce oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně jen ve výši odpovídající dani uvedené na daňovém dokladu.

(7) U plátců, kteří uskutečňují zdanitelná plnění jako společníci společnosti, uplatňuje nárok na odpočet daně u přijatých zdanitelných plnění použitých k činnosti společnosti určený společník, který vede evidenci pro účely daně z přidané hodnoty za společnost. Společníci společnosti, kteří jsou plátci, mohou uplatnit nárok na odpočet daně u přijatých zdanitelných plnění použitých pro činnost společnosti jednotlivě, pokud uskutečňují zdanitelná plnění, ke kterým tato přijatá zdanitelná plnění použijí, a pokud tato uskutečněná zdanitelná plnění uvedou ve svých daňových přiznáních. Je-li uplatňován nárok na odpočet daně jednotlivými společníky společnosti, musí být těmito společníky uplatněna daň na výstupu ve vztahu k určenému společníkovi společnosti, který přiznává daň na výstupu za činnost celé společnosti.

§ 74

Oprava odpočtu daně

(1) Je-li provedena oprava základu daně a výše daně podle § 42, která má za následek snížení uplatněného odpočtu daně, je plátce, pro něhož se uskutečnilo plnění, povinen provést opravu odpočtu daně. Opravu plátce provede za zdaňovací období, ve kterém se dozvěděl o okolnostech rozhodných pro vznik povinnosti ji provést. Opravu odpočtu daně plátce prokazuje opravným daňovým dokladem nebo jiným dokladem souvisejícím s opravou, popřípadě jiným způsobem.

(2) Je-li provedena oprava základu daně a výše daně podle § 42, která má za následek zvýšení uplatněného odpočtu daně, je plátce, pro něhož se uskutečnilo plnění, oprávněn provést opravu odpočtu daně. Opravu je plátce oprávněn provést na základě přijatého opravného daňového dokladu nejdříve za zdaňovací období, ve kterém došlo k opravě základu daně a výše daně, a nejpozději do 3 let od konce zdaňovacího období, jehož se oprava týká.

(3) V případě přijetí zdanitelného plnění, u kterého je základ daně podle § 37a záporný, se postupuje podle odstavce 1 obdobně.

§ 75

Způsob výpočtu odpočtu daně v poměrné výši

(1) Použije-li plátce přijaté zdanitelné plnění jak v rámci svých ekonomických činností, tak pro účely s nimi nesouvisejícími, má nárok na odpočet daně pouze v poměrné výši odpovídající rozsahu použití pro své ekonomické činnosti.

(2) V případě přijatého zdanitelného plnění určeného k uskutečňování svých ekonomických činností, které plátce použije zčásti rovněž pro účely s nimi nesouvisejícími, si plátce může zvolit, že uplatní nárok na odpočet daně v plné výši. Část přijatého zdanitelného plnění, kterou použije pro účely nesouvisející se svými ekonomickými činnostmi, se poté považuje za dodání zboží podle § 13 odst. 4 písm. a) nebo za poskytnutí služby podle § 14 odst. 3 písm. a). Postup podle tohoto odstavce nelze uplatnit v případě dlouhodobého majetku.

(3) Příslušná výše odpočtu daně v poměrné výši se vypočte jako součin daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, u kterého má plátce nárok na odpočet daně v poměrné výši, a podílu použití tohoto plnění pro ekonomické činnosti plátce (dále jen „poměrný koeficient“). Poměrný koeficient se vypočítá jako procentní podíl zaokrouhlený na celé procento nahoru.

(4) Nelze-li v okamžiku uplatnění odpočtu daně stanovit výši poměrného koeficientu podle skutečného podílu použití, stanoví ji plátce kvalifikovaným odhadem. Po skončení kalendářního roku, ve kterém po uskutečnění zdanitelného plnění plátce byl oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně a tento nárok uplatnil, plátce do hodnoty poměrného koeficientu zohlední skutečný podíl použití tohoto zdanitelného plnění pro své ekonomické činnosti v příslušném roce. Odchyluje-li se poměrný koeficient vypočtený podle skutečného použití od poměrného koeficientu stanoveného odhadem o více než 10 procentních bodů, výše uplatněného odpočtu daně se opraví. Je-li vypočtená částka opravy kladná, je plátce oprávněn výši uplatněného odpočtu daně opravit, je-li záporná, je plátce povinen výši uplatněného odpočtu daně opravit. Opravu plátce uvede v daňovém přiznání za poslední zdaňovací období kalendářního roku, ve kterém po uskutečnění zdanitelného plnění je oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně, jehož se oprava týká.

§ 76

Způsob výpočtu nároku na odpočet daně v krácené výši

(1) Použije-li plátce přijaté zdanitelné plnění v rámci svých ekonomických činností jak pro plnění s nárokem na odpočet daně uvedená v § 72 odst. 1, tak pro plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně s místem plnění v tuzemsku i mimo tuzemsko, s výjimkou plnění uvedených v § 72 odst. 1 písm. d), má nárok na odpočet daně pouze v krácené výši odpovídající rozsahu použití pro plnění s nárokem na odpočet daně.

(2) Příslušná výše odpočtu daně v krácené výši se vypočte jako součin daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, u kterého má plátce nárok na odpočet daně v krácené výši, a koeficientu. Dojde-li k souběhu nároku na odpočet daně v

krácené výši podle tohoto ustanovení a nároku na odpočet daně v poměrné výši podle § 75, použije se pro výpočet výše odpočtu daně v krácené výši namísto částky daně na vstupu částka odpočtu daně v poměrné výši stanovená postupem podle § 75.

(3) Koeficient podle odstavce 2 věty první se vypočte jako procentní podíl, v jehož

a) čitateli je součet částek základů daně nebo hodnot plnění plátcem uskutečněných plnění s nárokem na odpočet daně uvedených v § 72 odst. 1,

b) jmenovateli je celkový součet hodnoty v čitateli a součtu hodnot plnění plátcem uskutečněných plnění osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně.

Do součtu částek základů daně nebo hodnot plnění plátcem uskutečněných plnění se započítávají také přijaté úplaty, pokud z těchto přijatých úplat plátcí vznikla povinnost přiznat daň nebo uskutečnění plnění. Vypočtený koeficient se zaokrouhlí na celé procento nahoru.

(4) Do výpočtu koeficientu se nezapočítávají

a) prodej dlouhodobého majetku, pokud tento majetek plátce využíval pro své ekonomické činnosti,

b) poskytnutí finančních služeb, dodání nemovité věci a nájem nemovité věci, a to pouze pokud jsou doplňkovou činností plátce uskutečňovanou příležitostně,

c) plnění podle § 13 odst. 4 písm. b).

(5) Je-li hodnota ve jmenovateli podílu vypočteného podle odstavce 3 kladné číslo a hodnota v jeho čitateli nula nebo záporné číslo, je koeficient 0 %. Je-li hodnota ve jmenovateli tohoto podílu nula nebo záporné číslo a hodnota v jeho čitateli nula nebo kladné číslo, je koeficient 100 %. Je-li koeficient vypočtený podle odstavce 3 roven nebo vyšší než 95 %, považuje se za roven 100 %.

(6) Pro výpočet nároku na odpočet daně v krácené výši ve zdaňovacích obdobích běžného kalendářního roku plátce použije koeficient vypočtený z údajů za zdaňovací období předcházejícího kalendářního roku při vypořádání odpočtu daně. Pokud plnění pro výpočet koeficientu za předcházející kalendářní rok neexistují, stanoví výši tohoto koeficientu plátce kvalifikovaným odhadem.

(7) Po skončení běžného kalendářního roku plátce provede vypořádání odpočtu daně v krácené výši za všechna zdaňovací období tohoto roku (dále jen „vypořádávané období“). Vypořádání se vypočte jako rozdíl mezi celkovým nárokem na odpočet daně v krácené výši vypočteným z údajů za vypořádávané období a součtem uplatněných nároků na odpočet daně v krácené výši v jednotlivých zdaňovacích obdobích zahrnovaných do vypořádání. Pro výpočet celkového nároku na odpočet daně v krácené výši za vypořádávané období plátce použije koeficient vypočtený z údajů o uskutečněných plněních za celé vypořádávané období (dále jen „vypořádací koeficient“). Vypořádání odpočtu daně plátce uvede do daňového přiznání za poslední zdaňovací období vypořádávaného období.

(8) Pro vypořádání odpočtu daně v krácené výši při zrušení registrace se použije obdobně odstavec 7 s tím, že vypořádávané období je od 1. ledna kalendářního roku, ve kterém došlo ke zrušení registrace, do dne zrušení registrace.

(9) Dojde-li po vypořádání odpočtu daně k opravě uskutečněných plnění za některé ze zdaňovacích období již vypořádaného roku, výše nároku na odpočet daně v krácené výši se přepočte novým vypořádacím koeficientem vypočteným z údajů za celé vypořádávané období s promítnutím všech oprav.

(10) V případě, že plátce uplatnil odpočet daně z poskytnuté úplaty před pořízením dlouhodobého majetku, u kterého má nárok na odpočet daně v krácené výši, v jiném roce, než ve kterém je po pořízení tohoto majetku nárok na odpočet daně oprávněn uplatnit, zahrne do částky vypořádání nároku na odpočet daně podle odstavce 7 za rok, ve kterém po pořízení tohoto majetku je oprávněn nárok na odpočet daně uplatnit, rovněž rozdíl ve výši nároku na odpočet daně vyplývající z případného rozdílu mezi hodnotami vypořádacích koeficientů za příslušné roky. Obdobně plátce postupuje i v případě uplatnění odpočtu daně u každého jednotlivého přijatého plnění, které se stalo součástí pořízeného dlouhodobého majetku.

§ 77

Vyrovnání odpočtu daně

(1) Původní odpočet daně uplatněný u obchodního majetku před jeho použitím, s výjimkou dlouhodobého majetku, podléhá vyrovnání, pokud ve lhůtě pro uplatnění nároku na odpočet daně podle § 73 odst. 3 plátce tento majetek použije v rámci svých ekonomických činností pro jiné účely, než které zohlednil při uplatnění původního odpočtu daně.

(2) Použitím pro jiné účely se rozumí případy, kdy plátce uplatnil původní odpočet daně v

a) plné výši a následně tento majetek použije pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v krácené výši nebo nárok na odpočet daně nemá, nebo

b) krácené výši a následně tento majetek použije pro účely, pro které nárok na odpočet daně nemá, nebo pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v plné výši.

(3) Původní odpočet daně uplatněný u staveb a jednotek, které nejsou dlouhodobým majetkem, podléhá vyrovnání rovněž po uplynutí lhůty podle § 73 odst. 3, jsou-li splněny ostatní podmínky podle odstavce 1.

(4) Částka vyrovnání odpočtu daně se vypočte jako rozdíl mezi výší nároku na odpočet daně k okamžiku použití majetku a výší původního uplatněného odpočtu daně. Je-li vypočtená částka vyrovnání odpočtu daně kladná, je plátce oprávněn vyrovnání provést, je-li záporná, je plátce povinen vyrovnání provést.

(5) Vyrovnání odpočtu daně plátce uvede v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém byl obchodní majetek použit a ve kterém nastaly skutečnosti zakládající povinnost nebo možnost provést toto vyrovnání.

Úprava odpočtu daně

§ 78

nadpis vypuštěn

(1) Původní odpočet daně uplatněný u pořízeného dlouhodobého majetku podléhá úpravě, pokud v některém z kalendářních roků následujících po roce, ve kterém byl původní odpočet uplatněn, dojde ke změně v rozsahu použití tohoto majetku pro účely, které zakládají nárok na odpočet daně. Obdobně se postupuje v případech, kdy plátce při pořízení dlouhodobého majetku nárok na odpočet daně neměl, protože daný majetek byl původně určený k použití v rámci ekonomických činností plátce pro účely, které nezakládají nárok na odpočet daně.

(2) Změny v rozsahu použití dlouhodobého majetku se posuzují samostatně za každý kalendářní rok v rámci lhůty pro úpravu odpočtu daně, a to ve srovnání se skutečnostmi, které plátce zohlednil při uplatnění původního odpočtu daně nebo při pořízení tohoto majetku, pokud nárok na odpočet daně neměl.

(3) Lhůta pro úpravu odpočtu daně činí 5 let a počíná běžet kalendářním rokem, v němž byl dlouhodobý majetek pořízen. V případě staveb, jednotek a jejich technického zhodnocení⁷³⁾ a v případě pozemků se lhůta pro úpravu odpočtu daně prodlužuje na 10 let.

(4) Změnou rozsahu použití dlouhodobého majetku pro účely, které zakládají nárok na odpočet daně, se rozumí případy, kdy plátce

a) uplatnil původní odpočet daně v plné výši a následně tento majetek použije pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v částečné výši nebo nárok na odpočet daně nemá,

b) uplatnil původní odpočet daně v částečné výši a následně tento majetek použije pro účely, pro které nárok na odpočet daně nemá, nebo pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v plné výši,

c) neměl nárok na odpočet daně a následně tento majetek použije pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v plné výši nebo v částečné výši, nebo

d) uplatnil původní odpočet daně v částečné výši a vznikne rozdíl mezi poměrnými koeficienty nebo vypořádacími koeficienty.

(5) Pro účely úpravy odpočtu daně se technické zhodnocení⁷³⁾ považuje za samostatný dlouhodobý majetek.

(6) Úpravu odpočtu daně plátce uvede v daňovém přiznání za poslední zdaňovací období kalendářního roku, ve kterém nastaly skutečnosti zakládající povinnost nebo možnost provést tuto úpravu.

§ 78a

(1) Částka úpravy odpočtu daně za příslušný kalendářní rok se vypočte ve výši jedné pětiny, popřípadě jedné desetiny v případě staveb, jednotek a jejich

technického zhodnocení⁷³) a v případě pozemků, ze součinu

a) částky daně na vstupu u příslušného majetku a

b) rozdílu mezi ukazatelem nároku na odpočet daně ke kalendářnímu roku, v němž se provádí úprava odpočtu daně, a ukazatelem nároku na odpočet daně

1. ke kalendářnímu roku, v němž byl původní odpočet daně uplatněn, nebo
2. ke kalendářnímu roku, v němž byl majetek pořízen, pokud plátce nárok na odpočet daně neměl.

(2) Ukazatelem nároku na odpočet daně je

a) 0 %, nemá-li plátce nárok na odpočet daně,

b) 100 %, má-li plátce nárok na odpočet daně v plné výši, nebo

c) poměrný koeficient nebo vypořádací koeficient, má-li plátce nárok na odpočet daně pouze v částečné výši, popřípadě součin obou koeficientů, dojde-li k souběhu nároku na odpočet daně v poměrné výši podle § 75 a nároku na odpočet daně v krácené výši podle § 76.

(3) Úprava odpočtu daně se provede pouze v případě, že rozdíl mezi ukazateli nároku na odpočet daně je větší než 10 procentních bodů. Je-li vypočtená částka úpravy odpočtu daně kladná, je plátce oprávněn úpravu provést, je-li záporná, je plátce povinen úpravu provést.

(4) Při výpočtu částky úpravy odpočtu daně u dlouhodobého majetku, který plátce pořídil jako osoba povinná k dani přede dnem registrace, se postupuje obdobně podle odstavce 1 s tím, že namísto ukazatele nároku na odpočet daně ke kalendářnímu roku, v němž byl původní odpočet uplatněn nebo majetek pořízen, se použije ukazatel nároku na odpočet daně ke kalendářnímu roku, ve kterém došlo k registraci.

(5) Používá-li plátce majetek pro změněné účely podle § 78 odst. 4 písm. a) až c) pouze po část příslušného kalendářního roku, zohlední se tato skutečnost v částce úpravy odpočtu daně vypočtené podle odstavce 1 nebo 4.

§ 78b

(1) Pro úpravu odpočtu daně u dlouhodobého majetku vytvořeného vlastní činností se použijí obdobně ustanovení § 78 a 78a s tím, že lhůta pro úpravu odpočtu počíná běžet kalendářním rokem, v němž byl tento majetek uveden do stavu způsobilého k užívání.

(2) U dlouhodobého majetku vytvořeného vlastní činností, jehož uvedením do stavu způsobilého k užívání došlo k uskutečnění plnění podle § 13 odst. 4 písm. b), se částka daně na vstupu pro výpočet úpravy odpočtu daně stanoví podle § 36 odst. 6 písm. a). U ostatního dlouhodobého majetku vytvořeného vlastní činností se částka daně na vstupu pro výpočet úpravy odpočtu daně stanoví jako součet daně na vstupu u jednotlivých přijatých zdanitelných plnění, která se stala součástí tohoto majetku.

§ 78c

(1) Ustanovení § 78 až 78b se použijí obdobně pro úpravu odpočtu daně u

a) majetku nabytého na základě rozhodnutí o privatizaci podle zákona upravujícího podmínky převodu majetku státu na jiné osoby,

b) majetku nabytého při nabytí obchodního závodu,

c) majetku, který je součástí jmění přecházejícího při přeměně obchodní korporace,

d) majetku, který plátce nabyt jako dědic pokračující v uskutečňování ekonomických činností.

(2) Běh lhůty pro úpravu odpočtu daně podle odstavce 1 se nepřerušuje.

§ 78d

(1) Dojde-li u dlouhodobého majetku ve lhůtě pro úpravu odpočtu daně k uskutečnění plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby, použijí se obdobně ustanovení § 78 až 78c s tím, že úprava odpočtu daně se provede jednorázově.

(2) Částka jednorázové úpravy odpočtu daně za kalendářní rok, ve kterém došlo k uskutečnění plnění podle odstavce 1, se stanoví jako součin částky vypočtené podle § 78a odst. 1 nebo 4 a počtu roků zbývajících do konce lhůty pro úpravu odpočtu daně. Do počtu roků se započítává také rok, ve kterém je úprava odpočtu daně prováděna. Ukazatelem nároku na odpočet daně je 0 %, je-li dané plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně, nebo 100 %, je-li zdanitelné.

(3) Úpravě odpočtu daně podléhá rovněž odpočet daně, který plátce u dlouhodobého majetku uplatnil v témže kalendářním roce, ve kterém uskutečnil plnění podle odstavce 1.

(4) Jestliže plátce ve lhůtě pro úpravu odpočtu daně dodá, převede nebo poskytne dlouhodobý majetek, u kterého byl oprávněn uplatnit původní nárok na odpočet daně v poměrné výši, jde o dodání zboží nebo poskytnutí služby v rámci uskutečňování jeho ekonomických činností rovněž v případě části tohoto majetku původně určené pro použití pro účely nesouvisející s jeho ekonomickými činnostmi.

Nárok na odpočet daně při registraci a zrušení registrace

§ 79

nadpis vypuštěn

(1) Osoba povinná k dani má nárok na odpočet daně u přijatého zdanitelného plnění pořízeného v období 12 po sobě jdoucích měsíců přede dnem, kdy se stala plátcem, pokud toto plnění je k tomuto dni součástí jejího obchodního majetku.

(2) Nárok na odpočet daně podle odstavce 1 se uplatní způsobem, v rozsahu a za

podmínek stanovených v § 72 až 78d. Pro výpočet částky nároku na odpočet daně u dlouhodobého majetku se přiměřeně použije § 78d odst. 2.

(3) Nárok na odpočet daně podle odstavců 1 a 2 lze uplatnit za zdaňovací období, do něhož spadá den, kdy se osoba povinná k dani stala plátcem.

§ 79a

(1) Při zrušení registrace je plátcem povinen snížit uplatněný nárok na odpočet daně u majetku, který je ke dni zrušení registrace jeho obchodním majetkem a u kterého uplatnil nárok na odpočet daně nebo jeho část.

(2) Částka snížení nároku na odpočet daně u nedokončeného majetku, u úplat za zdanitelná plnění, která se do dne předcházejícího dni zrušení registrace neuskutečnila, a u zásob se určí ve výši uplatněného odpočtu daně. Pro výpočet částky snížení nároku na odpočet daně u dlouhodobého majetku se přiměřeně použije § 78d odst. 2.

(3) Ustanovení odstavce 1 se použije obdobně u

a) majetku nabytého na základě rozhodnutí o privatizaci podle zákona upravujícího podmínky převodu majetku státu na jiné osoby,

b) majetku nabytého při nabytí obchodního závodu,

c) majetku, který je součástí jmění přecházejícího při přeměně obchodní korporace,

d) majetku, který plátcem nabyt jako dědic pokračující v uskutečňování ekonomických činností.

(4) Plátcem je povinen provést snížení odpočtu daně podle odstavců 1 až 3 za poslední zdaňovací období registrace.

§ 79b

Dědic, který nepokračuje v uskutečňování ekonomických činností po zemřelém plátcem, je povinen ke dni předcházejícímu dni přechodu daňové povinnosti zůstavitele snížit uplatněný nárok na odpočet daně u majetku, který byl k tomuto dni obchodním majetkem plátcem a u kterého tento plátcem uplatnil nárok na odpočet daně nebo jeho část.

§ 79c

Při zrušení registrace nevzniká povinnost snížit uplatněný nárok na odpočet daně u majetku, který je ke dni zrušení registrace jeho obchodním majetkem a u kterého byl uplatněn nárok na odpočet daně nebo jeho část, a to

a) při zrušení obchodní korporace bez likvidace,

b) v případě, kdy fyzická osoba, která je plátcem, ukončí podnikatelskou činnost tak, že celý svůj obchodní majetek vloží do právnické osoby, která bezprostředně v činnosti pokračuje a jejíž je jediným zakladatelem,

- c) při zrušení registrace právnické osoby,
 - 1. která byla plátcem,
 - 2. která byla založena jedinou fyzickou osobou a
 - 3. v jejíž činnosti pokračuje tato fyzická osoba jako podnikatel,
- d) při sloučení, splynutí nebo rozdělení státního podniku, jestliže je plátcem,
- e) při přeměně osoby, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání, jestliže je plátcem, nebo
- f) při zrušení registrace skupiny a zániku členství člena skupiny.

Díl 11

Vracení daně a prodej zboží za ceny bez daně

§ 80

Vracení daně osobám požívajícím výsad a imunit

(1) Pro účely tohoto zákona se osobou požívající výsad a imunit podle smluv, které jsou součástí českého právního řádu⁵⁵⁾ (dále jen "osoba požívající výsad a imunit"), rozumí:

- a) diplomatická mise a konzulární úřad, s výjimkou konzulárních úřadů vedených honorárními konzulárními úředníky (dále jen "konzulární úřad"), akreditované pro Českou republiku jako orgány cizích států,
- b) zvláštní mise,
- c) zastupitelství mezinárodní organizace,
- d) člen diplomatické mise⁵⁶⁾ konzulárního úřadu⁵⁷⁾ se sídlem v tuzemsku, s výjimkou člena služebního personálu a soukromé služební osoby, který je akreditován pro Českou republiku a nemá místo pobytu v tuzemsku,
- e) úředník zastupitelství mezinárodní organizace, který nemá místo pobytu v tuzemsku a není státním občanem České republiky, pokud je trvale přidělen k výkonu svých úředních funkcí v tuzemsku, a státní příslušník cizího státu, který je členem zvláštní mise akreditované pro Českou republiku a který nemá místo pobytu v tuzemsku,
- f) člen rodiny osoby uvedené v písmenech d) a e), pokud s ní žije ve společně hospodařící domácnosti na území České republiky, dosáhl věku 15 let, není státním občanem České republiky a je registrován Ministerstvem zahraničních věcí; společně hospodařící domácností se pro účely tohoto zákona rozumí společenství fyzických osob, které spolu trvale žijí a společně uhrazují náklady na své potřeby,
- g) subjekt Evropské unie.

(2) Osobě požívající výsad a imunit uvedené v odstavci 1 se vrací zaplacená daň, pokud cena za zdanitelné plnění včetně daně zaplacená jednomu prodávajícímu v jednom kalendářním dni uvedená na jednom daňovém dokladu je vyšší než 4 000 Kč, s výjimkou pořízení pohonných hmot pro osobní automobil,

telekomunikačních služeb nebo služeb spojených se sběrem a odvozem komunálních odpadů, s odběrem elektřiny, vody, plynu, topných olejů pro výrobu tepla. Daň zaplacená v cenách zboží a služeb (dále jen "zaplacená daň") se vrací:

a) osobě uvedené v odstavci 1 písm. a), která má sídlo v tuzemsku, a její osobě uvedené v odstavci 1 písm. d) a členům její rodiny podle odstavce 1 písm. f) na základě principu vzájemnosti, maximálně v rozsahu, v jakém je vracena daň české osobě požívající výsad a imunit v cizím státu,

b) osobě uvedené v odstavci 1 písm. a), která má sídlo v tuzemsku, ale její vysílající stát neuplatňuje daň jako součást ceny zboží a služeb, maximálně do výše 3 000 000 Kč za kalendářní rok, s výjimkou daně zaplacené v ceně osobních automobilů a ceně zboží a služeb poskytnutých v souvislosti s pořízením, výstavbou, rekonstrukcí nebo údržbou nemovitých věcí nacházejících se v tuzemsku, členu diplomatické mise nebo konzulárního úřadu uvedenému v odstavci 1 písm. d), maximálně do výše 100 000 Kč za kalendářní rok, s výjimkou daně zaplacené v ceně osobních automobilů, a členům jeho rodiny podle odstavce 1 písm. f), maximálně do výše 100 000 Kč za kalendářní rok, s výjimkou daně zaplacené v ceně osobních automobilů,

c) osobě uvedené v odstavci 1 písm. a), která je akreditována pro Českou republiku, ale má sídlo mimo území tuzemska, maximálně do výše 250 000 Kč za kalendářní rok,

d) osobě uvedené v odstavci 1 písm. d), která je akreditována pro Českou republiku, ale má místo pobytu mimo území tuzemska, maximálně do výše 10 000 Kč za kalendářní rok,

e) osobě uvedené v odstavci 1 písm. b) a c), maximálně do výše 500 000 Kč za kalendářní rok, s výjimkou daně zaplacené v ceně osobních automobilů a ceně zboží a služeb poskytnutých v souvislosti s pořízením, výstavbou, rekonstrukcí nebo údržbou nemovitých věcí nacházejících se v tuzemsku, nestanoví-li mezinárodní smlouva jinak,

f) osobě uvedené v odstavci 1 písm. e), maximálně do výše 100 000 Kč za kalendářní rok, s výjimkou daně zaplacené v ceně osobních automobilů, pokud nestanoví mezinárodní smlouva jinak, a členům její rodiny uvedeným v odstavci 1 písm. f), maximálně do výše 100 000 Kč za kalendářní rok, s výjimkou daně zaplacené v ceně osobních automobilů, pokud nestanoví mezinárodní smlouva jinak.

(3) Nárok na vrácení daně se uplatní podáním

a) daňového přiznání k uplatnění nároku na vrácení daně pro osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) až f) s tím, že toto přiznání nelze podat elektronicky, nebo

b) žádosti o vrácení daně pro osoby uvedené v odstavci 1 písm. g).

(4) Ministerstvo zahraničních věcí potvrdí splnění principu vzájemnosti a jeho osobní, věcný a hodnotový rozsah v příloze vyplněného daňového přiznání, přičemž tato příloha tvoří nedílnou součást daňového přiznání.

(5) Možnost uplatnit nárok na vrácení zaplacené daně vzniká osobě požívající výsad a imunit podle odstavce 1 nejdříve ve zdaňovacím období, kdy se uskutečnilo zdanitelné plnění. Nárok na vrácení daně této osobě zaniká uplynutím 31. ledna kalendářního roku, který následuje po kalendářním roce, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění. Osoba požívající výsad a imunit uvedená v odstavci 1 písm. a) až c) a g) má nárok na vrácení zaplacené daně za nakoupené zboží a služby za podmínky, že nakoupené zboží a služby použije výlučně pro svou úřední potřebu. Osoba požívající výsad a imunit uvedená v odstavci 1 písm. d) až f) má nárok na vrácení zaplacené daně za nakoupené zboží a služby za podmínky, že nakoupené zboží a služby použije výlučně pro vlastní potřebu a spotřebu.

(6) Nárok na vrácení daně se prokazuje kopií technického průkazu při pořízení osobního automobilu a dokladem, který je plátce uskutečňující zdanitelné plnění na požádání osoby uvedené v odstavci 1 povinen vystavit s těmito náležitostmi:

a) obchodní firma nebo jméno, dodatek ke jménu a sídlo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,

b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,

c) jméno osoby, pro kterou se uskutečňuje zdanitelné plnění,

d) rozsah a předmět zdanitelného plnění,

e) evidenční číslo dokladu,

f) den uskutečnění zdanitelného plnění,

g) sazbu daně a základ daně,

h) výši daně uvedenou způsobem podle § 37 odst. 1,

i) výši ceny včetně daně celkem.

(7) Do maximální výše daně, která se vrací osobě požívající výsad a imunit, se započítává daň, která by byla vypočtena, pokud by plnění poskytnuté pro tuto osobu nebylo osvobozeno od daně podle § 68 odst. 9.

(8) Osoba požívající výsad a imunit uvedená v odstavci 1 je pro účely vrácení daně daňovým subjektem.

(9) Zdaňovacím obdobím je u osoby požívající výsad a imunit uvedené v odstavci 1 písm. a) až c) a g) kalendářní měsíc a u osoby požívající výsad a imunit uvedené v odstavci 1 písm. d) až f) kalendářní čtvrtletí. Daňové přiznání nebo žádost o vrácení daně se podávají jednou za zdaňovací období, a to nejdříve první den následujícího zdaňovacího období a nejpozději do 31. ledna následujícího po roce, za které se podávají daňové přiznání nebo žádost o vrácení daně.

(10) Pro účely vrácení daně podává daňové přiznání nebo žádost o vrácení daně osoba požívající výsad a imunit takto:

a) diplomatická mise, zvláštní mise a konzulární úřad podávají daňové příznání správci daně místně příslušnému podle jejich sídla v tuzemsku,

b) člen diplomatické mise, zvláštní mise a konzulárního úřadu se sídlem v tuzemsku, včetně členů jejich rodiny, podávají daňové příznání správci daně místně příslušnému podle sídla osob uvedených v písmenu a),

c) subjekt Evropské unie se sídlem v tuzemsku podává žádost o vrácení daně místně příslušnému správci daně podle svého sídla v tuzemsku; pokud tato osoba nemá sídlo v tuzemsku, podává žádost o vrácení daně prostřednictvím Generálního finančního ředitelství, a správcem daně je místně příslušný Finanční úřad pro hlavní město Prahu,

d) zastupitelství mezinárodní organizace uvedené v odstavci 1 písm. c) podává daňové příznání správci daně místně příslušnému podle jejího sídla v tuzemsku,

e) úředník zastupitelství mezinárodní organizace uvedený v odstavci 1 písm. e), včetně členů jeho rodiny podává daňové příznání správci daně místně příslušnému podle jejich místa pobytu v České republice,

f) diplomatická mise nebo konzulární úřad podle odstavce 2 písm. c), včetně jejich členů podle odstavce 2 písm. d), podávají daňové příznání Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu.

(11) Osobě požívající výsad a imunit uvedené v odstavci 1 se vrátí zaplacená daň do 30 dnů ode dne následujícího po jejím vyměření. Daň se vrací v částce zaokrouhlené na celé koruny.

(12) Osoba požívající výsad a imunit uvedená v odstavci 1, která uplatnila nárok na vrácení daně u zboží podle tohoto ustanovení, nesmí při vývozu zboží uplatnit nárok na vrácení daně zahraničním fyzickým osobám podle § 84.

(13) Rozsah výsad vztahujících se k pořízení osobních automobilů v tuzemsku, u nichž byla vrácena daň, a k pořízení osobních automobilů z jiných členských států osvobozených od daně, včetně množstevních limitů pro osobní automobily a doby, po kterou nesmí být tyto osobní automobily pronajaty, zapůjčeny, zastaveny, zcizeny nebo zničeny, se řídí principem vzájemnosti a přiznává se maximálně v takové míře, v jaké se přiznává české osobě požívající výsad a imunit v cizím státu. Podmínkou pro uplatnění nároku na vrácení daně při pořízení osobních automobilů v tuzemsku, nebo z jiného členského státu je přidělení diplomatické registrační značky podle právního předpisu upravujícího registraci vozidel.

(14) V případě, kdy princip vzájemnosti nelze uplatnit, se stanovují množstevní limity a doby pro osobu požívající výsad a imunit podle odstavce 1, za kterých je u pořízeného osobního automobilu v tuzemsku vrácena daň nebo je pořízení osobního automobilu z jiného členského státu osvobozeno od daně takto:

a) osoba uvedená v odstavci 1 písm. a) až c) může v tuzemsku pořídit s nárokem na vrácení daně nebo pořídit z jiného členského státu s nárokem na osvobození od daně osobní automobily v množství přiměřeném k velikosti úřadu,

b) osoba uvedená v odstavci 1 písm. d) může v tuzemsku pořídit s nárokem na vrácení daně nebo pořídit z jiného členského státu s nárokem na osvobození od daně v množství:

1. velvyslanec, nuncius nebo vedoucí mise v rovnocenné hodnotě 2 osobní automobily plus 1 osobní automobil v případě, že je doprovázen členem rodiny registrovaným Ministerstvem zahraničních věcí,
2. diplomatický personál a konzulární úředník 1 osobní automobil plus 1 osobní automobil v případě, že je doprovázen členem rodiny registrovaným Ministerstvem zahraničních věcí,
3. administrativně technický personál a konzulární zaměstnanec 1 osobní automobil,

c) osoba uvedená v odstavci 1 písm. e) může v tuzemsku pořídit s nárokem na vrácení daně nebo pořídit z jiného členského státu s nárokem na osvobození od daně osobní automobily v množství stanoveném v písmenu b), pokud mezinárodní smlouva nestanoví jinak,

d) daň se vrací u pořízeného osobního automobilu v tuzemsku nebo je pořízení osobního automobilu z jiného členského státu osvobozeno od daně za podmínky, že

1. bude přidělena diplomatická registrační značka podle právního předpisu upravujícího registraci vozidel a
2. po dobu 24 měsíců ode dne registrace osobního automobilu nebude pronajat, zapůjčen, zastaven, zcizen, zničen nebo vyřazen podle právního předpisu upravujícího registraci vozidel,

e) pokud dojde k porušení podmínek stanovených v písmenu d), musí osoba požívající výsad a imunit

1. při vrácení daně vrátit neoprávněně vyplacenou částku správci daně, nebo
2. při osvobození od daně podat daňové přiznání s tím, že toto přiznání nelze podat elektronicky, do 25 dnů ode dne, kdy k takovému porušení došlo,

f) pokud osoba uvedená v odstavci 1 písm. d) nebo e) postupuje podle písmena e), odpovídá výše neoprávněně vyplacené částky nebo výše daně poměrné části daně připadající na zbývající období z 24 měsíční doby,

g) pokud osoba uvedená v odstavci 1 písm. d) nebo e) předčasně ukončí svůj služební pobyt v tuzemsku, postupuje podle písmena e) s tím, že výše daně odpovídá poměrné části daně připadající na zbývající období 24 měsíční doby,

h) pokud osoba uvedená v odstavci 1 písm. d) nebo e) ukončí svůj služební pobyt v tuzemsku do 6 měsíců ode dne přidělení diplomatické registrační značky takového automobilu, postupuje podle písmena e) s tím, že výše neoprávněně vyplacené částky nebo výše daně odpovídá celé dani,

i) osoba uvedená v odstavci 1 písm. d) nebo e) nemusí postupovat podle písmen e) až g) za podmínky, že osobní automobil převede na jinou osobu požívající výsad a imunit.

Vracení daně v rámci zahraniční pomoci

(1) Pokud mezinárodní smlouva, která je součástí českého právního řádu, obsahuje ustanovení, že nenávratná zahraniční pomoc je osvobozena od daně nebo z prostředků zahraniční pomoci nesmí být hrazena daň, má osoba, která takovou daň zaplatila, nárok na vrácení daně, a to na základě žádosti. Daň se nevrací u programů a projektů financovaných ze zdrojů Evropské unie s výjimkou programů předvstupní pomoci.

(2) Nárok na vrácení daně má rovněž osoba, která takovou daň zaplatila a která požádá o vrácení daně zaplacené z prostředků nenávratné zahraniční pomoci nebo z prostředků ze zdrojů Evropské unie poskytnutých na podporu projektů výzkumu a vývoje (59a), pokud podle pravidel poskytovatele prostředků nemohou být tyto prostředky použity na úhradu daně.

(3) Osoba, která žádá o vrácení daně (dále jen "žadatel"), musí v žádosti o vrácení daně uvést obchodní firmu nebo jméno, dodatek ke jménu a sídlo, popřípadě místo pobytu, daňové identifikační číslo nebo rodné číslo, popřípadě jiné identifikační číslo. Žádost o vrácení daně podává žadatel místně příslušnému finančnímu úřadu, s výjimkou zahraniční osoby, která podává žádost Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu.

(4) Žádost o vrácení daně musí být doložena

a) daňovými doklady nebo doklady o prodeji zboží nebo poskytnutí služby, které byly vystaveny plátcem,

b) dokladem o zaplacení daně,

c) potvrzením o původu finančních prostředků a o tom, že nakoupené zboží nebo poskytnutá služba je součástí některého programu nenávratné zahraniční pomoci, které vydá Ministerstvo financí nebo osoba Ministerstvem financí k vystavení takového potvrzení oprávněná.

(5) Na dokladu o prodeji zboží nebo poskytnutí služby je plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění, povinen uvést

a) obchodní firmu nebo jméno, dodatek ke jménu a sídlo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,

b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,

c) obchodní firmu nebo jméno a sídlo, popřípadě místo pobytu osoby, pro kterou se zdanitelné plnění uskutečňuje,

d) rozsah a předmět zdanitelného plnění,

e) evidenční číslo daňového dokladu,

f) den uskutečnění zdanitelného plnění,

g) sazbu daně a základ daně,

h) výši daně uvedenou způsobem podle § 37 odst. 1,

i) výši ceny včetně daně celkem.

(6) Nárok na vrácení daně má osoba z jiného členského státu nebo zahraniční osoba, které mohou být žadateli o vrácení daně, pokud daň za nakoupené zboží nebo poskytnutou službu v rámci zahraniční pomoci zaplatily. Nárok na vrácení daně má i plátce, který ve prospěch osoby z jiného členského státu nebo zahraniční osoby uskutečnil zdanitelné plnění a uplatnil daň na výstupu, pokud tyto osoby nepožádají o vrácení daně. V tomto případě neobsahuje žádost o vrácení daně doklad o zaplacení daně, ale musí být v žádosti o vrácení daně osobou z jiného členského státu nebo zahraniční osobou potvrzeno, že tyto osoby nepožádají o vrácení daně. Tímto potvrzením těmto osobám nárok na vrácení daně zaniká.

(7) Žadatel, který není plátcem, je pro účely vrácení daně daňovým subjektem.

(8) Nárok na vrácení daně lze uplatnit nejdéle do 15 měsíců od konce kalendářního měsíce, ve kterém se zdanitelné plnění uskutečnilo. Pokud není nárok na vrácení daně uplatněn do této lhůty, nárok zaniká.

(9) Pokud je podaná žádost neúplná nebo pokud vzniknou pochybnosti o správnosti, pravdivosti nebo průkaznosti podané žádosti, daň se nevrátí, dokud nejsou odstraněny vady a pochybnosti týkající se podané žádosti. Osobě, která má nárok na vrácení daně, se daň vrátí nejpozději do 30 dnů ode dne následujícího po dni podání žádosti nebo po dni odstranění vad žádosti. Daň se vrací v částce zaokrouhlené na celé koruny.

(10) Pokud plátce daně uplatní nárok na vrácení daně podle odstavců 1 až 9, neuplatní nárok na odpočet daně podle tohoto zákona.

§ 82

Vrácení daně plátcům v jiných členských státech

(1) Plátce, který má sídlo nebo provozovnu v tuzemsku, má nárok na vrácení daně na vstupu z plnění s místem plnění v jiném členském státě, ve kterém v období pro vrácení daně neměl sídlo ani provozovnu, a to podle pravidel stanovených tímto jiným členským státem. Pokud plátce použije přijaté zdanitelné plnění pro uskutečnění plnění uvedených v § 72 odst. 6, má nárok na vrácení daně v částečné výši.

(2) Podmínkou pro vrácení daně v jiném členském státě je podání žádosti o vrácení daně prostřednictvím elektronického portálu spravovaného Generálním finančním ředitelstvím. Oprávnění k přístupu na elektronický portál přidělí místně příslušný správce daně do 15 dnů ode dne obdržení žádosti o přidělení oprávnění k přístupu podané ve formátu a struktuře zveřejněné Generálním finančním ředitelstvím a podepsané uznávaným elektronickým podpisem nebo s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky.

(3) Žádost o vrácení daně se podává nejpozději do 30. září kalendářního roku následujícího po období pro vrácení daně. Pokud se žádost o vrácení daně týká

období pro vrácení daně spadajícího do roku 2009, podává se nejpozději do 31. března 2011. Přijetí žádosti o vrácení daně bude žadateli neprodleně potvrzeno prostřednictvím elektronického portálu.

(4) Pokud po podání žádosti o vrácení daně dojde ke změně ve výši koeficientu podle § 72 odst. 6, provede plátce opravu částky daně, o kterou požádal nebo která již byla vrácena. Opravu provede plátce v žádosti o vrácení daně předložené v kalendářním roce následujícím po daném období pro vrácení daně nebo pokud v tomto kalendářním roce žádost o vrácení daně nepodá, předloží opravu v samostatném prohlášení prostřednictvím elektronického portálu.

(5) Žádost o vrácení daně nebude předána jinému členskému státu, pokud žadatel v období pro vrácení daně uskutečňoval pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně nebo byl osobou povinnou k dani podle § 6 odst. 1 a nebo byl osobou nepovinnou k dani. Oznámení o nepředání žádosti o vrácení daně bude sděleno prostřednictvím elektronického portálu.

(6) Okamžikem doručení v případech podle odstavců 1 až 5 se rozumí okamžik odeslání oznámení ve formě datové zprávy na elektronickou adresu uvedenou v žádosti o vrácení daně prostřednictvím elektronického portálu.

Vracení daně v tuzemsku osobám registrovaným k dani v jiném členském státě
§ 82a

(1) Nárok na vrácení daně na vstupu z plnění s místem plnění v tuzemsku má osoba povinná k dani, která je osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, pokud během období pro vrácení daně

a) neměla sídlo ani provozovnu v tuzemsku, a

b) neuskutečnila dodání zboží ani poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku, s výjimkou

1. plnění osvobozeného od daně podle § 51, 66, 68 nebo 69,
2. dodání zboží nebo poskytnutí služby, u kterých byla povinna přiznat daň osoba, které byla tato plnění poskytnuta,
3. plnění podle § 17, které uskutečnila jako prostřední osoba, nebo
4. poskytnutí služby, na které použila zvláštní režim jednoho správního místa.

(2) Nárok na vrácení daně může být uplatněn za obdobných podmínek, za nichž má plátce nárok na odpočet daně v tuzemsku. Pokud osoba registrovaná k dani v jiném členském státě má nárok na odpočet daně v poměrné výši, má nárok na vrácení daně pouze v této poměrné výši.

(3) Nárok na vrácení daně se nevztahuje na částky daně, které byly uplatněny

a) v rozporu s tímto zákonem,

b) u plnění, která jsou osvobozena od daně podle § 19, 64 nebo § 66 odst. 2 písm. b).

(4) Podmínkou pro vrácení daně v tuzemsku je podání žádosti o vrácení daně prostřednictvím elektronického portálu v jiném členském státě, v němž má osoba

registrovaná k dani sídlo nebo provozovnu.

(5) Žádost o vrácení daně musí obsahovat

a) daňové identifikační číslo pro účely daně z přidané hodnoty žadatele,

b) obchodní firmu nebo jméno, sídlo, místo pobytu žadatele,

c) obchodní firmu nebo jméno, sídlo, místo pobytu zástupce, pokud je ustanoven,

d) elektronickou adresu,

e) popis ekonomické činnosti žadatele, pro niž je zboží pořízeno nebo služba přijata, pomocí harmonizovaných kódů,

f) období pro vrácení daně, na které se žádost o vrácení daně vztahuje,

g) prohlášení žadatele o tom, že splnil podmínku stanovenou v odstavci 1 písm. b),

h) údaje o účtu, včetně kódů IBAN, BIC, název vlastníka účtu a měny účtu,

i) za každý daňový doklad nebo daňový doklad při dovozu zboží tyto údaje:

1. daňové identifikační číslo plátce, který uskutečnil zdanitelné plnění, nejde-li o dovoz zboží,
2. obchodní firmu nebo jméno, dodatek ke jménu a sídlo plátce, který uskutečnil zdanitelná plnění,
3. evidenční číslo daňového dokladu,
4. den uskutečnění zdanitelného plnění,
5. základ daně a výši daně v české měně,
6. celkovou výši nároku na vrácení daně v české měně,
7. koeficient pro výpočet nároku na odpočet daně v částečné výši vyjádřený jako procentní podíl,
8. druh pořízeného zboží nebo přijaté služby v členění podle kódů uvedených v odstavci 6.

(6) V žádosti o vrácení daně musí být druh zboží nebo služby popsán podle těchto kódů:

1 uhlovodíková paliva,

2 nájem dopravního prostředku,

3 výdaje související s dopravním prostředkem (jiné než zboží a služby uvedené pod kódy 1 a 2),

4 mýtné a silniční poplatky,

5 cestovní výlohy, jako například jízdné v taxi, jízdné ve veřejné dopravě,

6 ubytování,

- 7 potraviny, nápoje a restaurační služby,
- 8 vstupné na veletrhy a výstavy,
- 9 výdaje na luxusní zboží, zábavu a reprezentaci,
- 10 jiné.

(7) Žádost o vrácení daně musí žadatel

a) vyplnit v českém jazyce, a to i v případě vyžádání doplňujících údajů,

b) doložit elektronickou kopií daňového dokladu nebo daňového dokladu při dovozu zboží, pokud základ daně převyšuje ekvivalent částky 250 EUR u uhlovodíkových paliv nebo ekvivalent částky 1 000 EUR u ostatních druhů pořízeného zboží nebo přijatých služeb.

(8) Období pro vrácení daně, za které lze podat žádost o vrácení daně, činí nejvýše jeden kalendářní rok a nejméně tři kalendářní měsíce, případně období kratší než tři měsíce, jde-li o zbytek kalendářního roku. Částka daně uvedená v žádosti o vrácení daně nesmí být nižší, než je ekvivalent částky

a) 400 EUR za období kratší než jeden kalendářní rok, ale ne kratší než tři měsíce, nebo

b) 50 EUR za období jednoho kalendářního roku nebo období kratší než tři měsíce, jde-li o zbytek kalendářního roku.

(9) Pro účely tohoto ustanovení se pro přepočet částky daně v EUR na českou měnu použije kurz devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou k prvnímu pracovnímu dni měsíce ledna roku, za nějž je žádost o vrácení daně podána. Přepočtená částka se zaokrouhlí na celé koruny dolů.

(10) Žádost o vrácení daně se podává nejpozději do 30. září kalendářního roku následujícího po období pro vrácení daně, jinak nárok zaniká. Pokud se žádost o vrácení daně týká období pro vrácení daně spadajícího do roku 2009, podává se nejpozději do 31. března 2011, jinak nárok zaniká. Žádost o vrácení daně se považuje za podanou, jen pokud žadatel uvedl všechny údaje požadované podle odstavce 5.

(11) Nárok na vrácení daně lze uplatnit nejdříve za období pro vrácení daně, ve kterém se uskutečnilo přijaté zdanitelné plnění nebo ve kterém byla přijata úplata, a to k tomu dni, který nastane dříve, pokud z této úplaty plátcí vznikla povinnost přiznat daň, nebo ve kterém byla vyměřena daň při dovozu zboží. Žádost o vrácení daně může obsahovat také daň, která nebyla zahrnuta v předcházejících podaných žádostech o vrácení daně, ale pouze daň, která se týká plnění uskutečněného v příslušném kalendářním roce, ke kterému se žádost o vrácení daně vztahuje.

(12) Pokud po podání žádosti o vrácení daně dojde ke změně ve výši koeficientu pro výpočet nároku na odpočet daně v částečné výši, provede osoba registrovaná k dani v jiném členském státě opravu částky daně, o kterou požádala nebo která

již byla vrácena. Opravu provede v žádosti o vrácení daně předložené v kalendářním roce následujícím po daném období pro vrácení daně nebo pokud v tomto kalendářním roce žádost o vrácení daně nepodá, předloží opravu v samostatném prohlášení prostřednictvím elektronického portálu. Je-li podáno samostatné prohlášení, správce daně vezme v úvahu tuto opravu a postupuje obdobně jako u žádosti o vrácení daně.

(13) Osoba povinná k dani, která nemá v tuzemsku sídlo ani provozovnu, je plátcem a současně používá v jiném členském státě zvláštní režim jednoho správního místa, nemůže uplatnit nárok na vrácení daně na vstupu z plnění s místem plnění v tuzemsku vztahujících se k poskytování vybraných služeb, na které použije zvláštní režim jednoho správního místa; tato osoba může uplatnit u těchto plnění nárok na odpočet daně podle tohoto zákona.

§ 82b

(1) Při řízení ve věci vrácení daně osobě registrované k dani v jiném členském státě se postupuje podle daňového řádu, není-li stanoveno tímto zákonem jinak.

(2) Správcem daně pro vrácení daně osobě registrované k dani v jiném členském státě je Finanční úřad pro hlavní město Prahu.

(3) Správce daně může činit veškeré úkony vůči žadateli elektronicky. Oznámení, výzvy a rozhodnutí ve věci vrácení daně osobě registrované k dani v jiném členském státě se doručují na elektronickou adresu uvedenou v žádosti o vrácení daně. Doručením se pro účely tohoto ustanovení rozumí odeslání datové zprávy na uvedenou elektronickou adresu.

(4) Správce daně neprodleně vyrozumí žadatele o dni obdržení žádosti o vrácení daně.

(5) Správce daně si může do 4 měsíců ode dne obdržení žádosti o vrácení daně vyžádat doplňující údaje, a to od žadatele, příslušného orgánu jiného členského státu nebo jiné osoby. Doplňující údaje musí být správci daně poskytnuty do 1 měsíce ode dne doručení výzvy k doplnění údajů. Pokud má správce daně pochybnosti o správnosti konkrétního nároku, je oprávněn si vyžádat doplňující údaje v podobě předložení originálu nebo kopie příslušného daňového dokladu, v tomto případě se nepoužijí částky uvedené v § 82a odst. 7 písm. b).

(6) Rozhodnutí o vrácení daně doručí správce daně žadateli do 4 měsíců ode dne obdržení žádosti o vrácení daně. V případě, že si správce daně vyžádá doplňující údaje podle odstavce 5, doručí správce daně rozhodnutí do 2 měsíců ode dne obdržení doplňujících údajů. Jestliže správce daně neobdrží výzvou vyžádané doplňující údaje, doručí žadateli své rozhodnutí do 2 měsíců ode dne, kdy měly být doplňující údaje zaslány. Lhůta pro rozhodnutí o celé žádosti o vrácení daně nebo její části v případě vyžádání si doplňujících údajů však neuplyne dříve než za 6 měsíců ode dne obdržení žádosti o vrácení daně správcem daně, maximálně však činí 8 měsíců.

(7) Rozhodnutí, kterým není žádosti o vrácení daně zcela vyhověno, musí být odůvodněno. Proti takovému rozhodnutí lze podat odvolání.

(8) Vznikne-li v důsledku rozhodnutí o vrácení daně vratitelný přeplatek, vrátí jej správce daně žadateli do 10 pracovních dnů od uplynutí lhůty podle odstavce 6, a to na účet uvedený v žádosti o vrácení daně. Vratitelný přeplatek se vrací v tuzemsku nebo v jiném členském státě. Pokud je vratitelný přeplatek vrácen na účet, který je veden v jiném členském státě, jdou poplatky za převod vratitelného přeplatku k tíži žadatele. Dnem převodu u bezhotovostních převodů prováděných z účtu je den, kdy bylo uskutečněno odepsání peněžních prostředků z účtu správce daně.

(9) Není-li dodržena lhůta pro převod vratitelného přeplatku podle odstavce 8, správce daně za dobu prodlení uhradí žadateli úrok podle daňového řádu. Správce daně zašle přiznaný úrok na účet uvedený v žádosti o vrácení daně. Žadateli nevzniká nárok na úrok, pokud nepředložil doplňující údaje ve lhůtě podle odstavce 5 nebo dokud nepředložil doklady, které mají být poskytnuty podle § 82a odst. 7 písm. b).

(10) V případě, že vrácení daně bylo dosaženo podvodně nebo jiným neoprávněným způsobem, je žadatel povinen vrátit neoprávněně vyplacenou částku a uhradit úrok z neoprávněně vyplacené částky. Úrok se počítá ve výši, jako by šlo o prodlení s úhradou daně, vypočítává se za celou dobu od vyplacení do skutečného vrácení. Nárok na vrácení částky poskytnuté neprávem nebo v nesprávné výši zaniká uplynutím 3 let ode dne, za který byla vyplacena.

(11) O povinnosti vrátit neoprávněně vyplacenou částku a zaplatit úrok podle odstavce 9 vydá správce daně rozhodnutí, ve kterém současně původní rozhodnutí o vrácení daně zruší, popřípadě je změní v rozsahu odpovídajícím výši neoprávněně přiznané částky. Není-li stanoveno jinak, neoprávněně vyplacená částka se spravuje jako daň podle tohoto zákona.

§ 83

Vracení daně zahraničním osobám povinným k dani

(1) Nárok na vrácení daně za zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku přijaté zahraniční osobou povinnou k dani, která nemá provozovnu na území Evropské unie, může uplatnit tato osoba, pokud v období, za které žádá o vrácení daně, v tuzemsku neuskutečňuje jiná než tato plnění:

a) dovoz zboží,

b) plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně,

c) plnění podle § 69,

d) plnění, u něhož jsou povinni přiznat daň plátce nebo identifikovaná osoba, pro které je plnění poskytnuto, nebo

e) poskytnutí služby, na kterou se použije zvláštní režim jednoho správního místa.

(2) Na vrácení daně vztahující se k poskytnutí vybrané služby, na kterou byl použit zvláštní režim jednoho správního místa, se nepoužijí odstavce 3, 10 a 11.

(3) Daň se vrací na základě principu vzájemnosti. Principem vzájemnosti se rozumí, že stát, ve kterém má zahraniční osoba sídlo, nevyměřuje daň z přidané hodnoty nebo obdobnou všeobecnou daň ze spotřeby, nebo pokud je taková daň vybrána, je osobě povinné k dani se sídlem v tuzemsku ve výši vybrané daně vrácena. Nárok na vrácení daně může být zahraniční osobou uplatněn u zboží a služeb za obdobných podmínek, za nichž může být plátcem uplatněn nárok na odpočet daně.

(4) Nárok na vrácení daně uplatňuje zahraniční osoba podáním žádosti o vrácení daně Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu na tiskopisu předepsaném Ministerstvem financí s tím, že tuto žádost nelze podat elektronicky.

(5) Žádost musí zahraniční osoba

a) vyplnit v českém jazyce,

b) doložit daňovými doklady, které byly vystaveny plátcem,

c) doložit potvrzením, že žadatel je osobou registrovanou k dani z přidané hodnoty nebo jiné podobné dani ve třetí zemi, které vystaví příslušný úřad ke správě daně v zemi, kde je zahraniční osoba registrována, toto potvrzení nesmí být starší než 1 rok od jeho vydání,

d) doložit písemným prohlášením, že v období, za které žádá o vrácení daně, splnila podmínky stanovené v odstavci 1.

(6) Zahraniční osoba je pro účely vrácení daně daňovým subjektem.

(7) Období pro uplatnění vrácení daně musí zahrnovat nejméně tři po sobě jdoucí kalendářní měsíce v kalendářním roce, ale ne více než jeden kalendářní rok. Období pro uplatnění vrácení daně může být kratší než tři měsíce pouze v případě, že se jedná o zbývající období kalendářního roku. Žádost o vrácení daně za zbytkové období kalendářního roku může obsahovat také nákupy zboží nebo služeb, případně dovozy zboží, které nebyly zahrnuty v předcházejících žádostech, ale týkají se příslušného kalendářního roku. Žádost nesmí obsahovat vrácení daně, které se vztahuje k předcházejícím kalendářním rokům. Žádost o vrácení daně za příslušný kalendářní rok lze podat nejpozději do 30. června následujícího kalendářního roku, jinak nárok zaniká.

(8) Pokud je podaná žádost neúplná nebo vzniknou pochybnosti o správnosti, pravdivosti nebo průkaznosti podané žádosti, daň se nevrátí, dokud nejsou odstraněny vady a pochybnosti.

(9) Zahraniční osobě, které vznikl nárok na vrácení daně, daň se vrátí nejpozději do 6 měsíců ode dne následujícího po dni podání žádosti nebo po dni odstranění vad žádosti. Daň se vrací v částce zaokrouhlené na celé koruny. Správce daně vrátí schválenou částku na účet uvedený v žádosti o vrácení daně. Schválená částka se vrací v tuzemsku nebo v jakémkoli jiném státě. Pokud je schválená částka vrácena v jakémkoli jiném státě, poplatky za převod schválené částky jdou k tíži zahraniční osobě.

(10) Daň bude vrácena, pokud částka vrácené daně činí

a) nejméně 7 000 Kč za období kratší než jeden kalendářní rok, ale ne kratší než 3 měsíce, nebo

b) nejméně 1 000 Kč za období jednoho kalendářního roku nebo období kratší než 3 měsíce, je-li to zbytek kalendářního roku.

(11) Druhy zboží a služeb, u kterých nelze daň vrátit, jsou:

- a) zboží a služby poskytované pro osobní spotřebu,
- b) cestovní náklady, náklady na ubytování a stravování zahraniční osoby,
- c) zboží a služby spojené s reprezentací zahraniční osoby,
- d) telefonní poplatky,
- e) taxislužba,
- f) pohonné hmoty.

§ 84

Vracení daně fyzickým osobám ze třetích zemí při vývozu zboží

(1) Nárok na vrácení daně zaplacené v ceně zboží nakoupeného v tuzemsku může uplatnit osoba, která

a) nemá místo pobytu na území Evropské unie a místo jejího pobytu ve třetí zemi je zapsáno v cestovním pasu nebo jiném dokladu totožnosti, který uznává za platný Česká republika,

b) neuskutečňuje ekonomickou činnost v tuzemsku (dále jen "zahraniční fyzická osoba").

(2) Zahraniční fyzická osoba může uplatnit nárok na vrácení daně, pokud

- a) nakoupené zboží nemá obchodní charakter,
- b) nakoupí zboží, jehož cena včetně daně zaplacená jednomu prodávajícímu v jednom kalendářním dnu je vyšší než 2 000 Kč,
- c) nakoupené zboží podle písmene b) vyveze v cestovním styku.

(3) Prodávající je povinen na vyžádání zahraniční fyzické osoby vystavit doklad o prodeji zboží ve 2 vyhotoveních s tím, že na prvním uvede údaj „VAT REFUND“ a na druhém údaj „COPY“; doklad o prodeji zboží musí dále obsahovat tyto údaje:

- a) obchodní firmu nebo jméno, dodatek ke jménu a sídlo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- c) rozsah a předmět zdanitelného plnění,

- d) evidenční číslo dokladu,
- e) den uskutečnění zdanitelného plnění,
- f) sazbu daně a základ daně,
- g) výši daně uvedenou způsobem podle § 37 odst. 1,
- h) výši ceny včetně daně celkem,
- i) jméno a místo pobytu zahraniční fyzické osoby, která toto zboží vyveze.

(4) Nárok na vrácení daně nevzniká u těchto druhů zboží:

- a) uhlovodíková paliva a maziva,
- b) tabákové výrobky,
- c) alkoholické nápoje,
- d) potraviny a další zboží uvedené pod kódem nomenklatury celního sazebníku v kapitolách 01 až 21.

(5) Nárok na vrácení daně zahraniční fyzické osobě vznikne, pokud

- a) zahraniční fyzická osoba nakoupené zboží vyveze nejpozději do 3 kalendářních měsíců od konce měsíce, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění uvedené na dokladu o prodeji zboží,
- b) výstup zboží z území Evropské unie je potvrzen celním úřadem,
- c) zahraniční fyzická osoba předloží první vyhotovení dokladu o prodeji zboží vystavené plátcem, které se váže k vyváženému zboží, potvrzené celním úřadem.

(6) Celní úřad na prvním vyhotovení dokladu o prodeji zboží potvrdí

- a) výstup zboží z území Evropské unie uvedením dne tohoto výstupu a
- b) splnění podmínek podle odstavce 2, pokud údaje na tomto dokladu odpovídají zboží, které zahraniční fyzická osoba celnímu úřadu předložila.

(7) Nárok na vrácení daně může uplatnit zahraniční fyzická osoba, popřípadě jiná osoba, kterou zahraniční fyzická osoba zmocní, pokud splní nárok na vrácení daně podle odstavce 5 písm. a) nebo nárok nezanikl podle odstavce 9, pouze u plátce, který uskutečnil zdanitelné plnění. Plátce je povinen daň vrátit

- a) zahraniční fyzické osobě přímo, pokud osobně požádá o vrácení daně a předloží první vyhotovení dokladu o prodeji zboží potvrzené celním úřadem, nebo
- b) jiné osobě na základě jejího prohlášení, že jedná jménem a ve prospěch

zahraniční fyzické osoby, pokud předloží první vyhotovení dokladu o prodeji zboží potvrzené celním úřadem.

(8) Plátce vrácenou daň uvede nejdříve v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém se vrácení daně uskutečnilo, a nejpozději do 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění. Potvrzené první vyhotovení dokladu o prodeji zboží je plátce povinen uchovávat po dobu stanovenou v § 35 odst. 2 a § 35a. Daň se vrací v částce zaokrouhlené na celé koruny.

(9) Nárok na vrácení daně zahraniční fyzické osobě zaniká, pokud tato osoba nebo jiná osoba podle odstavce 7 písm. b) nepředloží první vyhotovení dokladu o prodeji zboží prodávajícímu do 6 kalendářních měsíců od konce kalendářního měsíce, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění.

§ 85

Vracení daně osobám se zdravotním postižením

(1) Osoba se zdravotním postižením má nárok na vrácení zaplacené daně u motorového vozidla této osobě dodaného.

(2) Pro účely tohoto ustanovení se osobou se zdravotním postižením rozumí fyzická osoba, které byl rozhodnutím příslušného úřadu přiznán příspěvek na jí dodané motorové vozidlo.

(3) Daň se vrací osobě se zdravotním postižením za jedno motorové vozidlo jí dodané v období 5 let, nejvýše však do výše 100 000 Kč. Daň lze vrátit opětovně nejdříve po uplynutí pěti let ode dne předchozího vrácení daně.

(4) Nárok na vrácení zaplacené daně podle odstavce 3 může osoba se zdravotním postižením uplatnit nejdříve za kalendářní měsíc, ve kterém se zdanitelné plnění uskutečnilo.

(5) Daň lze osobě se zdravotním postižením vrátit před uplynutím doby podle odstavce 3, a to na základě rozhodnutí podle odstavce 2.

(6) Je-li osobě se zdravotním postižením dodáno ojeté motorové vozidlo, může tato osoba uplatnit nárok na vrácení daně vypočtené ze základu daně podle § 90. V tomto případě je povinen uvést daň na daňovém dokladu i obchodník při uplatnění zvláštního režimu podle § 90.

(7) Nárok na vrácení zaplacené daně může osoba se zdravotním postižením uplatnit nejpozději do 3 let od konce kalendářního měsíce, ve kterém obdržela rozhodnutí příslušného úřadu o přiznání příspěvku na zakoupení motorového vozidla, nebo od konce kalendářního měsíce, ve kterém se zdanitelné plnění uskutečnilo, a to od toho dne, který nastane později.

(8) Osoba se zdravotním postižením, která má nárok na vrácení zaplacené daně podle odstavců 1 a 2, může uplatnit tento nárok podáním žádosti o vrácení daně správci daně místně příslušnému podle jejího místa pobytu. Osobě se zdravotním postižením, která má nárok na vrácení daně, se daň vrátí do 30 dnů ode dne následujícího po podání žádosti. Daň se vrací v částce zaokrouhlené na celé

koruny.

(9) Žádost o vrácení daně musí obsahovat

a) jméno, místo pobytu a rodné číslo zdravotně postižené osoby,

b) rozhodnutí podle odstavce 2,

c) daňový doklad podle § 28 nebo doklad o prodeji motorového vozidla, který byl vystaven plátcem.

(10) Na dokladu o prodeji motorového vozidla je plátce povinen uvést

a) obchodní firmu nebo jméno, dodatek ke jménu a sídlo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,

b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,

c) jméno a místo pobytu osoby, pro kterou se zdanitelné plnění uskutečňuje,

d) rozsah a předmět zdanitelného plnění,

e) evidenční číslo dokladu,

f) den uskutečnění zdanitelného plnění,

g) sazbu daně a základ daně,

h) výši daně uvedenou způsobem podle § 37 odst. 1,

i) výši ceny včetně daně celkem.

§ 86

Vrácení daně ozbrojeným silám cizích států

(1) Nárok na vrácení daně mohou při pořízení vybraných druhů zboží nebo služeb uplatnit

a) ozbrojené síly vysílajícího státu⁶⁰⁾, který je členem Organizace Severoatlantické smlouvy, jiným než Českou republikou, pokud mezinárodní smlouva, která je součástí českého právního řádu, stanoví, že vybrané druhy zboží nebo služeb se v tuzemsku osvobodí od daně,

b) Ministerstvo obrany při pořizování zboží nebo služeb hrazených z prostředků Organizace Severoatlantické smlouvy.

(2) Je-li plnění osvobozeno od daně podle § 68 odst. 10, nárok na vrácení daně nelze uplatnit.

(3) Vybranými druhy zboží nebo služeb podle odstavce 1 se rozumí

a) minerální oleje pro služební vozidla, letadla a lodě ozbrojených sil a jejich

civilní personál,

b) zboží nebo služby pořizované v rámci projektu bezpečnostních investic Organizace Severoatlantické smlouvy, vybavení staveb v rámci tohoto projektu a služby související s provozem tohoto zboží nebo těchto staveb.

(4) Osobám uvedeným v odstavci 1 vzniká nárok na vrácení daně dnem, ke kterému vznikla povinnost přiznat daň na výstupu. Osobě uvedené v odstavci 1 písm. b) nárok na vrácení daně vzniká pouze ve výši odpovídající částce hrazené z prostředků Organizace Severoatlantické smlouvy prostřednictvím příslušné kapitoly státního rozpočtu.

(5) Osoby uvedené v odstavci 1 uplatní nárok na vrácení daně na tiskopise předepsaném Ministerstvem financí s tím, že tuto žádost nelze podat elektronicky, u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu. Osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) uplatní nárok na vrácení daně prostřednictvím Ministerstva obrany. Pokud finanční úřad shledá, že žádost o vrácení daně neobsahuje všechny předepsané náležitosti, nebo vzniknou-li pochybnosti o správnosti podané žádosti, vyzve osobu uvedenou v odstavci 1 písm. a) k odstranění vad či nesrovnalostí prostřednictvím Ministerstva obrany.

(6) Osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) jsou pro účely vrácení daně daňovým subjektem bez povinnosti se registrovat.

(7) Žádost o vrácení daně musí být doložena daňovými doklady nebo doklady o prodeji zboží nebo poskytnutí služby. Daňové doklady nebo doklady o prodeji zboží nebo poskytnutí služby předložené osobou uvedenou v odstavci 1 písm. b) musí být opatřeny výraznou doložkou "nákup hrazen z prostředků NATO".

(8) Doklad o prodeji zboží nebo poskytnutí služby vystavený plátcem musí obsahovat

a) obchodní firmu nebo jméno, dodatek ke jménu a sídlo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,

b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,

c) označení osoby uvedené v odstavci 1, v jejíž prospěch bylo zdanitelné plnění uskutečněno,

d) rozsah a předmět zdanitelného plnění,

e) evidenční číslo dokladu,

f) den uskutečnění zdanitelného plnění,

g) sazbu daně a základ daně,

h) výši daně uvedenou způsobem podle § 37 odst. 1.

(9) Finanční úřad pro hlavní město Prahu daň vrátí na účet Ministerstva obrany vedený pro tyto účely ve lhůtě do 30 dnů ode dne následujícího po podání

žádosti, nebo ode dne, ve kterém dojde k odstranění vad žádosti. Nárok na vrácení daně lze uplatnit nejpozději do 6 kalendářních měsíců od konce měsíce, ve kterém nárok vznikl. Daň se vrací v částce zaokrouhlené na celé koruny.

(10) Zjistí-li osoba, které byla daň vrácena podle odstavce 9, že na vrácení daně neměla nárok, je povinna neoprávněně vyplacenou částku vrátit na účet Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, a to nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy tuto skutečnost zjistila.

§ 87

Prodej zboží za ceny bez daně

(1) Zboží lze prodávat fyzické osobě při jejím bezprostředním výstupu z území Evropské unie za ceny bez daně pouze

a) na základě pravomocného povolení k prodeji za ceny bez daně,

b) v části tranzitního prostoru mezinárodního letiště vymezené v povolení k prodeji za ceny bez daně nebo na palubě letadla během letu a

c) po ověření, že její cílová stanice je ve třetí zemi nebo na třetím území.

(2) V případě povolení k prodeji za ceny bez daně je místně příslušným správcem daně celní úřad místně příslušný mezinárodnímu letišti.

(3) U zboží, které bylo dodáno plátcem v tuzemsku a bylo umístěno do prostor uvedených v odstavci 1 písm. b), může držitel povolení k prodeji za ceny bez daně uplatnit nárok na odpočet daně za podmínek stanovených tímto zákonem.

(4) Na povolení k prodeji za ceny bez daně se použijí ustanovení zákona o spotřebních daních upravující povolení k prodeji za ceny bez spotřební daně obdobně.

Hlava III

Zvláštní režimy

§ 88

zrušen

§ 89

Zvláštní režim pro cestovní službu

(1) Zvláštní režim je povinen použít poskytovatel cestovní služby, který jedná se zákazníkem vlastním jménem, při poskytnutí cestovní služby zákazníkovi.

(2) Pro účely zvláštního režimu pro cestovní službu se rozumí

a) poskytovatelem cestovní služby osoba povinná k dani, která poskytuje zákazníkovi cestovní službu,

b) zákazníkem osoba, které je poskytnuta cestovní služba,

c) cestovní službou poskytnutí služby zákazníkovi, která zahrnuje kombinace služeb cestovního ruchu⁶¹⁾ a popřípadě zboží, pokud jsou jednotlivé služby cestovního ruchu a zboží nakoupené od jiných osob povinných k dani; poskytnutí cestovní služby se považuje za poskytnutí jedné služby, přestože k uskutečnění cestovní služby se využije více služeb cestovního ruchu a popřípadě zboží nakoupené od jiných osob povinných k dani; za cestovní službu se považuje i poskytnutí služby zákazníkovi, která zahrnuje pouze jednu nakoupenou službu cestovního ruchu ubytování nebo dopravy osob.

(3) Při poskytnutí cestovní služby je základem daně přírážka poskytovatele cestovní služby snížená o daň z přírážky. Tato přírážka se stanoví jako rozdíl mezi celkovou peněžní částkou, kterou jako úplatu obdržel nebo má obdržet plátce od zákazníka nebo třetí osoby za poskytnutou cestovní službu, a součtem částek, které plátce uhradil nebo má uhradit za jednotlivé služby cestovního ruchu a zboží nakoupené od jiných osob povinných k dani, které jsou přímo zahrnuté do cestovní služby. Přírážku je možné stanovit také jako rozdíl mezi celkovou částkou, kterou jako úplatu obdržel nebo má obdržet poskytovatel cestovních služeb za poskytnuté cestovní služby uskutečněné za zdaňovací období, a celkovou částkou, kterou poskytovatel cestovních služeb uhradil nebo má uhradit za nakoupené služby cestovního ruchu, případně zboží od jiných osob povinných k dani, které jsou přímo zahrnuté do cestovních služeb uskutečněných za toto zdaňovací období. Je-li tento rozdíl záporný, základem daně je nula.

(4) Při poskytnutí cestovní služby je místem plnění místo, kde má poskytovatel poskytující službu sídlo. Pokud je však tato služba poskytnuta prostřednictvím provozovny, je místem plnění místo, kde je tato provozovna umístěna.

(5) Poskytovatel cestovní služby je povinen přiznat daň ke dni uskutečnění cestovní služby, pokud se přírážka stanoví podle odstavce 3 za zdaňovací období, je povinen přiznat daň nejpozději k poslednímu dni zdaňovacího období, ve kterém jsou cestovní služby uskutečněny. Cestovní služba se považuje za uskutečněnou dnem poskytnutí cestovní služby. Za poskytnutí cestovní služby se považuje den poskytnutí poslední služby cestovního ruchu zahrnuté v cestovní službě.

(6) U cestovní služby se uplatňuje základní sazba daně.

(7) Pokud jednotlivé služby cestovního ruchu nakoupené od jiných osob povinných k dani jsou poskytnuty ve třetí zemi, cestovní služba je osvobozena od daně s nárokem na odpočet daně. Jestliže služby cestovního ruchu nakoupené od jiných osob povinných k dani jsou poskytnuty jak ve třetí zemi, tak i na území Evropské unie, je cestovní služba osvobozena od daně s nárokem na odpočet daně jen v poměru odpovídajícím poskytnutým službám ve třetí zemi a na území Evropské unie. Za službu cestovního ruchu poskytnutou ve třetí zemi se považuje nakoupená letecká přeprava osob s místem určení do třetí země se zpáteční přepravou, bez zpáteční přepravy nebo zpáteční přeprava.

(8) Poskytovatel cestovní služby nemá nárok na odpočet daně ani na vrácení daně v jiném členském státě u zboží a služeb cestovního ruchu nakoupených od plátců nebo od osob registrovaných k dani v jiném členském státě, které poskytuje zákazníkovi jako součást cestovní služby.

(9) Při poskytnutí cestovní služby musí být na daňovém dokladu uveden údaj „zvláštní režim - cestovní služba“. Při poskytnutí cestovní služby nesmí být na daňovém dokladu samostatně uvedena daň týkající se přírážky.

(10) Plátce, kterému byla poskytnuta cestovní služba, nemá nárok na odpočet daně z přírážky, kterou je povinen zaplatit v ceně za tuto poskytnutou službu.

(11) Pokud poskytovatel cestovní služby poskytuje vlastní službu nebo zboží vytvořené vlastní činností, které nesmí zahrnout do cestovní služby, je povinen uplatňovat daň u těchto zdanitelných plnění podle příslušné sazby daně a daň se vypočítá z ceny určené podle právních předpisů upravujících oceňování majetku, která se považuje za peněžní částku včetně daně.

(12) Pokud poskytovatel cestovní služby uplatňuje daň a současně je povinen použít zvláštní režim, je také povinen vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty samostatně plnění podle jednotlivých způsobů uplatňování daně.

(13) Plátce je povinen opravit základ daně a výši daně u poskytnuté cestovní služby při změně ceny nakoupené služby nebo zboží nebo celkové částky za poskytnutou cestovní službu podle odstavce 3, případně jiné změny, pokud tato změna má za následek zvýšení daně na výstupu. Rozdíl původního a opraveného základu daně se považuje za samostatné zdanitelné plnění a plátce je povinen provést opravu ke dni změny ceny nakoupené služby nebo zboží nebo celkové částky za poskytnutou cestovní službu podle odstavce 3, případně jiné změny. Pro výpočet daně se použije sazba daně platná ke dni uskutečnění původního zdanitelného plnění. Jestliže změna ceny nakoupené služby nebo zboží nebo celkové částky za poskytnutou cestovní službu podle odstavce 3, případně jiné změny, má za následek snížení daně na výstupu, může plátce opravit základ daně a výši daně stejným způsobem.

(14) Pokud však plátce poskytuje cestovní služby jiné osobě povinné k dani, která není poskytovatelem cestovní služby, pro účely uskutečňování ekonomických činností, nemusí uplatňovat zvláštní režim a uplatňuje u jednotlivých nakoupených služeb cestovního ruchu daň na výstupu podle příslušné sazby daně, pokud všechny nakoupené služby cestovního ruchu zahrnuté v cestovní službě jsou poskytnuty v tuzemsku.

(15) Zvláštní režim není oprávněn použít plátce, který poskytuje službu spočívající v zajištění cestovní služby jménem a na účet jiné osoby. Daň se vypočítá z úplaty, kterou plátce obdržel nebo má obdržet za poskytnutou službu zajištění cestovní služby, která se považuje za peněžní částku včetně daně. Poskytnutí služby spočívající v zajištění cestovní služby jménem a na účet jiné osoby je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud jednotlivé služby cestovního ruchu zahrnuté v cestovní službě jsou poskytnuty ve třetí zemi. Pokud jsou služby cestovního ruchu zahrnuté v cestovní službě poskytnuty jak ve třetí zemi, tak i na území Evropské unie, je poskytnutí služby spočívající v zajištění cestovní služby jménem a na účet jiné osoby osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně jen v poměru odpovídajícím poskytnutým službám cestovního ruchu ve třetí zemi a na území Evropské unie. Pro vymezení služby cestovního ruchu poskytnuté ve třetí zemi platí odstavec 7 věta třetí obdobně.

§ 90

Zvláštní režim pro obchodníky s použitým zbožím, uměleckými díly, sběratelskými předměty a starožitnostmi

(1) Pro účely tohoto ustanovení se rozumí

a) uměleckými díly, sběratelskými předměty, starožitnostmi zboží uvedené v příloze č. 4,

b) použitým zbožím hmotný movitý majetek, který je vhodný k dalšímu použití v nezměněném stavu nebo po opravě, kromě uměleckých děl, sběratelských předmětů nebo starožitností uvedených v příloze č. 4 a kromě drahých kovů a drahokamů,

c) obchodníkem plátce nebo osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která v rámci uskutečňování ekonomických činností pořizuje nebo dováží použité zboží, umělecké předměty, sběratelské předměty nebo starožitnosti za účelem dalšího prodeje, jednající na vlastní účet nebo na účet jiné osoby, pokud ji náleží odměna.

(2) Zvláštní režim může použít obchodník při dodání použitého zboží, uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, pokud je toto zboží obchodníkovi dodáno v rámci obchodování na území Evropské unie

a) osobou nepovinnou k dani,

b) osobou povinnou k dani se sídlem v tuzemsku, která není plátcem,

c) osvobozenou osobou, která není plátcem,

d) jinou osobou povinnou k dani, pro kterou je dodání tohoto zboží osvobozeno od daně podle § 62 nebo obdobně podle platného předpisu jiného členského státu, nebo

e) jiným obchodníkem, pokud byl při dodání tohoto zboží tímto jiným obchodníkem použit zvláštní režim.

(3) Při použití zvláštního režimu je základem daně přirážka snížená o daň z přirážky. Tato přirážka se stanoví jako rozdíl mezi prodejní cenou obchodníka a pořizovací cenou tohoto zboží. Pokud je tento rozdíl záporný, základem daně je nula. Pro účely tohoto ustanovení se rozumí

a) prodejní cenou úplata, která byla nebo má být získaná obchodníkem od osoby, které je zboží dodáno, nebo od třetí strany, včetně dotace k ceně, daní, cel, poplatků a vedlejších výdajů jako provize, náklady na balné, přepravu a pojištění požadované obchodníkem od osoby, které je zboží dodáno, s výjimkou částek uvedených v § 36 odst. 5 a 11,

b) pořizovací cenou úplata stanovená v písmenu a), která byla nebo má být získaná od obchodníka osobou, která mu zboží dodává.

(4) Pokud jednotková pořizovací cena zboží nepřevyšuje 1 000 Kč, je možné přírážku stanovit za zdaňovací období, v rozdělení podle příslušné sazby daně. V tomto případě se přírážka stanoví jako rozdíl mezi celkovou prodejní cenou za dodané zboží a celkovou pořizovací cenou za nakoupené zboží, uskutečněné za zdaňovací období, v rozdělení podle příslušné sazby daně.

(5) Obchodník se může rozhodnout pro používání zvláštního režimu při dodání

a) uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, které sám dovezl,

b) uměleckého díla, které mu dodal autor díla nebo jeho právní nástupce.

(6) Při stanovení přírážky postupuje obchodník podle odstavce 3 nebo 4 za celé zdaňovací období.

(7) Pokud obchodník postupuje podle odstavce 5, je povinen stanovit základ daně podle odstavce 3. Pořizovací cena pro výpočet přírážky při dovozu zboží podle odstavce 5 písm. a) se stanoví jako součet základu daně při dovozu tohoto zboží a daně vyměřené při dovozu zboží.

(8) Postup podle odstavce 5 je obchodník povinen oznámit správci daně. Obchodník je povinen postupovat podle zvláštního režimu nejméně dva následující po sobě jdoucí kalendářní roky ode dne oznámení.

(9) Pokud při dodání použitého zboží, uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti jsou splněny podmínky pro osvobození vývozu zboží podle § 66, je dodání tohoto zboží, jestliže je předmětem zvláštního režimu, také osvobozeno od daně.

(10) Plátce nemá nárok na odpočet daně z přírážky, kterou je povinen zaplatit v prodejní ceně zboží, které mu bylo dodáno obchodníkem, pokud je dodání tohoto zboží předmětem zvláštního režimu.

(11) Obchodník při dodání zboží, které je předmětem zvláštního režimu, nemá nárok na odpočet daně

a) u uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, které sám dovezl,

b) u uměleckého díla, které mu dodal autor díla nebo jeho právní nástupce.

(12) Pokud se použije zvláštní režim při dodání zboží do jiného členského státu, nepoužije se § 8 a 64. Zvláštní režim nelze použít při dodání nového dopravního prostředku z tuzemska do jiného členského státu. Zvláštní režim nelze také použít při dodání zboží, pokud byl při jeho pořízení uplatněn nárok na odpočet daně.

(13) Pokud obchodník uplatňuje daň a současně používá zvláštní režim, je povinen vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty samostatně plnění podle jednotlivých způsobů uplatňování daně.

(14) Při dodání zboží, které je předmětem zvláštního režimu, musí být na daňovém dokladu uveden údaj „zvláštní režim - použité zboží“, „zvláštní režim - umělecká díla“ nebo „zvláštní režim - sběratelské předměty a starožitnosti“. Při dodání zboží, které je předmětem zvláštního režimu, nesmí být na daňovém dokladu samostatně uvedena daň týkající se přírážky, s výjimkou dokladu o prodeji motorového vozidla pro osobu se zdravotním postižením.

(15) Obchodník má nárok na odpočet daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění dodání zboží, nepoužije-li při jeho následném dodání zvláštní režim, pokud jde o

a) umělecké dílo, sběratelský předmět nebo starožitnost, které sám dovezl,

b) umělecké dílo, které mu

1. dodal autor díla nebo jeho právní nástupce, nebo
2. dodala jiná osoba povinná k dani, která při tomto dodání nepoužila zvláštní režim.

(16) Nárok na odpočet daně podle odstavce 15 vzniká obchodníkovi okamžikem, ke kterému je povinen přiznat daň z tohoto dodání zboží.

§ 91

Zvláštní režim pro plátce, kteří nakupují zboží za účelem jeho dalšího prodeje v nezměněném stavu

Plátci, kteří nakupují zboží za účelem jeho dalšího prodeje v nezměněném stavu a nejsou prokazatelně schopni vykazovat daň na výstupu na základě kontrolovatelné denní evidence tržeb, mohou požádat příslušného správce daně o stanovení individuálního způsobu stanovení daně. Správce daně je povinen stanovit plátci na základě konkrétních podmínek vedení záznamní povinnosti ve smyslu § 100 a daňového řádu individuální způsob stanovení daně. Správce daně zároveň určí plátci i dobu, na kterou se tato výjimka vztahuje.

§ 92

Zvláštní režim pro investiční zlato

(1) Investičním zlatem se rozumí

a) zlato připouštěné na světové trhy zlata ve tvaru uzančných slitků v podobě cihly nebo destičky s

1. vlastním číslem,
2. ryzostí nejméně 995 tisícín,
3. hmotností připouštěnou na těchto trzích a
4. označením výrobce, ryzosti a hmotnosti,

b) zlaté mince, které

1. mají ryzost nejméně 900 tisícín,
2. byly vyraženy po roce 1800,
3. jsou nebo byly v zemi svého původu zákonným platidlem a
4. jsou obvykle prodávány za cenu, která nepřevyšuje volnou tržní hodnotu jejich zlatého obsahu o více než 80 %.

(2) Od daně bez nároku na odpočet daně je osvobozeno dodání investičního zlata v tuzemsku, pořízení z jiného členského státu a jeho dovoz. Osvobození od daně bez nároku na odpočet daně se vztahuje i na

a) investiční zlato s osvědčením pro fyzicky alokované a nealokované zlato,

b) investiční zlato obchodované na zlatých účtech, a to zejména úvěry a swapy zakládající k investičnímu zlatu vlastnické právo nebo právní nárok, nebo

c) termínované obchody s investičním zlatem, včetně futures a forwardů, které zahrnují převod vlastnického práva nebo právního nároku k investičnímu zlatu.

(3) Od daně bez nároku na odpočet daně je osvobozena služba osobou, která jedná jménem a na účet jiné osoby, která spočívá v zajištění dodání investičního zlata, jeho pořízení z jiného členského státu nebo jeho dovozu.

(4) Plátce, který investiční zlato vyrobí nebo zlato přemění na investiční zlato, se může rozhodnout, že uplatní daň u dodání investičního zlata, které by bylo osvobozeno podle odstavce 2, jinému plátcovi s místem plnění v tuzemsku.

(5) U zprostředkovatelské služby, která spočívá v obstarání dodání investičního zlata podle odstavce 3, může být uplatněna daň, pokud plátce při dodání investičního zlata uplatnil daň podle odstavce 4.

(6) Plátce, který dodává investiční zlato osvobozené od daně, má nárok na odpočet daně v plné výši

a) při nakoupení investičního zlata, u něhož byla uplatněna daň podle odstavce 4,

b) při nakoupení, pořízení z jiného členského státu nebo dovozu zlata, které není investičním zlatem, a které následně plátce nebo jím zmocněná třetí osoba přemění na investiční zlato, nebo

c) při nakoupení služby, spočívající ve změně formy, hmotnosti nebo ryzosti zlata, včetně investičního zlata.

(7) Plátce, který investiční zlato vyrobí nebo zlato přemění na investiční zlato, má nárok na odpočet daně v plné výši při nakoupení, pořízení z jiného členského státu nebo dovozu zboží nebo služby, přímo související s výrobou investičního zlata nebo přeměnou zlata na investiční zlato.

(8) Plátce, který přijme službu podle odstavce 5, nebo který dodává investiční zlato osvobozené od daně a má nárok na odpočet daně podle odstavce 6 písm. b) a c), nebo který vyrobil investiční zlato nebo zlato přeměnil na investiční zlato a má nárok na odpočet daně podle odstavce 7, je povinen

a) vystavit doklad o dodání fyzické osobě nepovinné k dani, který obsahuje tyto údaje:

1. obchodní firmu nebo jméno, dodatek ke jménu a sídlo osoby, která uskutečňuje plnění,
2. daňové identifikační číslo osoby, která uskutečňuje plnění,
3. evidenční číslo dokladu,

4. rozsah a předmět plnění,
 5. den vystavení dokladu,
 6. den uskutečnění plnění nebo den přijetí úplaty, pokud před uskutečněním plnění vznikla povinnost ke dni přijetí úplaty přiznat uskutečnění plnění, pokud se liší ode dne vystavení dokladu,
 7. celkovou částku za plnění, hmotnost a ryzost zlata,
 8. jméno, datum narození a místo pobytu fyzické osoby nepovinné k dani,
- b) uchovávat doklad podle písmene a) po dobu 10 let,
- c) uvést na daňovém dokladu vystaveném plátcí nebo osobě povinné k dani rovněž hmotnost a ryzost zlata.

HLAVA IV

REŽIM PŘENESENÍ DAŇOVÉ POVINNOSTI

Díl 1

Obecná ustanovení

§ 92a

Základní ustanovení

(1) V režimu přenesení daňové povinnosti je plátce, pro kterého bylo zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku uskutečněno, povinen přiznat daň ke dni uskutečnění zdanitelného plnění.

(2) Plátce, pro kterého je zdanitelné plnění v režimu přenesení daňové povinnosti uskutečněno, je povinen doplnit výši daně v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty. Za správnost vypočtené daně odpovídá plátce, pro kterého je plnění uskutečněno.

(3) Režim přenesení daňové povinnosti v případě, že plátce, který poskytl zdanitelné plnění, nesplnil svou registrační povinnost ve stanovené lhůtě, nelze použít do dne nabytí právní moci rozhodnutí, kterým je registrován jako plátce.

(4) Pokud vznikla povinnost přiznat daň z úplaty přijaté před uskutečněním zdanitelného plnění v režimu přenesení daňové povinnosti, použije se režim přenesení daňové povinnosti při uskutečnění zdanitelného plnění na daň vypočtenou ze základu daně stanoveného podle § 37a odst. 1.

Díl 2

Trvalé použití režimu přenesení daňové povinnosti

§ 92b

Dodání zlata

(1) Za zlato se pro účely tohoto ustanovení považuje

a) zlato o ryzosti 333 tisícín nebo vyšší, s výjimkou investičního zlata, v podobě neopracované, zejména slitku, cihly, prutu, valounu, zrna, granule, granálie, lístku, drátu, prášku, zlomků, smetků nebo odpadu,

b) investiční zlato při dodání podle § 92 odst. 4.

(2) Při dodání zlata plátcí, s výjimkou České národní banky, použije plátce režim přenesení daňové povinnosti.

§ 92c

Dodání zboží uvedeného v příloze č. 5 k tomuto zákonu

Při dodání zboží uvedeného v příloze č. 5 k tomuto zákonu, včetně dodání tohoto zboží po zpracování v podobě čištění, leštění, třídění, řezání, štěpení, lisování nebo odlévání do ingotů plátcí, použije plátce režim přenesení daňové povinnosti.

§ 92d

Dodání nemovité věci

Při dodání nemovité věci plátcí použije plátce režim přenesení daňové povinnosti, pokud se uplatňuje daň podle § 56 odst. 5.

§ 92e

Poskytnutí stavebních nebo montážních prací

(1) Při poskytnutí stavebních nebo montážních prací, které podle sdělení Českého statistického úřadu o zavedení Klasifikace produkce (CZ-CPA) uveřejněného ve Sbírce zákonů odpovídají číselnému kódu klasifikace produkce CZ-CPA 41 až 43 platnému od 1. ledna 2008, plátcí použije plátce režim přenesení daňové povinnosti.

(2) Pokud plátce, který uskuteční v souvislosti s poskytnutím stavebních nebo montážních prací podle odstavce 1 zdanitelné plnění související s těmito pracemi, použije k tomuto zdanitelnému plnění režim přenesení daňové povinnosti a plátce, pro kterého byly tyto práce poskytnuty, doplní v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty výši daně, má se za to, že toto zdanitelné plnění režimu přenesení daňové povinnosti podléhá.

Díl 3

Dočasné použití režimu přenesení daňové povinnosti

§ 92f

Dodání zboží nebo poskytnutí služby uvedených v příloze č. 6 k tomuto zákonu

(1) Při dodání zboží nebo poskytnutí služby uvedených v příloze č. 6 k tomuto zákonu plátcí použije plátce režim přenesení daňové povinnosti, pokud tak vláda stanoví nařízením.

(2) Mají-li plátce, který uskutečnil zdanitelné plnění, a plátce, pro kterého bylo zdanitelné plnění uskutečněno, důvodně za to, že toto zdanitelné plnění podléhá režimu přenesení daňové povinnosti podle odstavce 1, a tento režim k tomuto plnění použijí, považuje se toto plnění za zdanitelné plnění podléhající režimu přenesení daňové povinnosti.

§ 92g

Mechanismus rychlé reakce

(1) Při dodání zboží nebo poskytnutí služby plátcí použije plátce režim přenesení daňové povinnosti, pokud v případě, kdy Evropská komise za účelem boje proti náhlým a rozsáhlým daňovým podvodům potvrdila, že proti použití režimu přenesení daňové povinnosti při dodání tohoto zboží nebo poskytnutí této služby nemá námitky, tak vláda stanoví nařízením.

(2) Režim přenesení daňové povinnosti podle odstavce 1 se použije po dobu nepřesahující 9 měsíců.

Díl 4

Závazné posouzení

§ 92h

Předmět závazného posouzení pro použití režimu přenesení daňové povinnosti

Předmětem závazného posouzení je určení, zda se při poskytnutí určitého zdanitelného plnění použije režim přenesení daňové povinnosti.

§ 92i

Žádost o závazné posouzení pro použití režimu přenesení daňové povinnosti

(1) Generální finanční ředitelství vydá na žádost rozhodnutí o závazném posouzení určitého zdanitelného plnění pro použití režimu přenesení daňové povinnosti.

(2) V žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení žadatel uvede

a) popis zdanitelného plnění, jehož se žádost o vydání rozhodnutí o závazném posouzení týká; v žádosti lze uvést pouze jedno zdanitelné plnění,

b) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení.

Hlava V

Správa daně v tuzemsku

Díl 1

Obecná ustanovení o správě daně

§ 93

Správa daně celními úřady

Celní úřady vykonávají správu daně podle právních předpisů upravujících správu cla.

§ 93a

Místní příslušnost

(1) Místně příslušný skupině je správce daně, který je místně příslušný jejímu zastupujícímu členovi.

(2) Pro osobu povinnou k dani, která nemá v tuzemsku sídlo ani provozovnu, je místně příslušným správcem daně Finanční úřad pro hlavní město Prahu.

(3) Pro osobu povinnou k dani, která je plátcem podle § 6d, je místně příslušným správcem daně finanční úřad místně příslušný její části, která je součástí skupiny.

§ 94

Povinná registrace plátce

(1) Osoba povinná k dani uvedená v § 6 je povinna podat přihlášku k registraci do 15 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém překročila stanovený obrat.

(2) Plátce uvedený v § 6a až 6e je povinen podat přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne, ve kterém se stal plátcem.

§ 94a

Dobrovolná registrace plátce

(1) Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která uskutečňuje nebo bude uskutečňovat plnění s nárokem na odpočet daně, může podat přihlášku k registraci.

(2) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo ani provozovnu v tuzemsku a která bude uskutečňovat plnění s nárokem na odpočet daně s místem plnění v tuzemsku, může podat přihlášku k registraci.

(3) Osoba povinná k dani uvedená v odstavci 1 nebo 2 může podat přihlášku k registraci nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne, kdy jí byla zrušena registrace plátce z důvodu závažného porušení povinností vztahujících se ke správě daně.

§ 95

Informační povinnost společníka společnosti

Pokud se osoba povinná k dani, která je společníkem společnosti, stane plátcem, je o tom povinna informovat ostatní společníky do 15 dnů ode dne, ve kterém se stala plátcem.

§ 95a

Skupinová registrace

(1) V přihlášce k registraci skupiny určí spojené osoby, které budou členy skupiny, osobu, která bude zastupujícím členem skupiny. Přihlášku k registraci podá osoba určená za zastupujícího člena skupiny u správce daně místně příslušného podle § 93a.

(2) Skupina se stává plátcem od 1. ledna následujícího kalendářního roku, pokud je přihláška k registraci skupiny podána nejpozději do 31. října běžného kalendářního roku. Pokud je přihláška podána po 31. říjnu běžného kalendářního roku, stává se skupina plátcem od 1. ledna druhého kalendářního roku následujícího po podání přihlášky k registraci.

(3) Plátce se při splnění podmínek stanovených v § 5a stává členem skupiny od

1. ledna následujícího kalendářního roku, pokud skupina podá s jeho souhlasem žádost o přistoupení plátce do skupiny nejpozději do 31. října běžného kalendářního roku. Pokud skupina podá žádost po 31. říjnu běžného kalendářního roku, stává se tento plátce členem skupiny od 1. ledna druhého kalendářního roku následujícího po podání žádosti.

(4) Osoba, která není plátcem, se při splnění podmínek stanovených v § 5a stává členem skupiny od prvního dne druhého měsíce následujícího po měsíci, ve kterém skupina podá s jejím souhlasem žádost o přistoupení osoby do skupiny.

(5) Osoba, na kterou při přeměně člena skupiny, který při přeměně zaniká, přechází nebo je převáděno jeho jmění, se stává členem skupiny od prvního dne následujícího po dni jeho zániku, pokud není v okamžiku zániku člena skupiny samostatnou osobou povinnou k dani.

(6) Osoba, na kterou při přeměně členů více skupin, kteří při přeměně zanikají, přechází nebo je převáděno jejich jmění, se stává plátcem od prvního dne následujícího po dni zániku členů skupin, pokud není v okamžiku jejich zániku samostatnou osobou povinnou k dani. Přihlášku k registraci je povinna podat do 15 dnů ode dne zápisu přeměny do obchodního rejstříku.

(7) Osoba, na kterou při přeměně člena skupiny, který při přeměně zaniká, přechází nebo je převáděno jeho jmění a která je v okamžiku zániku člena skupiny osobou povinnou k dani, se stává plátcem od prvního dne následujícího po dni zániku člena skupiny. Přihlášku k registraci je povinna podat do 15 dnů ode dne zápisu přeměny do obchodního rejstříku.

(8) V případě přistoupení osoby povinné k dani jako člena do skupiny podle odstavce 4 je skupina oprávněna uplatnit nárok na odpočet daně podle § 79 odst. 1 a 2. Nárok na odpočet daně se uplatní v daňovém priznání za první zdaňovací období po dni přistoupení tohoto člena.

§ 96

Povinný registrační údaj

(1) V přihlášce k registraci plátce je osoba povinná k dani povinna uvést také čísla všech svých účtů u poskytovatelů platebních služeb, pokud jsou používány pro ekonomickou činnost.

(2) Osoba povinná k dani je oprávněna určit, která čísla účtů podle odstavce 1 budou zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 97

Registrace identifikované osoby

Identifikovaná osoba je povinna podat přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne, ve kterém se stala identifikovanou osobou.

§ 97a

Dobrovolná registrace identifikované osoby

(1) Osoba povinná k dani může podat přihlášku k registraci, pokud

a) má sídlo nebo provozovnu v tuzemsku,

b) není plátcem a

c) bude poskytovat vybrané služby v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa.

(2) Osoba, která bude uskutečňovat pořízení zboží podle § 2b, nebo osoba podle § 6l mohou podat přihlášku k registraci.

§ 98

Zveřejnění údajů z registru plátců a identifikovaných osob

Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup údaje z registru plátců a identifikovaných osob, a to

a) daňové identifikační číslo plátce nebo identifikované osoby,

b) obchodní firmu nebo jméno a dodatek ke jménu,

c) sídlo plátce nebo identifikované osoby a

d) číslo účtu určené v přihlášce k registraci plátce ke zveřejnění nebo údaj, že žádné takové číslo účtu nebylo určeno.

§ 99

Zdaňovací období

Zdaňovacím obdobím je kalendářní měsíc.

§ 99a

Změna zdaňovacího období

(1) Plátce se může rozhodnout, že jeho zdaňovacím obdobím pro příslušný kalendářní rok je kalendářní čtvrtletí, pokud

a) jeho obrat za bezprostředně předcházející kalendářní rok nepřesáhl 10 000 000 Kč,

b) není nespolehlivým plátcem,

c) není skupinou a

d) změnu zdaňovacího období oznámí správci daně do konce měsíce ledna příslušného kalendářního roku.

(2) Plátce nemusí změnu zdaňovacího období podle odstavce 1 oznámit správci daně, pokud v bezprostředně předcházejícím kalendářním roce bylo jeho zdaňovacím obdobím kalendářní čtvrtletí.

(3) Změnu zdaňovacího období podle odstavce 1 nelze učinit pro kalendářní rok, v němž byl plátce registrován, ani pro bezprostředně následující kalendářní rok. Z důvodů hodných zvláštního zřetele může správce daně na žádost plátce podanou do konce měsíce října roku, v němž byl plátce registrován, rozhodnout, že změnu zdaňovacího období lze učinit pro bezprostředně následující kalendářní rok; takto podaná žádost se považuje za oznámení podle odstavce 1 písm. d).

(4) Stane-li se plátce, jehož zdaňovacím obdobím je kalendářní čtvrtletí, nespolehlivým plátcem, je od následujícího kalendářního čtvrtletí po tom, kdy se stal nespolehlivým plátcem, jeho zdaňovacím obdobím kalendářní měsíc.

(5) Obrat se pro účely změny zdaňovacího období stanoví

a) při fúzi obchodních korporací jako součet obrátů obchodních korporací zúčastněných na fúzi,

b) při rozdělení obchodních korporací

1. rozštěpením jako součet obrátů zanikající obchodní korporace připadající na nástupnickou obchodní korporaci a obrátů této nástupnické obchodní korporace, 2. odštěpením jako součet obrátů vyčleněné části rozdělované obchodní korporace připadající na nástupnickou obchodní korporaci a obrátů této nástupnické obchodní korporace,

c) při převodu jmění na společníka obchodní společnosti jako součet obrátů obchodní společnosti, která se zrušuje bez likvidace, a obrátů společníka, na nějž se převádí jmění této společnosti.

§ 99b

Zdaňovací období v insolvenční

(1) Probíhající zdaňovací období končí dnem, který předchází dni, kdy nastaly účinky rozhodnutí o úpadku. Následující zdaňovací období počíná dnem, kdy nastaly účinky rozhodnutí o úpadku, a končí posledním dnem tohoto kalendářního měsíce. Pro období po skončení měsíce, ve kterém nastaly účinky rozhodnutí o úpadku, do skončení insolvenčního řízení, je zdaňovacím obdobím kalendářní měsíc.

(2) Probíhající zdaňovací období končí dnem, ve kterém bylo skončeno insolvenční řízení. Následující zdaňovací období počíná dnem následujícím po skončení insolvenčního řízení a končí posledním dnem tohoto kalendářního měsíce. Pro období po skončení měsíce, ve kterém bylo skončeno insolvenční řízení, do konce kalendářního roku je zdaňovacím obdobím kalendářní měsíc.

(3) Plátce nemůže změnit zdaňovací období pro kalendářní rok bezprostředně následující po kalendářním roce, ve kterém došlo ke skončení insolvenčního řízení.

(4) Probíhající zdaňovací období skupiny končí dnem, který předchází dni, kdy nastaly účinky rozhodnutí o úpadku člena skupiny. Následující zdaňovací období skupiny a plátce, jehož členství ve skupině zaniklo v souvislosti s insolvenčním řízením, počíná dnem, kdy nastaly účinky rozhodnutí o úpadku, a končí posledním dnem tohoto kalendářního měsíce.

§ 100

Evidence pro účely daně z přidané hodnoty

(1) Plátce nebo identifikovaná osoba jsou povinni vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty veškeré údaje vztahující se k jejich daňovým povinnostem, a to v členění potřebném pro sestavení daňového přiznání, souhrnného hlášení nebo kontrolního hlášení.

(2) Plátce je povinen vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty u přijatých zdanitelných plnění, která použije pro uskutečňování plnění s nárokem na odpočet daně, také daňové identifikační číslo osoby, která uskutečňuje plnění, s výjimkou plnění, u nichž byly vystaveny zjednodušené daňové doklady.

(3) Plátce je povinen vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty přehled

a) uskutečněných plnění, která jsou osvobozena od daně nebo nejsou předmětem daně,

b) obchodního majetku.

(4) Plátci, kteří jsou společníky téže společnosti, jsou povinni vést evidenci pro účely daně z přidané hodnoty za činnost, pro kterou se sdružili, odděleně. Tuto evidenci vede za společnost určený společník, který za společnost plní všechny povinnosti a uplatňuje práva vyplývající z tohoto zákona pro ostatní společníky.

(5) V evidenci pro účely daně z přidané hodnoty vede člen skupiny odděleně plnění, která uskutečnil pro ostatní členy skupiny.

§ 100a

Zvláštní ustanovení o evidenci pro účely daně z přidané hodnoty

(1) Plátce nebo identifikovaná osoba, kteří pořizují zboží z jiného členského státu, jsou povinni vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty hodnotu pořízeného zboží v členění na pořízení zboží z jednotlivých jiných členských států.

(2) Věřitel je povinen vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty přehled oprav pro daňové účely podle § 44, který obsahuje tyto údaje:

a) obchodní firmu nebo jméno dlužníka,

b) daňové identifikační číslo dlužníka,

c) evidenční číslo původně vystaveného daňového dokladu,

d) evidenční číslo daňového dokladu vystaveného podle § 46 odst. 1 a

e) výši opravy daně na výstupu.

(3) Osoba, která uskutečňuje zasílání zboží z tuzemska do jiného členského státu, je povinna vést evidenci o hodnotě zaslaného zboží, popřípadě o volbě podle § 8 odst. 3, v členění podle jednotlivých jiných členských států.

§ 101

Obecná ustanovení o daňovém přiznání

(1) Daňové přiznání má povinnost podat

a) plátce,

b) identifikovaná osoba,

c) osoba, které vznikla povinnost přiznat daň, kterou uvedla na jí vystaveném dokladu, a to do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém doklad vystavila, nebo

d) osoba, která není plátcem, které vznikla povinnost přiznat daň podle § 108 odst. 1 písm. j), a to do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém bylo plátcem deklarováno osvobozené dodání zboží do jiného členského státu.

(2) Lhůty podle odstavce 1 nelze prodloužit.

(3) Plátce je povinen podat daňové přiznání i v případě, že mu nevznikla povinnost přiznat daň.

(4) Nevznikla-li plátcem, který nemá v tuzemsku sídlo ani provozovnu, ve zdaňovacím období povinnost přiznat daň nebo povinnost přiznat plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, nesděljuje tuto skutečnost správci daně.

(5) Nevznikla-li identifikované osobě ve zdaňovacím období povinnost přiznat daň, nesděljuje tuto skutečnost správci daně.

§ 101a

Povinná elektronická forma podání

(1) Plátce je povinen podat elektronicky na elektronickou adresu podatelny zveřejněnou správcem daně

a) daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání,

b) hlášení, s výjimkou hlášení podle § 19,

c) přílohy k daňovému přiznání, dodatečnému daňovému přiznání nebo hlášení.

(2) Přihláška k registraci a oznámení o změně registračních údajů se podává pouze elektronicky na elektronickou adresu podatelny zveřejněnou správcem daně; to neplatí pro identifikované osoby.

§ 101b

Zvláštní ustanovení o daňovém přiznání a o splatnosti daně

(1) Lhůta pro podání daňového přiznání za zdaňovací období končící dnem, který předchází dni nabytí účinnosti rozhodnutí o úpadku, je 30 dnů ode dne účinnosti

rozhodnutí o úpadku; tuto lhůtu nelze prodloužit. To platí i pro skupinu v případě, že soud rozhodl o úpadku jejího člena.

(2) Plátce, který jako určený společník vede evidenci pro účely daně z přidané hodnoty za společnost, je povinen uvést ve svém daňovém přiznání plnění s nárokem na odpočet daně a daň ze své činnosti a plnění s nárokem na odpočet daně a daň z činnosti celé společnosti. Ostatní společníci v daňovém přiznání uvádějí pouze plnění s nárokem na odpočet daně a daň ze své vlastní činnosti.

§ 101c

Povinnost podat kontrolní hlášení

(1) Plátce je povinen podat kontrolní hlášení, pokud

a) uskutečnil zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku, nebo přijal úplatu přede dnem uskutečnění tohoto plnění,

b) přijal zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku, nebo poskytl úplatu přede dnem uskutečnění tohoto plnění,

c) ve zvláštním režimu pro investiční zlato

1. přijal zprostředkovatelskou službu, u které byla uplatněna daň podle § 92 odst. 5,

2. uskutečnil dodání investičního zlata osvobozené od daně, u kterého má nárok na odpočet daně podle § 92 odst. 6 písm. b) a c), nebo

3. investiční zlato vyrobil nebo zlato přeměnil na investiční zlato podle § 92 odst. 7.

(2) Kontrolní hlášení za společnost podává určený společník, který podává daňové přiznání za společnost.

§ 101d

Náležitosti a způsob podání kontrolního hlášení

(1) V kontrolním hlášení je plátce povinen uvést předepsané údaje potřebné pro správu daně.

(2) Kontrolní hlášení lze podat pouze elektronicky na elektronickou adresu podatelny zveřejněnou správcem daně ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(3) Pokud je kontrolní hlášení podáno prostřednictvím datové zprávy vyžadující dodatečné potvrzení, musí být potvrzeno za podmínek uvedených v daňovém řádu ve lhůtě pro podání kontrolního hlášení.

§ 101e

Lhůty pro podání kontrolního hlášení

(1) Plátce, který je právnickou osobou, podává kontrolní hlášení za kalendářní měsíc, a to do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce.

(2) Plátce, který je fyzickou osobou, podává kontrolní hlášení ve lhůtě pro podání daňového přiznání.

(3) Lhůty podle odstavců 1 a 2 nelze prodloužit.

§ 101f

Opravné a následné kontrolní hlášení

(1) Před uplynutím lhůty k podání kontrolního hlášení může plátce nahradit kontrolní hlášení, které již podal, opravným kontrolním hlášením; k předchozímu kontrolnímu hlášení se nepřihlíží.

(2) Zjistí-li plátce po uplynutí lhůty k podání kontrolního hlášení, že v tomto kontrolním hlášení uvedl nesprávné nebo neúplné údaje, je povinen do 5 pracovních dnů ode dne zjištění nesprávných nebo neúplných údajů podat následné kontrolní hlášení, ve kterém tyto nedostatky napraví.

(3) Pro následné kontrolní hlášení se použijí obdobně ustanovení o kontrolním hlášení, nestanoví-li zákon jinak.

§ 101g

Postup při nesplnění povinnosti související s kontrolním hlášením

(1) Nebylo-li podáno kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě, vyzve správce daně plátce k jeho podání v náhradní lhůtě do 5 dnů od oznámení této výzvy.

(2) Správce daně údaje uvedené v kontrolním hlášení posoudí, popřípadě prověří a v případě pochybností o jejich správnosti nebo úplnosti vyzve plátce, aby údaje změnil nebo doplnil, popřípadě původní údaje potvrdil.

(3) Plátce je povinen do 5 dnů od oznámení výzvy podle odstavce 2 nesprávné nebo neúplné údaje změnit nebo doplnit, popřípadě původní údaje potvrdit, a to prostřednictvím následného kontrolního hlášení; pokud není toto následné kontrolní hlášení včas podáno, odstavec 1 se nepoužije.

(4) Správce daně doručuje výzvu související s kontrolním hlášením elektronicky, a to prostřednictvím

a) datové schránky, nebo

b) veřejné datové sítě na elektronickou adresu plátcem za tím účelem uvedenou, nemá-li plátce zpřístupněnu datovou schránku.

(5) Výzva, která se doručuje prostřednictvím veřejné datové sítě na elektronickou adresu, se považuje za doručenu okamžikem odeslání správcem daně.

(6) V případě, že plátce, který nemá zpřístupněnu datovou schránku, správcem daně dosud nesdělil elektronickou adresu, odstavec 4 se nepoužije.

§ 101h

Následky za porušení povinnosti související s kontrolním hlášením

(1) Pokud plátce nepodá kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě, vzniká mu povinnost uhradit pokutu ve výši

a) 1 000 Kč, pokud jej dodatečně podá, aniž by k tomu byl vyzván,

b) 10 000 Kč, pokud jej podá v náhradní lhůtě poté, co k tomu byl správcem daně vyzván,

c) 30 000 Kč, pokud jej nepodá na základě výzvy ke změně, doplnění či potvrzení údajů uvedených v podaném kontrolním hlášení, nebo

d) 50 000 Kč, pokud jej nepodá ani v náhradní lhůtě.

(2) Správce daně uloží pokutu do 50 000 Kč plátcí, který na základě výzvy správce daně k odstranění pochybností nezmění nebo nedoplní nesprávné nebo neúplné údaje prostřednictvím následného kontrolního hlášení.

(3) Správce daně uloží kromě pokuty podle odstavce 1 nebo 2 tomu, kdo nesplněním povinnosti související s kontrolním hlášením závažně ztěžuje nebo maří správu daní, pokutu do 500 000 Kč.

(4) O povinnosti platit pokutu podle odstavce 1 rozhodne správce daně platebním výměrem a současně ji předepíše do evidence daní.

(5) Pokuta podle odstavců 1 až 3 je splatná do 15 dnů od právní moci rozhodnutí o pokutě.

(6) Při stanovení výše pokuty podle odstavců 2 a 3 dbá správce daně, aby pokuta nebyla v hrubém nepoměru k významu porušené povinnosti a k závažnosti následku pro správu daní. Při tom přihlédne zejména k míře součinnosti ze strany plátce.

§ 101i

Lhůta pro zánik povinnosti související s kontrolním hlášením

(1) Plnění povinností souvisejících s kontrolním hlášením lze vyžadovat do uplynutí lhůty pro stanovení daně.

(2) Pokutu lze uložit nebo rozhodnout o povinnosti ji platit nejpozději do 3 let ode dne, ve kterém došlo k porušení povinnosti.

§ 102

Souhrnné hlášení

(1) Plátce je povinen podat souhrnné hlášení, pokud uskutečnil

a) dodání zboží do jiného členského státu osobě registrované k dani v jiném členském státě,

b) přemístění obchodního majetku do jiného členského státu,

c) dodání zboží kupujícímu při zjednodušeném postupu při dodání zboží uvnitř území Evropské unie formou třístranného obchodu, pokud je plátce prostřední osobou v tomto obchodu, nebo

d) poskytnutí služby s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, s

výjimkou poskytnutí služby, které je v jiném členském státě osvobozeno od daně, osobě registrované k dani v jiném členském státě, pokud je povinen přiznat daň příjemce služby.

(2) Identifikovaná osoba je povinna podat souhrnné hlášení, pokud uskutečnila poskytnutí služby s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, s výjimkou poskytnutí služby, které je v jiném členském státě osvobozeno od daně, osobě registrované k dani v jiném členském státě, pokud je povinen přiznat daň příjemce služby, a to ve lhůtě do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém bylo plnění uskutečněno.

(3) Souhrnné hlášení lze podat pouze elektronicky na elektronickou adresu podatelny zveřejněnou správcem daně. Pokud je souhrnné hlášení podáno prostřednictvím datové zprávy vyžadující dodatečné potvrzení, musí být potvrzeno za podmínek uvedených v daňovém řádu ve lhůtě pro podání souhrnného hlášení. Údaje o hodnotě dodaného zboží nebo poskytnuté služby se uvádějí v české měně.

(4) Souhrnné hlášení za společnost podává určený společník, který podává daňové přiznání za společnost.

(5) Souhrnné hlášení podává plátce za každý kalendářní měsíc do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce.

(6) Pokud plátce uskutečňuje pouze plnění podle odstavce 1 písm. d), podává souhrnné hlášení současně s daňovým přiznáním ve lhůtě pro podání daňového přiznání.

(7) Pokud plátce podle odstavce 6 podává souhrnné hlášení za každé kalendářní čtvrtletí a v průběhu kalendářního čtvrtletí uskuteční plnění podle odstavce 1 písm. a) až c), vzniká plátcovi povinnost v tomto kalendářním čtvrtletí za měsíce, které předcházejí kalendářnímu měsíci, ve kterém došlo k uskutečnění plnění podle odstavce 1 písm. a) až c), povinnost podat souhrnné hlášení za každý kalendářní měsíc tohoto kalendářního čtvrtletí, a to do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém došlo k uskutečnění plnění podle odstavce 1 písm. a) až c). Tento plátce dále podává souhrnné hlášení podle odstavce 5, a to za každý kalendářní měsíc do konce kalendářního roku, ve kterém uskutečnil plnění podle odstavce 1 písm. a) až c).

(8) Pokud plátce nebo identifikovaná osoba, kteří podali souhrnné hlášení, zjistí, že uvedli chybné údaje, jsou povinni do 15 dnů ode dne zjištění chybných údajů podat následné souhrnné hlášení způsobem uvedeným v odstavci 3.

(9) Správce daně údaje v souhrnném hlášení, popřípadě v následném souhrnném hlášení posoudí, případně prověří a využije při stanovení daně. Obdobný postup uplatní ohledně údajů, které správce daně obdrží v rámci mezinárodní spolupráce.

§ 103

Zvláštní ustanovení o zajištění úhrady na nesplatnou nebo dosud nestanovenou daň

Hrozí-li nebezpečí z prodlení, je zajišťovací příkaz účinný a vykonatelný okamžikem jeho vydání. Správce daně současně s vydáním zajišťovacího příkazu učiní pokus vyrozumět vhodným způsobem daňový subjekt o vydání zajišťovacího příkazu a sepíše o tom úřední záznam.

§ 104

Nesprávné uvedení daně za jiné zdaňovací období

(1) Pokud plátce uvedl skutečnosti rozhodné pro stanovení daně v daňovém přiznání za jiné zdaňovací období, než do kterého příslušely, a nesnížil tím v tomto zdaňovacím období daň, správce daně daň za zdaňovací období, ve kterém měla být uplatněna, dodatečně nevyměří.

(2) Pokud plátce uvedl skutečnosti rozhodné pro stanovení daně v daňovém přiznání za jiné zdaňovací období, než do kterého příslušely, a snížil tím v tomto zdaňovacím období daň, správce daně daň za zdaňovací období, ve kterém měla být uplatněna, dodatečně nevyměří, ale uplatní úrok z prodlení podle daňového řádu z částky daně uvedené v daňovém přiznání za nesprávné zdaňovací období za každý den krácení státního rozpočtu. Úrok z prodlení je splatný ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení platebního výměru.

(3) Správce daně podle odstavce 1 nebo 2 nepostupuje, pokud

a) plátce, který měl nárok na odpočet daně v částečné výši podle § 72 odst. 6 ve zdaňovacím období, do kterého skutečnosti rozhodné pro stanovení daně příslušely, uvedl skutečnosti rozhodné pro stanovení daně v daňovém přiznání za nesprávné zdaňovací období a zdaňovací období, do kterého příslušely, bylo v jiném kalendářním roce, nebo

b) se jedná o poskytnutí vybrané služby v rámci použití zvláštního režimu jednoho správního místa s místem plnění v tuzemsku.

(4) Pro identifikovanou osobu platí odstavce 1 a 2 obdobně.

§ 105

Vracení nadměrného odpočtu

(1) Vznikne-li v důsledku vyměření nadměrného odpočtu vratitelný přeplatek vyšší než 100 Kč, vrátí se plátcovi bez žádosti do 30 dnů od vyměření nadměrného odpočtu. To neplatí, pokud vznikne vratitelný přeplatek změnou stanovené daně na základě dodatečného vyměření.

(2) Přeplatek skupiny vzniklý v důsledku vyměření nebo dodatečného vyměření se stává vratitelným, pokud skupina a kterýkoli člen skupiny nemá daňový nedoplatek. Přeplatek skupiny se použije na úhradu případného daňové nedoplatku skupiny nebo kteréhokoli člena skupiny.

(3) Pokud vznikne v důsledku neoprávněného uplatnění odpočtu daně daňový nedoplatek, podléhá tento úroku z prodlení podle daňového řádu od počátku běhu lhůty podle odstavce 1. Úrok z prodlení se neuplatní do doby vrácení nadměrného odpočtu.

§ 106

Zrušení registrace plátce z moci úřední

(1) Správce daně zruší registraci plátce, pokud plátce

a) přestal uskutečňovat ekonomické činnosti,

b) neuskutečnil bez oznámení důvodu správci daně za 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců plnění v rámci ekonomické činnosti, nebo

c) uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně.

(2) Správce daně zruší registraci plátce,

a) který závažným způsobem poruší své povinnosti vztahující se ke správě daně, a

b) současně

1. jeho obrat nepřesáhl za 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců 1 000 000 Kč,

2. za 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců neuskutečnil zdanitelné plnění, pokud se jedná o plátce, který nemá v tuzemsku sídlo, nebo

3. je skupinou.

(3) Odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 1 nebo 2 má odkladný účinek.

(4) Správce daně zruší registraci plátce, který nemá v tuzemsku sídlo ani provozovnu, pokud tento plátce v bezprostředně předcházejícím kalendářním roce neuskutečnil v tuzemsku

a) zdanitelné plnění a

b) plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně.

(5) Správce daně zruší registraci plátce ke dni předcházejícímu dni vzniku jeho členství ve skupině.

(6) Plátce přestává být plátcem dnem

a) nabytí právní moci rozhodnutí, kterým je mu zrušena registrace,

b) předcházejícím dni přechodu daňové povinnosti zůstavitele.

(7) Skupině lze zrušit registraci podle odstavce 1 nebo 2 pouze k poslednímu dni kalendářního roku. Skupina přestává být plátcem dnem zrušení registrace.

§ 106a

Nespolehlivý plátce

(1) Poruší-li plátce závažným způsobem své povinnosti vztahující se ke správě daně, správce daně rozhodne, že tento plátce je nespolehlivým plátcem.

(2) Odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 1 lze podat do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí a má odkladný účinek.

(3) Z důvodů hodných zvláštního zřetele může správce daně odkladný účinek vyloučit.

(4) Plátce může požádat správce daně o vydání rozhodnutí, že není nespolehlivým plátcem; žádost může podat nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne nabytí právní moci rozhodnutí,

a) že je nespolehlivým plátcem, nebo

b) kterým správce daně zamítl žádost o vydání rozhodnutí, že není nespolehlivým plátcem.

(5) Správce daně na žádost nespolehlivého plátce rozhodne, že není nespolehlivým plátcem, pokud plátce po dobu 1 roku závažným způsobem neporušuje své povinnosti vztahující se ke správě daně.

(6) Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup skutečnost, že plátce

a) je nespolehlivým plátcem,

b) není nespolehlivým plátcem.

§ 106b

Zrušení registrace plátce na žádost

(1) O zrušení registrace může plátce, který má sídlo v tuzemsku a který není skupinou, požádat, pokud splňuje tyto podmínky:

a) uplynul 1 rok ode dne, kdy se stal plátcem a tento plátce

1. nedosáhl za 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců obratu většího než 1 000 000 Kč, nebo

2. uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, nebo

b) přestal uskutečňovat ekonomické činnosti.

(2) O zrušení registrace může plátce, který nemá sídlo v tuzemsku, požádat, pokud splňuje tyto podmínky:

a) za 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců v tuzemsku neuskutečnil zdanitelné plnění nebo dodání zboží do jiného členského státu osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, nebo

b) přestal v tuzemsku uskutečňovat ekonomické činnosti.

(3) O zrušení registrace může plátce podle § 6b nebo § 6e požádat, pokud

a) uplynuly 3 měsíce ode dne, kdy se stal plátcem, a

b) jeho obrat nepřesáhl za 3 bezprostředně předcházející po sobě jdoucí kalendářní měsíce 250 000Kč.

§ 106c

Zrušení registrace společníka společnosti na žádost

(1) O zrušení registrace může plátce, který je společníkem společnosti, požádat pouze v těchto případech:

a) zaniklo-li jeho členství ve společnosti, nebo

b) při zániku společnosti po vypořádání majetku.

(2) Obrat společníka společnosti se pro účely zrušení registrace stanoví jako součet obratu

a) tohoto společníka dosahovaný mimo společnost a

b) dosahovaného společně všemi společníky společnosti připadajícího na tohoto společníka; obrat připadající na každého společníka společnosti je stejný, neurčili společenská smlouva jiný poměr.

§ 106d

Společná ustanovení o zrušení registrace na žádost

(1) Správce daně zruší registraci plátce, který žádá o zrušení registrace, pokud tento plátce prokáže, že splňuje podmínky pro zrušení registrace.

(2) Proti rozhodnutí, kterým je zrušena registrace na žádost plátce, nelze uplatnit opravné prostředky.

(3) Plátce přestává být plátcem dnem následujícím po dni oznámení rozhodnutí, kterým je mu zrušena registrace.

(4) Plátce, kterému byla na žádost zrušena registrace, se stává identifikovanou osobou dnem následujícím po dni, kdy přestal být plátcem, pokud

a) nesplňuje podmínky pro zrušení registrace identifikované osoby, nebo

b) v žádosti o zrušení registrace uvedl, že se chce stát identifikovanou osobou.

§ 106e

Zrušení registrace skupiny

(1) Správce daně zruší registraci skupiny k poslednímu dni příslušného kalendářního roku, pokud do konce měsíce října příslušného kalendářního roku

a) skupina podá žádost o zrušení registrace,

b) skupina nespĺňuje podmínky podle § 5a, nebo

c) správce daně zjistí, že žádný z členů skupiny nespĺňuje podmínky pro členství ve skupině.

(2) Skupina přestává být plátcem dnem zrušení registrace.

(3) Člen skupiny je plátcem ode dne následujícího po dni, kdy skupina přestala být plátcem.

§ 106f

Zánik členství člena skupiny

(1) Správce daně zruší členství člena skupiny k poslednímu dni příslušného kalendářního roku, pokud do konce měsíce října příslušného kalendářního roku

a) skupina podá žádost o vystoupení člena skupiny, nebo

b) správce daně zjistí, že člen skupiny nespĺňuje podmínky pro členství ve skupině.

(2) Žádost o vystoupení člena ze skupiny, který přistoupil do skupiny podle § 95a odst. 4, může skupina podat nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne, kdy se stal členem skupiny.

(3) Pokud bylo vydáno rozhodnutí o úpadku člena skupiny, zaniká jeho členství dnem, kdy nastaly účinky tohoto rozhodnutí.

(4) V případě zániku členství zastupujícího člena ve skupině jsou členové skupiny povinni zvolit nového zastupujícího člena do 15 dnů ode dne zániku jeho členství ve skupině. Pokud tak neučiní, ustanoví zastupujícího člena správce daně rozhodnutím.

(5) Člen skupiny je plátcem ode dne následujícího po dni, kdy zaniklo jeho členství ve skupině.

§ 107

Zrušení registrace identifikované osoby z moci úřední

(1) Správce daně může zrušit registraci identifikované osoby, pokud jí ve 2 bezprostředně předcházejících kalendářních letech nevznikla povinnost přiznat daň.

(2) Odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 1 má odkladný účinek.

(3) Identifikovaná osoba přestává být identifikovanou osobou dnem nabytí právní moci rozhodnutí, kterým je jí zrušena registrace.

(4) Správce daně zruší registraci identifikované osoby ke dni předcházejícímu dni, kdy se stala plátcem.

§ 107a

Zrušení registrace identifikované osoby na žádost

(1) Identifikovaná osoba může požádat o zrušení registrace, pokud není v tuzemsku registrovaná k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa a splňuje tyto podmínky:

a) za 6 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců jí nevznikla povinnost

1. přiznat daň z přijatých služeb,
2. přiznat daň z přijatého dodání zboží s instalací nebo montáží nebo dodání zboží soustavami nebo sítěmi,
3. přiznat daň z pořízení nového dopravního prostředku nebo zboží, které je předmětem spotřební daně, nebo
4. podat souhrnné hlášení,

b) v příslušném ani bezprostředně předcházejícím kalendářním roce

1. nepořídila zboží, s výjimkou nového dopravního prostředku nebo zboží, které je předmětem spotřební daně, jehož celková hodnota bez daně překročila 326 000 Kč, a
2. neučinila rozhodnutí podle § 2b, nebo

c) přestala uskutečňovat ekonomické činnosti.

(2) Správce daně zruší registraci identifikované osoby, která žádá o zrušení registrace, pokud tato identifikovaná osoba prokáže, že splňuje podmínky pro zrušení registrace.

(3) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 nelze uplatnit opravné prostředky.

(4) Identifikovaná osoba přestává být identifikovanou osobou dnem následujícím po dni oznámení rozhodnutí, kterým je jí zrušena registrace.

§ 108

Osoby povinné přiznat nebo zaplatit daň

(1) Přiznat daň jsou povinni

a) plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku, s výjimkou plnění, u kterých je povinná přiznat daň osoba, které jsou tato plnění poskytována,

b) plátce nebo identifikovaná osoba, kteří pořizují v tuzemsku zboží z jiného členského státu,

c) plátce nebo identifikovaná osoba, kterým je osobou neusazenou v tuzemsku poskytnuto plnění s místem plnění v tuzemsku, pokud se jedná o

1. poskytnutí služby podle § 9 až 10d,
2. dodání zboží s instalací nebo montáží, nebo
3. dodání zboží soustavami nebo sítěmi,

d) kupující, který je plátcem nebo identifikovanou osobou, kterému je dodáváno zboží zjednodušeným postupem uvnitř území Evropské unie formou třístranného obchodu,

e) plátce, na jehož účet je zboží při dovozu propuštěno do celního režimu, u kterého vzniká povinnost přiznat daň podle § 23 odst. 1 písm. a) až c) a § 23 odst. 5,

f) uživatel, který poskytuje vybrané služby v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa,

g) plátce, kterému je poskytnuto plnění v režimu přenesení daňové povinnosti,

h) osoba, která pořizuje v tuzemsku nový dopravní prostředek z jiného členského státu podle § 19 odst. 6,

i) osoba, která vystaví doklad, na kterém uvede daň,

j) osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která pořídila zboží s místem plnění v tuzemsku od plátce, jestliže

1. zboží do jiného členského státu nepřevrátila nebo nedešla a
2. plátce přijal všechna opatření k prokázání osvobození při dodání zboží do jiného členského státu.

(2) Zaplatit daň jsou povinny

a) osoba, která není plátcem, na jejíž účet je zboží při dovozu propuštěno do celního režimu, u kterého vzniká povinnost zaplatit daň podle § 23 odst. 1 písm. a) až c) a § 23 odst. 6,

b) osoba, u které vzniká povinnost zaplatit daň podle § 23 odst. 1 písm. d) až h),

c) osoba, na jejíž účet je zboží vráceno ze svobodného pásma nebo svobodného skladu zpět do tuzemska podle § 20.

(3) Osoba povinná přiznat nebo zaplatit daň je daňovým subjektem.

(4) Osoba určená k uskutečnění prodeje obchodního majetku plátce, která přijala úplatu za uskutečněný prodej obchodního majetku, je povinna zaplatit daň na osobní daňový účet plátce ve lhůtě pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém se tento prodej uskutečnil. Současně je povinna oznámit správci daně uskutečnění a výši zdanitelného plnění. Za zaplacení daně odpovídají plátce a tato osoba společně a nerozdílně.

§ 108a

Ručení oprávněného příjemce

(1) Oprávněný příjemce, kterému vznikla povinnost spotřební daň přiznat a zaplatit v souvislosti s přijetím vybraných výrobků z jiného členského státu, ručí za nezaplacenou daň z dodání tohoto zboží třetí osobě osobou, která toto zboží pořídila z jiného členského státu, ledaže prokáže, že přijal veškerá opatření, která od něj mohou být rozumně požadována, aby ověřil, že daň bude osobou,

kteřá toto zboží pořídila, řádně zaplacena.

(2) Oprávněný příjemce ručí za nezaplacenou daň pouze do výše daně vypočtené ze základu daně odpovídajícího ceně obvyklé včetně spotřební daně.

(3) Správce daně může oprávněného příjemce vyzvat k prokázání, že přijal veškerá opatření podle odstavce 1.

(4) Oprávněný příjemce může využít zvláštní způsob zajištění daně; využije-li oprávněný příjemce této možnosti, hledí se pro účely zvláštního způsobu zajištění daně na

a) oprávněného příjemce jako na příjemce zdanitelného plnění,

b) osobu, která pořídila zboží z jiného členského státu, které podléhá spotřební dani, a která dodala toto zboží třetí osobě, jako na poskytovatele zdanitelného plnění.

§ 109

Ručení příjemce zdanitelného plnění

(1) Plátce, který přijme zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku uskutečněné jiným plátcem nebo poskytne úplatu na takové plnění (dále jen „příjemce zdanitelného plnění“), ručí za nezaplacenou daň z tohoto plnění, pokud v okamžiku uskutečnění zdanitelného plnění nebo poskytnutí úplaty na takové plnění věděl nebo vědět měl a mohl, že

a) daň uvedená na daňovém dokladu nebude úmyslně zaplacena,

b) plátce, který uskutečňuje toto zdanitelné plnění nebo obdrží úplatu na takové plnění (dále jen „poskytovatel zdanitelného plnění“), se úmyslně dostal nebo dostane do postavení, kdy nemůže daň zaplatit, nebo

c) dojde ke zkrácení daně nebo vylákání daňové výhody.

(2) Příjemce zdanitelného plnění ručí také za nezaplacenou daň z tohoto plnění, pokud je úplata za toto plnění

a) bez ekonomického opodstatnění zcela zjevně odchylná od obvyklé ceny,

b) poskytnuta zcela nebo zčásti bezhotovostním převodem na účet vedený poskytovatelem platebních služeb mimo tuzemsko, nebo

c) poskytnuta zcela nebo zčásti bezhotovostním převodem na jiný účet než účet poskytovatele zdanitelného plnění, který je správcem daně zveřejněn způsobem umožňujícím dálkový přístup, a pokud úplata za toto plnění překračuje dvojnásobek částky podle zákona upravujícího omezení plateb v hotovosti, při jejímž překročení je stanovena povinnost provést platbu bezhotovostně.

(3) Příjemce zdanitelného plnění ručí za nezaplacenou daň z tohoto plnění, pokud je v okamžiku jeho uskutečnění nebo poskytnutí úplaty na něj o poskytovateli zdanitelného plnění zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup

skutečnost, že je nespolehlivým plátcem.

(4) Příjemce zdanitelného plnění, které spočívá v dodání pohonných hmot distributorem pohonných hmot podle zákona upravujícího pohonné hmoty, ručí za nezaplacenou daň z tohoto plnění, pokud v okamžiku jeho uskutečnění nebo poskytnutí úplaty na něj není o poskytovateli zdanitelného plnění zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup skutečnost, že je registrován jako distributor pohonných hmot podle zákona upravujícího pohonné hmoty.

§ 109a

Zvláštní způsob zajištění daně

(1) Pokud příjemce zdanitelného plnění uhradí za poskytovatele zdanitelného plnění daň z takového zdanitelného plnění, aniž by byl vyzván jako ručitel, použije se tato úhrada pouze na úhradu daně poskytovatele zdanitelného plnění z tohoto zdanitelného plnění.

(2) Úhrada za poskytovatele zdanitelného plnění se hradí jeho správcem daně. Současně s platbou příjemce zdanitelného plnění způsobem zveřejněným správcem daně uvede

a) identifikaci poskytovatele zdanitelného plnění,

b) daň, na kterou je úhrada určena,

c) identifikaci příjemce zdanitelného plnění,

d) den uskutečnění zdanitelného plnění nebo den přijetí úplaty poskytovatelem zdanitelného plnění.

(3) Pokud je úhrada za poskytovatele zdanitelného plnění provedena bez uvedení dne uskutečnění zdanitelného plnění nebo dne přijetí úplaty, má se za to, že takovým dnem je den přijetí platby správcem daně.

(4) Částka uhrazená za poskytovatele zdanitelného plnění se přijímá a eviduje na jeho osobním depozitním účtu. Ke dni splatnosti daně se tato částka převede na osobní daňový účet poskytovatele zdanitelného plnění s datem platby k tomuto dni; dojde-li k úhradě později, převede se na osobní daňový účet s datem platby evidovaným na osobním depozitním účtu.

(5) Byla-li daň, na kterou je úhrada určena, zcela nebo zčásti uhrazena, použije se částka převáděná z osobního depozitního účtu nebo její část jako úhrada daně na osobním daňovém účtu poskytovatele zdanitelného plnění.

§ 110

Regulační opatření za stavu nouze, ohrožení státu a válečného stavu

Je-li vyhlášen nouzový stav, stav ohrožení státu nebo válečný stav, může vláda nařízením na časově omezenou nezbytně nutnou dobu, odpovídající charakteru a intenzitě ohrožení bezpečnosti České republiky,

a) provést úpravu sazeb daně, nejvýše však o 5 procentních bodů, případně

přeřadit zboží nebo služby mezi sazbami daně,

b) umožnit plátcům, kteří uskutečňují zdanitelná plnění pro ozbrojené síly, ozbrojené bezpečnostní sbory, hasičské záchranné sbory, havarijní služby a subjekty hospodářské mobilizace, dodávat stanovené druhy zboží a poskytovat stanovené služby těmto subjektům bez daně, při zachování nároku na odpočet daně v plné výši.

Díl 2

Zvláštní režim jednoho správního místa

Oddíl 1

Základní ustanovení

§ 110a

Úvodní ustanovení

(1) Zvláštním režimem jednoho správního místa je

a) režim mimo Evropskou unii a

b) režim Evropské unie.

(2) Zvláštní režim jednoho správního místa může v tuzemsku použít osoba povinná k dani, která poskytuje vybranou službu a splňuje v tuzemsku podmínky pro použití zvláštního režimu jednoho správního místa.

(3) V případě zvláštního režimu jednoho správního místa je místně příslušným Finanční úřad pro Jihomoravský kraj.

(4) Ustanovení o příslušnosti Specializovaného finančního úřadu se v případě zvláštního režimu jednoho správního místa nepoužijí.

§ 110b

Vymezení základních pojmů

(1) Pro účely zvláštního režimu jednoho správního místa se rozumí

a) daní peněžité plnění spravované v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa; rozpočet, jehož je daň příjmem, se považuje za veřejný rozpočet,

b) vybranou službou služba poskytovaná osobě nepovinné k dani s místem plnění na území Evropské unie, a to

1. telekomunikační služba,
2. služba rozhlasového a televizního vysílání,
3. elektronicky poskytovaná služba,

c) státem spotřeby členský stát, ve kterém je místo plnění poskytované vybrané služby,

d) státem identifikace členský stát, ve kterém se osoba povinná k dani registruje k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa,

e) uživatelem osoba povinná k dani, která je v tuzemsku registrovaná k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa; uživatel je daňovým subjektem.

(2) Pro účely zvláštního režimu jednoho správního místa se za provozovnu považuje i ta organizační složka osoby povinné k dani, která může přijímat a využívat služby, které jsou poskytovány pro potřebu této provozovny, neboť je dostatečně stálá a má vhodné personální a technické zdroje.

Oddíl 2

Společná ustanovení o správě daně ve zvláštním režimu v tuzemsku

§ 110c

Zastupování

Plnou moc lze udělit pouze v rozsahu opravňujícím k zastupování ve všech úkonech, řízeních nebo jiných postupech v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa.

§ 110d

Evidence pro účely zvláštního režimu jednoho správního místa

(1) Osoba, která používá zvláštní režim jednoho správního místa, je povinna vést evidenci obsahující podrobné údaje vztahující se k poskytnutým vybraným službám podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty^{7e}).

(2) Údaje podle odstavce 1 se uchovávají po dobu 10 let od konce kalendářního roku, ve kterém bylo plnění poskytnuto.

(3) Údaje podle odstavce 1 musí být na žádost správce daně nebo správce daně příslušného státu spotřeby poskytnuty elektronicky.

§ 110e

Způsob placení daně

(1) Daň se platí správci daně v eurech.

(2) Daň se platí na příslušný účet správce daně vedený v eurech, a to bezhotovostním převodem.

(3) Osoba povinná k dani, která používá v tuzemsku zvláštní režim jednoho správního místa, je povinna uvést, na kterou daň je platba určena, a označit platbu referenčním číslem příslušného daňového přiznání.

§ 110f

Přeplatek

(1) Správce daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa vrátí vratitelný přeplatek bez žádosti do 30 kalendářních dnů od vzniku vratitelného přeplatku.

(2) Vratitelný přeplatek nižší než 4 EUR se nevrací.

Oddíl 3

Správa daně ve zvláštním režimu v tuzemsku jako státě identifikace

Pododdíl 1

Použití zvláštního režimu jednoho správního místa v tuzemsku

§ 110g

Podmínky použití režimu mimo Evropskou unii v tuzemsku

(1) Režim mimo Evropskou unii může v tuzemsku použít osoba povinná k dani, která

- a) nemá na území Evropské unie sídlo ani provozovnu,
- b) není ani nemá povinnost být registrována k dani z přidané hodnoty v žádném členském státě a
- c) nepoužívá v jiném členském státě zvláštní režim jednoho správního místa.

(2) Režim mimo Evropskou unii se v tuzemsku použije na všechny vybrané služby poskytnuté osobou, která používá tento režim.

§ 110h

Podmínky použití režimu Evropské unie v tuzemsku

(1) Režim Evropské unie může v tuzemsku použít osoba povinná k dani, která

- a) má v tuzemsku
 1. sídlo, nebo
 2. provozovnu, nemá-li na území Evropské unie sídlo,
- b) je plátcem nebo identifikovanou osobou a
- c) nepoužívá v jiném členském státě zvláštní režim jednoho správního místa.

(2) Režim Evropské unie se v tuzemsku použije na všechny vybrané služby poskytnuté osobou, která používá tento režim, s výjimkou vybraných služeb poskytnutých s místem plnění v členském státě, ve kterém má sídlo nebo provozovnu.

§ 110i

Omezení použití zvláštního režimu jednoho správního místa v tuzemsku

(1) Osoba povinná k dani nemůže v tuzemsku použít příslušný režim zvláštního režimu jednoho správního místa, ve kterém byla registrována, a to po dobu 2 kalendářních čtvrtletí ode dne, kdy jí byla zrušena registrace

- a) na žádost, nebo
- b) z moci úřední na základě oznámení, že přestala poskytovat vybrané služby.

(2) Osoba povinná k dani nemůže v tuzemsku použít zvláštní režim jednoho správního místa po dobu 8 kalendářních čtvrtletí bezprostředně následujících po

kalendářním čtvrtletí, v němž došlo ke zrušení registrace z důvodu závažného porušení povinnosti vztahující se ke správě daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa.

(3) Osoba povinná k dani, která má v tuzemsku provozovnu, nemůže v tuzemsku použít režim Evropské unie, a to po dobu 2 let od konce kalendářního roku, ve kterém začala používat tento režim v jiném členském státě; to neplatí v případě, že dojde k přemístění sídla do tuzemska nebo ke zrušení registrace z důvodu zrušení provozovny v jiném členském státě.

Pododdíl 2

Podání a doručování ve zvláštním režimu jednoho správního místa v tuzemsku

§ 110j

Podání

(1) Osoba povinná k dani je povinna činit podání v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa, která určí správce daně, prostřednictvím elektronického portálu. Jiná podání v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa lze činit prostřednictvím elektronického portálu, pokud tak určí správce daně.

(2) Přístup k elektronickému portálu je možný prostřednictvím

a) datové zprávy podepsané uznávaným elektronickým podpisem,

b) datové zprávy s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky, nebo

c) přístupových údajů.

(3) Přihlášku k registraci lze podat datovou zprávou ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně

a) podepsanou uznávaným elektronickým podpisem,

b) s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky, nebo

c) potvrzenou prostřednictvím registračních údajů.

(4) Správce daně přidělí přístupové údaje na základě přihlášky k registraci podané podle odstavce 3 písm. c).

(5) Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup

a) podmínky a postup pro přihlášení se na elektronický portál,

b) podání, která je osoba povinná k dani povinna činit prostřednictvím elektronického portálu, a podání, která lze činit prostřednictvím elektronického portálu,

c) formát a strukturu, kterou musí mít datová zpráva podávaná prostřednictvím elektronického portálu,

d) skutečnost, že je technicky vybaven k přijetí datové zprávy s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky.

(6) Osoba oprávněná k přístupu na elektronický portál je povinna zacházet s přístupovými údaji tak, aby nemohlo dojít k jejich zneužití.

(7) Podání vyhotovené v anglickém jazyce nemusí být předloženo současně v překladu do jazyka českého.

§ 110k

Doručování

(1) Správce daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa doručuje písemnost elektronicky, a to prostřednictvím

a) datové schránky, nebo

b) veřejné datové sítě na elektronickou adresu uvedenou v přihlášce k registraci, nemá-li adresát zpřístupněnu datovou schránku.

(2) Upomínky upozorňující na nesplnění povinností při správě daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa se doručují vždy prostřednictvím veřejné datové sítě na elektronickou adresu uvedenou v přihlášce k registraci.

(3) Písemnost, která se doručuje prostřednictvím veřejné datové sítě na elektronickou adresu, se považuje za doručenu okamžikem odeslání správcem daně prostřednictvím elektronického portálu.

Pododíl 3

Registrace k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa v tuzemsku

§ 110l

Přihláška k registraci

(1) Hodlá-li osoba povinná k dani v tuzemsku používat zvláštní režim jednoho správního místa a splňuje-li v tuzemsku podmínky jeho použití, je povinna podat přihlášku k registraci k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa v kalendářním čtvrtletí bezprostředně předcházejícím kalendářnímu čtvrtletí, od něhož hodlá zvláštní režim jednoho správního místa používat.

(2) Pokud osoba povinná k dani, která v tuzemsku splňuje podmínky použití příslušného režimu zvláštního režimu jednoho správního místa, poprvé poskytla vybranou službu, na kterou hodlá v tuzemsku použít tento režim, je povinna podat přihlášku k registraci do 10 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém tuto službu poskytla. V přihlášce k registraci tato osoba uvede den, kdy tuto službu poskytla.

(3) Přihláška k registraci se podává do 10 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém došlo ke splnění podmínek pro používání režimu Evropské unie v tuzemsku, pokud osoba hodlá používat režim Evropské unie v tuzemsku a přestane používat režim Evropské unie v jiném členském státě, protože přemístí sídlo nebo přestane mít v jiném členském státě provozovnu.

§ 110m

Oznamovací povinnost osoby používající zvláštní režim jednoho správního místa

(1) Dojde-li ke změně údajů, které je osoba povinná k dani povinna uvádět při registraci k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa, je povinna tuto změnu oznámit správci daně do 10 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém nastala.

(2) Neoznamuje se první poskytnutí vybrané služby, ke kterému dojde v kalendářním čtvrtletí následujícím po podání přihlášky k registraci.

(3) Přestane-li osoba povinná k dani poskytovat vybrané služby ve zvláštním režimu jednoho správního místa, je povinna tuto skutečnost oznámit správci daně do 10 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém přestala tyto služby poskytovat.

§ 110n

Rozhodnutí o registraci

(1) Splní-li osoba povinná k dani, která podala přihlášku k registraci k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa, podmínky použití zvláštního režimu jednoho správního místa, správce daně ji zaregistruje.

(2) Osoba povinná k dani je v tuzemsku registrovaná k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa

a) od prvního dne kalendářního čtvrtletí následujícího po podání přihlášky k registraci,

b) ode dne poskytnutí vybrané služby, který uvedla v přihlášce k registraci nebo v oznámení o změně registračních údajů, nebo

c) ode dne, ve kterém došlo ke splnění podmínek pro použití režimu Evropské unie v tuzemsku tím, že přemístila sídlo nebo přestala mít v jiném členském státě provozovnu, a tím přestala splňovat podmínky, na základě kterých používala režim Evropské unie v jiném členském státě.

(3) V rozhodnutí o registraci v případě režimu mimo Evropskou unii v tuzemsku správce daně přidělí namísto daňového identifikačního čísla daňové evidenční číslo.

(4) Na daňové evidenční číslo se přiměřeně použijí ustanovení o daňovém identifikačním čísle.

§ 110o

Zrušení registrace uživatele na žádost

Správce daně zruší registraci uživatele na základě oznámení o změně registračních údajů, ve kterém žádá o zrušení registrace, k poslednímu dni příslušného kalendářního čtvrtletí, pokud uživatel podal toto oznámení do 15 dnů před koncem tohoto kalendářního čtvrtletí.

§ 110p

Zrušení registrace uživatele z moci úřední

(1) Správce daně zruší registraci z moci úřední, pokud uživatel

a) oznámí, že přestal poskytovat vybrané služby, nebo je neposkytne po dobu 8 po sobě následujících kalendářních čtvrtletí,

b) nespĺňuje podmínky použití zvláštního režimu jednoho správního místa v tuzemsku, na jejichž základě byl registrován, nebo

c) závažným způsobem poruší své povinnosti vztahující se ke správě daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa v tuzemsku.

(2) Uživateli je registrace zrušena

a) k poslednímu dni kalendářního čtvrtletí, v němž bylo rozhodnutí o zrušení registrace vydáno,

b) ke dni, ve kterém přestal splňovat podmínky pro použití režimu Evropské unie v tuzemsku tím, že přemístil sídlo z tuzemska nebo přestal mít v tuzemsku provozovnu, nebo

c) ke dni, ve kterém přestal splňovat podmínky pro použití režimu mimo Evropskou unii v tuzemsku tím, že začal mít na území Evropské unie sídlo nebo provozovnu.

Pododdíl 4

Daňové přiznání a placení daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa

§ 110q

Zdaňovací období

Pro účely zvláštního režimu jednoho správního místa je zdaňovacím obdobím kalendářní čtvrtletí.

§ 110r

Daňové přiznání a dodatečné daňové přiznání

(1) Uživatel je povinen podat daňové přiznání do 20 dnů po skončení zdaňovacího období, a to i v případě, že za příslušné zdaňovací období neposkytl vybrané služby.

(2) Uživatel podává dodatečné daňové přiznání správci daně v tuzemsku do uplynutí lhůty pro jeho podání, která činí 3 roky. Tato lhůta počne běžet dnem, v němž uplynula lhůta pro podání daňového přiznání.

(3) Případně-li poslední den lhůty podle odstavce 1 nebo 2 na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty tento den.

(4) Daň se vyčíslí v eurech s přesností na dvě desetinná místa bez zaokrouhlování.

(5) Je-li tiskopisem daňového přiznání požadováno uvedení údajů v eurech, použije se pro přepočítání směnný kurz Evropské centrální banky zveřejněný pro a) poslední den zdaňovacího období, nebo

b) nejbližší následující den, pokud pro poslední den zdaňovacího období není kurz zveřejněn.

(6) Je-li tiskopisem dodatečného daňového přiznání požadováno uvedení údajů v eurech, použije se pro přepočítání směnný kurz použitý u původního plnění.

§ 110s

Předepsání a stanovení daně

Správce daně na základě podaného daňového přiznání nebo dodatečného daňového přiznání předepíše do evidence daní výši tvrzené daně nebo rozdílu a daň se nestanoví.

§ 110t

Oprava základu daně a výše daně Uživatel provede opravu základu daně a výše daně v dodatečném daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém vznikla povinnost přiznat daň u původního plnění.

§ 110u

Postoupení daňového přiznání a platby

Správce daně postoupí správci daně státu spotřeby v odpovídajícím rozsahu

a) údaje z podaného daňového přiznání nebo dodatečného daňového přiznání a

b) poukázanou platbu maximálně do výše tvrzené daně.

§ 110v

Platba bez dostatečného označení

Pokud osoba povinná k dani neuvede, na kterou daň je platba určena, nebo neoznačí platbu referenčním číslem příslušného daňového přiznání, použijí se obdobně ustanovení daňového řádu o platbách vykonaných bez dostatečného označení daně. Neodpoví-li tato osoba ve lhůtě stanovené správcem daně, vrátí mu správce daně tuto platbu.

Oddíl 4

Správa daně ve zvláštním režimu v tuzemsku jako státě spotřeby

§ 110w

Základní ustanovení

(1) Osoba povinná k dani, která je registrovaná k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa v jiném členském státě a poskytuje vybrané služby s místem plnění v tuzemsku, plní povinnosti za daně zdaňovací období vztahující se ke správě daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa prostřednictvím správce daně státu identifikace.

(2) Osoba povinná k dani je povinna plnit povinnosti uvedené v odstavci 1, s výjimkou podání činěných prostřednictvím elektronického portálu, vůči správci daně v tuzemsku v roli státu spotřeby od okamžiku, kdy vůči ní tento správce daně učiní úkon za účelem stanovení, vybírání, zajištění nebo vymáhání daně, při němž této osobě oznámí vznik této povinnosti.

(3) Osoba uvedená v odstavci 1 je daňovým subjektem.

§ 110x

Doručování

(1) Správce daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa doručuje písemnost elektronicky, a to prostřednictvím veřejné datové sítě na elektronickou adresu uvedenou v přihlášce k registraci.

(2) Písemnost, která se doručuje prostřednictvím veřejné datové sítě na elektronickou adresu, se považuje za doručenu okamžikem odeslání správcem daně prostřednictvím elektronického portálu.

§ 110y

Poslední známá daň

(1) Poslední známou daní se pro účely zvláštního režimu jednoho správního místa rozumí daň ve výši, ve které byla naposledy za příslušné zdaňovací období

a) tvrzena osobou povinnou k dani, která je registrovaná k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa v jiném členském státě, v daňovém přiznání nebo dodatečném daňovém přiznání, nebo

b) správcem daně pravomocně doměřena z moci úřední.

(2) Poslední známou daň správce daně předepíše do evidence daní.

§ 110z

Samovyměření a samodoměření daně

(1) Daň tvrzená osobou povinnou k dani, která je registrovaná k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa v jiném členském státě, v daňovém přiznání se považuje za vyměřenu dnem uplynutí lhůty pro podání daňového přiznání, a to ve výši v něm tvrzené.

(2) V případě, že osoba povinná k dani, která je registrovaná k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa v jiném členském státě, nepodá daňové přiznání v zákonem stanovené lhůtě, považuje se daň za tvrzenou ve výši 0 EUR.

(3) Daň tvrzená osobou povinnou k dani, která je registrovaná k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa v jiném členském státě, v dodatečném daňovém přiznání se považuje za doměřenu dnem podání dodatečného daňového přiznání, a to ve výši tvrzeného rozdílu oproti poslední známé dani; to neplatí, je-li dodatečné daňové přiznání podáno v průběhu doměřovacího řízení zahájeného z moci úřední.

(4) V dodatečném daňovém přiznání se neuvádí důvody pro jeho podání a den zjištění rozdílu oproti poslední známé dani.

§ 110za

Doměření daně z moci úřední

(1) Zjistí-li správce daně na základě postupu k odstranění pochybností nebo na základě daňové kontroly, že poslední známá daň není ve správné výši, doměří daň ve výši rozdílu poslední známé daně a částky nově zjištěné.

(2) K doměření podle odstavce 1 správce daně přistoupí rovněž v případě, kdy osoba povinná k dani, která je registrovaná k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa v jiném členském státě, nevyhoví výzvě k podání dodatečného daňového přiznání.

(3) Výzva k podání dodatečného daňového přiznání nezahajuje doměřovací řízení z moci úřední; doměřovací řízení z moci úřední je zahájeno marným uplynutím lhůty stanovené v této výzvě.

(4) Podání dodatečného daňového přiznání v průběhu doměřovacího řízení zahájeného z moci úřední nezahajuje doměřovací řízení. Údaje uvedené v takto podaném přiznání se využijí při doměření daně z moci úřední.

§ 110zb

Vztah k prekluzivním lhůtám

(1) Dodatečné daňové přiznání není přípustné podat po uplynutí 9 let od počátku běhu lhůty pro stanovení daně.

(2) Lhůta pro placení daně se přerušuje doměření daně na základě dodatečného daňového přiznání.

§ 110zc

Pořadí úhrady daně

Platba se použije přednostně na úhradu daně za zdaňovací období, na které je určena.

§ 110zd

Placení daně státu spotřeby

Daň lze uhradit i přeplatkem na jiné dani.

§ 110ze

Příslušenství daně

(1) Úroky a penále se stanovují v eurech s přesností na 2 desetinná místa bez zaokrouhlování.

(2) Za nepodání daňového přiznání nevzniká daňovému subjektu povinnost uhradit pokutu za opožděné tvrzení daně.

(3) Úrok z prodlení se nepředepíše, nepřesáhne-li částku 8 EUR.

(4) Úrok z posečkané částky se nepředepíše, nepřesahuje-li 4 EUR.

ČÁST DRUHÁ

PŘECHODNÁ, ZRUŠOVACÍ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 111

Přechodná ustanovení

1. Pro uplatnění daně z přidané hodnoty za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro uplatnění práv s tím souvisejících, platí dosavadní právní předpisy.

2. Podle dosavadních právních předpisů platných do dne nabytí účinnosti tohoto zákona se až do svého ukončení posuzují všechny procesní lhůty, které začaly běžet před účinností tohoto zákona. Lhůty pro uplatnění práv podle bodu 1 se řídí dosavadními právními předpisy.

3. Plátce registrovaný podle dosavadních předpisů je plátcem podle tohoto zákona.

4. Plátce, který podává daňové přiznání za kalendářní čtvrtletí, je povinen do 25. července 2004 podat daňové přiznání za měsíc duben 2004 podle dosavadních právních předpisů.

5. Zdaňovacím obdobím pro plátce, který podává daňové přiznání za kalendářní čtvrtletí a tento plátce postupoval podle bodu 4, je období od 1. května 2004 do 30. června 2004. Od 1. července 2004 plátce podává daňové přiznání podle § 99.

6. Osvědčení o registraci, která byla vydána přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají v platnosti. Daňová identifikační čísla přidělená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zaregistrovaným daňovým subjektům se mění tak, že první tři číslice a pomlčka se nahrazují kódem "CZ". Daňový subjekt je povinen uvádět takto změněné daňové identifikační číslo. Na žádost daňového subjektu správce daně vyznačí změnu daňového identifikačního čísla v osvědčení o registraci.

7. Pro stanovení výše obratu uvedené v § 6 tohoto zákona se pro účely registrace nepřihlíží k obratu dosaženému před účinností tohoto zákona.

8. Ve zdaňovacích obdobích roku 2004 ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se použije jako zálohový koeficient pro zkracování nároku na odpočet daně podle § 76 odst. 6 koeficient vypočtený při vypořádání odpočtu daně za zdaňovací období kalendářního roku 2003.

9. Při zrušení registrace počínaje dnem účinnosti tohoto zákona plátce, který při uplatnění nároku na odpočet daně u majetku v období do 31. prosince 2000 použil koeficient podle § 20 dosavadního zákona, upraví částku snížení nároku na odpočet daně podle § 74 odst. 5 koeficientem stanoveným podle § 76 tohoto

zákona.

10. Při vypořádání nároku na odpočet daně od 1. ledna 2004 do 31. prosince 2004 postupuje plátce tak, že za období od 1. ledna 2004 do data účinnosti tohoto zákona provede vypořádání podle znění § 20 dosavadního zákona, a za období od data účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 2004 podle § 76 tohoto zákona. Vypořádání za období od 1. ledna 2004 do data účinnosti tohoto zákona plátce uvede do daňového přiznání za měsíc duben 2004. V případě dodatečné opravy uskutečněných zdanitelných plnění za již vypořádané období podle předchozí věty plátce postupuje podle § 20 odst. 11 dosavadního zákona. Vypořádání za období od data účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 2004 plátce uvede do daňového přiznání za poslední zdaňovací období roku 2004. Ve zdaňovacích obdobích roku 2005 se použije jako zálohový koeficient pro zkracování nároku na odpočet daně podle § 76 odst. 6 koeficient vypočtený při vypořádání odpočtu daně za zdaňovací období od data účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 2004.

11. U smluv uzavřených do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona, u nichž byly do tohoto dne poskytnuty zálohy na zdanitelná plnění, která budou uskutečněna po nabytí účinnosti tohoto zákona, je plátce daně povinen přiznat daň ke dni uskutečnění zdanitelného plnění. Záloha zaplacená před datem účinnosti tohoto zákona není přijatou platbou podle tohoto zákona. U smluv uzavřených do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona na plnění, která budou uskutečněna po nabytí účinnosti tohoto zákona a budou zdanitelnými plněními podle tohoto zákona, je plátce, který je povinen přiznat a zaplatit daň, povinen tuto daň přiznat ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni přijetí platby, pokud je platba přijata po nabytí účinnosti tohoto zákona. Částka zaplacená před datem účinnosti tohoto zákona není přijatou platbou podle tohoto zákona.

12. Pro smlouvy o finančním pronájmu, které byly uzavřeny a předmět smlouvy byl předán do užívání do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona, se použijí příslušná ustanovení zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění platném do dne předcházejícího datu nabytí účinnosti tohoto zákona.

13. Osoba registrovaná k dani v jiném členském státě se může zaregistrovat ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud bude uskutečňovat zdanitelná plnění v tuzemsku.

14. U zboží, které bylo v jiném členském státě nebo nově přistupujícím členském státě propuštěno do celního režimu vývoz nebo tranzit do 30. dubna 2004 a po dni nabytí účinnosti tohoto zákona vstoupí do tuzemska, se postupuje jako při dovozu zboží.

15. U zboží, které bylo v tuzemsku propuštěno do celního režimu vývoz, tranzit nebo pasivní zušlechťovací styk do 30. dubna 2004 a po dni nabytí účinnosti tohoto zákona vstoupí do jiného členského státu, se postupuje jako při vývozu zboží.

16. Ustanovení § 36 odst. 10 se poprvé použije pro vratné zálohované obaly vykoupené po 30. dubnu 2004.

17. zrušen

18. Pro stanovení místa plnění podle § 8 odst. 3 v období od účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 2004 neplatí podmínka, že hodnota dodaného zboží do jiného členského státu nebyla překročena v předcházejícím kalendářním roce.

19. Rozhodnutí o záznamní povinnosti vydané správci daně podle § 18 zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a to s platností do 31. prosince 2004, zůstávají v platnosti i po dni účinnosti tohoto zákona.

20. U převodu nemovitosti, u kterého dojde k právním účinkům vkladu do 30. dubna 2004, se použijí dosavadní právní předpisy.

21. U zboží, které bylo dovezeno ze zemí, které byly členskými státy před účinností tohoto zákona, a propuštěno do příslušných celních režimů, se postupuje při uplatnění daně po účinnosti tohoto zákona podle celních předpisů.

22. U programů předvstupní pomoci se po účinnosti tohoto zákona vrací daň podle § 81 až do ukončení těchto programů.

23. Pokud bude zboží před účinností tohoto zákona propuštěno do režimu vývozu a jeho výstup do jiného členského státu po účinnosti tohoto zákona nebude potvrzen celním orgánem, prokazuje plátce splnění podmínek pro osvobození od daně jinými důkazními prostředky.

§ 112

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

1. Zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty.
2. Zákon č. 321/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákona č. 196/1993 Sb.
3. Zákon č. 258/1994 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.
4. Zákon č. 133/1995 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.
5. Zákon č. 208/1997 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

§ 113

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost, s výjimkou ustanovení § 23 odst. 3, § 73 odst. 3 věty poslední a § 51 odst. 1 písm. j), která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2005.

Zaorálek v. r.

Špidla v. r.

Příloha 1

Seznam plnění, při jejichž provádění se subjekty, které vykonávají veřejnou správu, považují za osoby povinné k dani

1. Dodání vody, plynu, tepla, chladu a elektřiny.
2. Dodání nového zboží vyrobeného za účelem prodeje.
3. Služby telekomunikační.
4. Přeprava osobní a nákladní.
5. Skladování, přístavní a letištní služby.
6. Služby cestovních kanceláří a agentur, průvodcovské služby.
7. Služby reklamních agentur.
8. Služby pořádání výstav, veletrhů a kongresů.
9. Provozování prodejen pro zaměstnance, kantýn, závodních a podobných jídelen.
10. Služby provozovatelů rozhlasového a televizního vysílání jiné než osvobozené od daně podle § 53.
11. Plnění uskutečněná Státním zemědělským intervenčním fondem týkající se dodání zemědělských a potravinářských výrobků podle předpisů platných pro činnost tohoto fondu.

Příloha 2

Seznam služeb podléhajících první snížené sazbě daně

CZ-CPA Popis služby

Opravy zdravotnických prostředků uvedených v příloze č. 3 k tomuto zákonu.

33.17.19 Opravy invalidních vozíků.

36.00.2 Úprava a rozvod vody prostřednictvím sítí.

37 Odvádění a čištění odpadních vod včetně ostatních služeb souvisejících s těmito činnostmi.

38.1 Sběr a přeprava komunálního odpadu.

38.2 Příprava k likvidaci a likvidace komunálního odpadu.

49 Pozemní hromadná pravidelná doprava cestujících a jejich zavazadel.

49.39.2 Osobní doprava lanovými a visutými dráhami a lyžařskými vleky.

50 Vodní hromadná pravidelná doprava cestujících a jejich zavazadel.

51 Letecká hromadná pravidelná doprava cestujících a jejich zavazadel.

55 Ubytovací služby.

59.14 Poskytnutí oprávnění vstupu na filmová představení.
81.21.10 Služby čištění vnitřních prostor prováděné v domácnostech.
81.22.11 Služby mytí oken prováděné v domácnostech.
86 Zdravotní péče vymezená číselným kódem klasifikace produkce CZ-CPA 86, pokud není jako zdravotní služba osvobozena od daně podle § 58.
87 Sociální péče, pokud není osvobozena od daně podle § 59.
88.10,88.91 Domácí péče o děti, staré, nemocné a zdravotně postižené občany.
90 Služby spisovatelů, skladatelů, sochařů a jiných výkonných umělců, pokud se nejedná o poskytnutí oprávnění k výkonu práva dílo užít a mimo služby nezávislých novinářů, nezávislých modelů a modelek.
90, 91, 93 Poskytnutí oprávnění ke vstupu do muzeí a jiných kulturních zařízení (na kulturní akce a památky, výstavy, do zoologických a botanických zahrad, přírodních rezervací, národních parků, lunaparků a zábavních parků, cirkusů, historických staveb a obdobných turistických zajímavostí).
93.11, 93.12 Poskytnutí oprávnění vstupu na sportovní události; použití krytých i nekrytých sportovních zařízení ke sportovním činnostem.
93.13 Služby posiloven a fitcenter.
93.29.11 Služby související s provozem rekreačních parků a pláží.
93.29.21 Poskytnutí oprávnění vstupu na ohňostroje, světelná a zvuková představení.
96.03 Pohřební a související služby mimo pohřebních služeb pro zvířata.
96.04 Služby tureckých lázní, saun, parních lázní a solných jeskyní.
První snížené sazbě daně podléhají služby, které odpovídají současně číselnému kódu klasifikace produkce CZ-CPA platné od 1. ledna 2008 a výslovně uvedenému slovnímu popisu k tomuto kódu v textové části této přílohy.

Pravidelnou hromadnou přepravou osob se rozumí přeprava osob po stanovených trasách, kdy cestující nastupují a vystupují na předem určených zastávkách nebo místech podle předem stanovených jízdních řádů, schválených podle zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 388/2000 Sb., o jízdních řádech veřejné linkové osobní dopravy, jde-li o linkovou osobní dopravu veřejnou.

Za služby čištění vnitřních prostor prováděné v domácnostech a služby mytí oken prováděné v domácnostech se pro účely tohoto zákona považuje úklid v bytě nebo rodinném domě mimo prostor, které nejsou určeny k bydlení.

Za úklidové práce v domácnosti se považuje také úklid společných prostor bytového domu.

Oprávněním k výkonu práva dílo užít se rozumí oprávnění podle zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů v platném znění.

Příloha 3

Seznam zboží podléhajícího první snížené sazbě daně

Kód nomenklatury
celního sazebníku Název zboží

01-05, 07-23, 25 - Potraviny včetně nápojů (vyjma alkoholických, vymezených zvláštním

předpisem⁷⁰) a krmiva pro zvířata; živá zvířata, semena, rostliny a přísady, obvykle určené k přípravě potravin; výrobky obvykle používané jako doplněk nebo náhražka potravin; voda.

Mimo zboží zařazeného do číselných kódů 2203-2208 a zboží číselných kódů 0402, 0404, 1901, 2106, které je zahrnuto v příloze č. 3a

06 Živé dřeviny a jiné rostliny; cibule, kořeny a podobné; řezané květiny a dekorativní listoví.

07-12 Rostliny a semena

28-30, 40, 48, 56, 61 62 - Radiofarmaka, sorbit pro diabetiky, aspartam, sacharin a jeho soli,

antibiotika, farmaceutické výrobky - jen určené pro zdravotní služby, prevenci nemocí a léčbu pro humánní lékařské účely.

Mimo zboží zařazeného do číselných kódů 2843-2846, 2852, 3002, 3003, 3004, 3006, které je zahrnuto v příloze č. 3a.

49 - Knihy, brožury, letáky, prospekty, noviny a časopisy, obrázková alba, obrázkové knihy, předlohy ke kreslení a omalovánky pro děti, hudebniny tištěné či rukopisné, kartografické výrobky všech druhů včetně atlasů, nástěnných map, topografických plánů a globusů; kde reklama nepřesahuje 50 % plochy.

Mimo tiskovin plně nebo podstatně určených k reklamě a mimo zboží zařazeného do číselných kódů 4901, 4903, 4904, které je zahrnuto v příloze č. 3a.

01 - 96 - Zdravotnické prostředky podle právního předpisu upravujícího zdravotnické prostředky, které jsou obvykle určeny pro výlučnou osobní potřebu zdravotně postižených k léčení zdravotního postižení nebo ke zmírnění jeho důsledků, pokud se jedná o zdravotnické prostředky, které lze zařadit do skupin uvedených v oddíle A přílohy č. 3 zákona o veřejném zdravotním pojištění nebo které jsou uvedeny v příloze č. 4 zákona o veřejném zdravotním pojištění, s výjimkou zdravotnických prostředků, které jsou zahrnuty v těchto druzích (typech) zdravotnických prostředků oddílů B a C přílohy č. 3:

- všechny druhy (typy) zdravotnických prostředků uvedené v oddílu B
- tampóny vinuté
- vata buničitá
- prostředky stomické - deodorační
- paruka.

01 - 96 - Zdravotnické prostředky podle právního předpisu upravujícího zdravotnické prostředky, které jsou obvykle určeny pro výlučnou osobní potřebu zdravotně postižených k léčení zdravotního postižení

nebo ke zmírnění jeho důsledků, pokud se jedná o zdravotnické prostředky zhotovené podle předpisu kvalifikovaného zdravotnického pracovníka, kterým tento pracovník vydává individuální návrh charakteristik zdravotnického prostředku určeného k použití pouze pro jednoho konkrétního pacienta.

90 - Ortopedické pomůcky a přístroje, včetně berlí, chirurgických pásů a kýlních pásů; dlahy a jiné prostředky k léčbě zlomenin; umělé části těla; pomůcky pro nedoslýchavé a jiné prostředky nošené v ruce nebo na těle anebo implantované v organismu ke kompenzování následků nějaké vady nebo neschopnosti, a to pouze zdravotnické prostředky podle právního předpisu upravujícího zdravotnické prostředky, pokud jsou obvykle určeny pro výlučnou osobní potřebu zdravotně postižených k léčení zdravotního postižení nebo ke zmírnění jeho důsledků.

48, 64, 66, 84, 85, 87, - Zboží pro osobní používání nemocnými ke zmírnění následků nemocí,

90, 91 jež není zdravotnickým prostředkem podle zvláštních právních předpisů, a to:

- Braille papír
- Osobní a kuchyňské váhy s hlasovým výstupem pro nevidomé a částečně vidící osoby
- Psací stroje a stroje na zpracování textu (slovní procesory) upravené k používání nevidomými a částečně vidícími osobami nebo osobami s amputovanou nebo ochrnutou horní končetinou
- Elektronické kalkulačky s hlasovým nebo hmatovým výstupem pro nevidomé a částečně vidící osoby a elektronické počítačí stroje s hlasovým nebo hmatovým výstupem pro nevidomé a částečně vidící osoby
- Počítače speciálně upravené pro nevidomé a částečně vidící osoby s hlasovým nebo hmatovým výstupem nebo hardwarovým adaptérem pro zvětšování písma a obrazu, a jejich jednotky a přídatná zařízení s hlasovým nebo hmatovým výstupem nebo hardwarovým adaptérem pro zvětšování písma a obrazu
- Braillská počítačová tiskárna pro nevidomé a částečně vidící osoby, klávesnice pro nevidomé a částečně vidící osoby a jiné výstupní a vstupní jednotky počítače pro zpracování hmatového písma
- Jednotky počítačů a přídatná zařízení k počítačům umožňující jejich ovládání osobami se sníženou jemnou motorikou nebo amputovanými končetinami
- Telefony a videotelefony konstruované pro použití neslyšícími osobami
- Zvětšovače televizního obrazu pro nevidomé a částečně vidící osoby
- Speciální akustické nebo vizuální přístroje pro neslyšící, nevidomé a částečně vidící osoby
- Ruční ovládání nožních pedálů, ruční páky, včetně řadicí páky, pro tělesně postižené osoby

- Hodinky pro nevidomé a částečně vidící osoby s hmatovým nebo hlasovým výstupem s pouzdem jiným než z drahých kovů a vibrační a světelné hodinky pro neslyšící osoby

- Vibrační a světelné budíky pro neslyšící osoby a budíky s hlasovým nebo hmatovým výstupem pro nevidomé a částečně vidící osoby

- Části a součásti těchto výrobků, u kterých je čestným prohlášením doloženo, že zboží náleží k určitému výše uvedenému druhu zboží.

94 - Dětské sedačky do automobilů.

4401 - Palivové dřevo v polenech, špalcích, větvích, otepích nebo podobných tvarech; dřevěné štěpky nebo třísky, piliny a dřevěný odpad a zbytky, též aglomerované do polen, briket, pelet nebo podobných tvarů, určené jako palivo.

Kódem nomenklatury celního sazebníku se rozumí kód popisu vybraných výrobků uvedený v celním sazebníku v platném znění⁷²).

První snížené sazbě daně podléhá zboží, které odpovídá současně kódu nomenklatury celního sazebníku a výslovně uvedenému slovnímu popisu k tomuto kódu v textové části této přílohy.

Novinami se pro účely tohoto zákona rozumí deníky a zpravodajské periodické tiskoviny, vydávané nejméně dvakrát ročně pod stejným názvem a v úpravě pro ně typické bez pevného spojení jednotlivých listů.

Reklamou se pro účely zařazení zboží do příslušné sazby daně rozumí reklama podle zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.

Příloha 3a

Seznam zboží podléhajícího druhé snížené sazbě daně

-----	-----
Kód nomenklatury	Název zboží
celního sazebníku	-----
-----	-----
0402, 0404, 1901, 2106	- Počáteční a pokračovací kojenecká výživa a potraviny pro malé děti.
-----	-----

0801, 1101 až 1106, 1201, - Mlýnské výrobky, a to:
1204, 1206 až 1208, 1212, - z obilovin, které jsou uvedeny pod kódy
1214, 2004, 2005 nomenklatury celního sazebníku v kapitole 10
- z výrobků, které jsou uvedeny pod kódy
nomenklatury celního sazebníku v kapitolách 8 a 12
- z brambor
- ze sušených luštěnin čísla 0713, ze sága nebo z kořenů
nebo hlíz čísla 0714 nebo z výrobků kapitoly 8.
- Směsi těchto mlýnských výrobků

1107 až 1109, 1903, 3505 - Slad, škroby, pšeničný lepek a směsi těchto
výrobků.

1806, 1901, 2004, 2005, - Upravené mlýnské výrobky a připravené směsi k
přípravě
2103, 2106 potravin pro osoby s nesnášenlivostí lepku.

2843-2846, 2852, 3002, - Radiofarmaka, očkovací látky, léky, kontrastní
prostředky pro
3003, 3004, 3006 rentgenová vyšetření, diagnostické reagenty určené k
podávání
pacientům, chemické antikoncepční přípravky na hormonálním
základě - určené pro zdravotní a veterinární služby, prevenci
nemocí a léčbu pro humánní a veterinární lékařské účely.

4901, 4903, 4904 - Tištěné knihy, obrázkové knihy pro děti; hudebniny, tištěné
nebo
ručně psané, též vázané nebo ilustrované.
Mimo zboží, kde reklama přesahuje 50% plochy.

Kódem nomenklatury celního sazebníku se pro účely zařazení zboží do příslušné
sazby daně rozumí
číselný kód popisu vybraných výrobků uvedený v celním sazebníku v platném
znění(72).

Druhé snížené sazbě daně podléhá zboží, které odpovídá současně kódu
nomenklatury celního sazebníku
a výslovně uvedenému slovnímu popisu k tomuto kódu v textové části této
přílohy.

Počáteční a pokračovací kojeneckou výživou se pro účely zařazení zboží do
příslušné sazby daně
rozumí potraviny definované v článku 2 odst. 2 písm. c) a d) nařízení Evropského
parlamentu a
Rady (EU) č. 609/2013 ze dne 12. června 2013, o potravinách určených pro
kojence a malé děti,

potravinách pro zvláštní lékařské účely a náhradě celodenní stravy pro regulaci hmotnosti a o zrušení směrnice Rady 92/52/EHS, směrnice Komise 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES a 2006/141/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES a nařízení Komise (ES) č. 41/2009 a (ES) č. 953/2009. Potravinami pro malé děti se rozumí potraviny definované v článku 2 odst. 2 písm. f) nařízení (EU) č. 609/2013. Mlýnské výrobky a směsi těchto mlýnských výrobků, slad, škroby, pšeničný lepek a směsi těchto výrobků, upravené mlýnské výrobky a připravené směsi k přípravě potravin pro osoby s nesnášenlivostí lepku musí splňovat požadavky na složení potravin pro osoby s nesnášenlivostí lepku definované v nařízení Komise (ES) č. 41/2009 ze dne 20. ledna 2009 o složení a označování potravin vhodných pro osoby s nesnášenlivostí lepku. Tištěnou knihou se pro účely zařazení zboží do příslušné sazby daně rozumí též knihy reprodukované kopírovacím strojem, pod kontrolou zařízení pro automatizované zpracování dat, ražením, fotografováním, fotokopírováním, termokopírováním nebo psaním na psacím stroji.

Obrázkovou knihou pro děti se pro účely zařazení zboží do příslušné sazby daně rozumí kniha pro děti, ve které je hlavní náplní ilustrace a text má podružný význam.

Reklamou se pro účely zařazení zboží do příslušné sazby daně rozumí reklama podle zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.

Příloha 4

Umělecká díla, sběratelské předměty a starožitnosti

Kód nomenklatury Název zboží
celního sazebníku

A) Umělecká díla

5805 - Tapisérie zhotovené ručně podle originální předlohy poskytnuté umělcem, nejvýše však v osmi kopiích.

6304 - Nástěnné textilie, zhotovené ručně podle originální předlohy poskytnuté umělcem, nejvýše však v osmi kopiích.

9701 - Obrazy, malby, kresby, koláže, a podobná výtvarná díla, zhotoveny zcela výhradně ručně umělcem, kromě plánů

a výkresů pro architektonické, technické, průmyslové, obchodní, topografické nebo podobné účely, ručně dekorované a zhotovené předměty, divadelní kulisy, ateliérová a podobná malovaná pozadí.

9702 - Původní rytiny, tisky a litografie, které jsou zhotoveny umělcem bezprostředním přetiskem v omezeném počtu exemplářů v černobílém nebo barevném provedení a to výhradně ručně nikoli mechanickým nebo fototechnickým postupem.

9703 - Původní plastiky a sochy z jakéhokoliv materiálu, pokud byly zcela zhotoveny umělcem; odlévané sochy do 8 kusů, pokud výroba probíhá pod dohledem umělce nebo jeho právního zástupce.

B) Sběratelské předměty

9704 - Poštovní známky, výplatní známky nebo kolky, obálky frankované a opatřené poštovním razítkem prvního dne emise známky, poštovní ceniny a obdobné frankované či nefrankované předměty, pokud nejsou zákonným platidlem ani nejsou zamýšleny k použití jako zákonné platidlo.

9705 - Sbírky a sběratelské předměty zoologického, botanického, mineralogického, anatomického historického, archeologického, paleontologického, etnografického nebo numismatického zájmu.

C) Starožitnosti

9706 - Jiné předměty než umělecká díla nebo sběratelské předměty, pokud jsou starší 100 let.

Příloha 5

Seznam zboží, u kterého se při dodání použije režim přenesení daňové povinnosti

Kód nomenklatury Název zboží
celního sazebníku

2618 00 00 Granulovaná struska (struskový písek) z výroby železa nebo oceli

2619 00 Struska, zpěněná struska (jiná než granulovaná struska), okuje a jiné odpady z výroby železa nebo oceli

2620 Struska, popel a zbytky (jiné než z výroby železa nebo oceli), obsahující kovy, arsen, nebo jejich sloučeniny

3915 Odpady, úlomky a odřezky z plastů

4004 00 00 Odpady, úlomky a odřezky z kaučuku (jiné než z tvrdého kaučuku) a prášky a zrna z nich

4707 Sběrový papír, kartón nebo lepenka (odpad a výmět)

5003 00 00 Hedvábný odpad (včetně zámotků nevhodných ke smotávání, niťového odpadu a rozvlákněného materiálu)
5103 00 00 Odpad z vlny nebo jemných nebo hrubých zvířecích chlupů (včetně niťového odpadu avšak kromě rozvlákněného materiálu)
5103 20 00 Ostatní odpad z vlny nebo jemných zvířecích chlupů
5103 30 00 Odpad z hrubých zvířecích chlupů
5202 00 00 Bavlněný odpad (včetně niťového odpadu a rozvlákněného materiálu)
5202 10 00 Niťový odpad
5505 00 00 Odpad z chemických vláken (včetně výčesků, niťového odpadu a rozvlákněného materiálu)
6310 Použité nebo nové hadry, motouzy, šňůry, provazy a lana z textilních materiálů ve formě zbytků nebo výrobků vyřazených z používání
7001 00 10 Skleněné střepy a jiné skleněné odpady
7112 Odpad a šrot z drahých kovů nebo z kovů plátovaných drahými kovy; ostatní odpad a šrot obsahující drahé kovy nebo sloučeniny drahých kovů, používaný hlavně pro rekuperaci drahých kovů
7204 Odpad a šrot ze železa nebo oceli; přetavený odpad ze železa nebo oceli v ingotech
7404 00 Měděný odpad a šrot
7503 00 Niklový odpad a šrot
7602 00 Hliníkový odpad a šrot
7802 00 00 Olověný odpad a šrot
7902 00 00 Zinkový odpad a šrot
8002 00 00 Cínový odpad a šrot
8101 97 00 Odpad a šrot z wolframu
8102 97 00 Odpad a šrot z molybdenu
8103 30 00 Odpad a šrot z tantalu
8104 20 00 Odpad a šrot z hořčíku
8105 30 00 Odpad a šrot z kobaltu
ex 8106 00 10 Odpad a šrot z bismutu
8107 30 00 Odpad a šrot z kadmia
8108 30 00 Odpad a šrot z titanu
8109 30 00 Odpad a šrot ze zirkonia
8110 20 00 Odpad a šrot z antimonu
8111 00 19 Odpad a šrot z manganu
8112 13 00 Odpad a šrot z berylia
8112 22 00 Odpad a šrot z chromu
8112 52 00 Odpad a šrot z thallia
8112 92 21 Odpad a šrot z niobu (columbia); rhenia; gallia; india; vanadu a germania
8113 00 40 Odpad a šrot z cermetů
8548 10 Odpad a zbytky galvanických článků, baterií a elektrických akumulátorů;
nepoužitelné galvanické články, baterie a elektrické akumulátory.

Kódem nomenklatury celního sazebníku se rozumí kód popisu vybraných výrobků uvedený v celním sazebníku v platném znění⁷²). Je-li před kódem nomenklatury celního sazebníku uvedeno "ex", vztahuje se příloha na zboží označené současně kódem nomenklatury celního sazebníku a výslovně uvedeným slovním popisem k tomuto kódu v části přílohy.

Příloha 6

Seznam dodání zboží nebo poskytnutí služeb, při nichž se použije režim přenesení daňové povinnosti, stanoví-li tak vláda nařízením

1. Převod povolenek na emise skleníkových plynů podle zákona upravujícího podmínky obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů.
2. Dodání mobilních telefonů, kterými se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí zařízení vyrobená nebo upravená pro použití ve spojení se sítí, která má licenci, a provozovaná na stanovených frekvencích, bez ohledu na to, zda mají další využití.
3. Dodání zařízení s integrovanými obvody, jako jsou mikroprocesory a centrální procesorové jednotky, ve stavu před zabudováním do výrobků pro konečné uživatele.
4. Dodání plynu a elektřiny obchodníkovi vymezenému v § 7a odst. 2.
5. Dodání certifikátů plynu a elektřiny.
6. Poskytnutí telekomunikačních služeb.
7. Dodání herních konzolí, tabletů a laptopů.
8. Dodání obilovin a technických plodin, včetně olejnatých semen a cukrové řepy.
9. Dodání surových či polozpracovaných kovů, včetně drahých kovů, jiných než v příloze č. 5 a s výjimkou dodání, na která se vztahují zvláštní režimy podle § 90 nebo 92.
10. Dodání zboží nebo poskytnutí služby, u kterých bylo České republice prováděcím rozhodnutím Rady povoleno uplatňovat zvláštní opatření odchylná od článku 193 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty.

Zákon o DPH 2016 - poznámky pod čarou:

1) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty.

Směrnice Rady 2006/79/ES ze dne 5. října 2006 o osvobození zboží dováženého v drobných zásilkách neobchodní povahy ze třetích zemí od daní.

Směrnice Rady 2008/9/ES ze dne 12. února 2008, kterou se stanoví prováděcí

pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 2006/112/ES osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně, ale v jiném členském státě.

Třináctá směrnice Rady ze dne 17. listopadu 1986 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu - Úprava vrácení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným na území Společenství.

Směrnice Rady 2008/8/ES ze dne 12. února 2008, kterou se mění směrnice Rady 2006/112/ES, pokud jde o místo poskytnutí služby.

Směrnice Rady 2008/117/ES ze dne 16. prosince 2008, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty za účelem boje proti daňovým únikům spojeným s plněním uvnitř Společenství.

Směrnice Rady 2009/47/ES ze dne 5. května 2009, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o snížené sazby daně z přidané hodnoty.

Směrnice Rady 2009/69/ES ze dne 5. května 2009, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o daňové úniky spojené s dovozem.

Směrnice Rady 2009/132/ES ze dne 19. října 2009, kterou se vymezuje oblast působnosti čl. 143 písm. b) a c) směrnice 2006/112/ES, pokud se jedná o osvobození některých druhů zboží od daně z přidané hodnoty při konečném dovozu.

Směrnice Rady 2009/162/EU ze dne 22. prosince 2009, kterou se mění některá ustanovení směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty.

Směrnice Rady 2010/23/EU ze dne 16. března 2010, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o volitelné a dočasné používání mechanismu přenesení daňové povinnosti ve vztahu k poskytnutí některých služeb s vysokým rizikem podvodů.

Směrnice Rady 2010/66/EU ze dne 14. října 2010, kterou se mění směrnice 2008/9/ES, kterou se stanoví prováděcí pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 2006/112/ES osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně, ale v jiném členském státě.

Směrnice Rady 2010/45/EU ze dne 13. července 2010, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o pravidla fakturace.

Směrnice Rady 2013/61/EU ze dne 17. prosince 2013, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a 2008/118/ES, pokud jde o francouzské nejvzdálenější regiony, a zejména Mayotte.

Směrnice Rady 2013/42/EU ze dne 22. července 2013, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o mechanismus rychlé reakce proti podvodům v oblasti DPH.

Směrnice Rady 2013/43/EU ze dne 22. července 2013, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o volitelné a dočasné používání mechanismu přenesení daňové povinnosti ve vztahu k dodání některého zboží a poskytnutí některých služeb s vysokým rizikem podvodů.

2) § 25 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění zákona č. 353/2001 Sb. a zákona č. 437/2003 Sb.

3) § 26 a 29 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

4) Vyhláška č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění vyhlášky č. 100/2003 Sb.

4a) Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

5) § 476 obchodního zákoníku.

6) § 6 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

7a) Například zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů.

7b) Například zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

7c) § 26 až 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

7d) Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.

7e) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, v platném znění.

10a) Zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů.

11) Zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech, ve znění pozdějších předpisů.

16) Zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění zákona č. 120/2001 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb.

19a) Čl. 92, 114 a 201 až 208 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.

21) Čl. 2 Doporučení komise 1994/820/ES ze dne 19. října 1994 o právních aspektech elektronické výměny informací.

24a) Čl. 170 bod 2 písmeno c) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.

27) Zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů.

29) § 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů.

30) § 2 odst. 1 písm. l) zákona č. 231/2001 Sb.

31) § 2 odst. 1 písm. n) zákona č. 231/2001 Sb.

32) § 2 odst. 1 písm. o) zákona č. 231/2001 Sb.

39) Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 68/2007 Sb.

40) § 118 a 119 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

42) § 7 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon).

43) § 65 odst. 2 a § 96 odst. 2 zákona č. 561/2004 Sb.

44) Zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

44a) Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.

44b) Například zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů.

44d) § 38 písm. c) zákona č. 561/2004 Sb.

44f) Rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, kterým se stanoví Seznam standardizovaných jazykových zkoušek, či další jiný podobný seznam.

44g) Například vyhláška č. 50/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění pozdějších předpisů.

- 45) Zákon č. 548/1991 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění zákona č. 161/1993 Sb. Zákon č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, ve znění pozdějších předpisů.
- 46) Zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 47) Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.
- 47a) § 78 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.
- 48) Zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů.
- 48a) § 4 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů.
- 48b) Čl. 91, 161, 145, 182 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.
- 49) Nařízení Rady (ES) č. 1186/2009 ze dne 16. listopadu 2009 o systému Společenství pro osvobození od cla.
- 49c) § 77 zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 50) § 3 odst. 1 zákona o účetnictví, ve znění zákona č. 353/2001 Sb.
- 53) § 25 odst. 1 písm. t) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 55) Například vyhláška č. 157/1964 Sb., o Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích, vyhláška č. 21/1968 Sb., o Úmluvě o výsadách a imunitách mezinárodních odborných organizací, vyhláška č. 32/1969 Sb., o Vídeňské úmluvě o konzulárních stycích, vyhláška č. 40/1987 Sb., o Úmluvě o zvláštních misích, vyhláška č. 52/1956 Sb., o přístupu Československé republiky k Úmluvě o výsadách a imunitách Organizace spojených národů, schválené Valným shromážděním Organizace spojených národů dne 13. února 1946, zákon č. 125/1992 Sb., o zřízení Sekretariátu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě a o výsadách a imunitách tohoto sekretariátu a dalších institucí Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 36/2001 Sb. m. s., o přijetí Dohody o právním postavení Organizace Severoatlantické smlouvy, zástupců států a mezinárodního personálu.
- 56) Čl. 1 vyhlášky č. 157/1964 Sb., o Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích.
- 57) Čl. 1 vyhlášky č. 32/1969 Sb., o Vídeňské úmluvě o konzulárních stycích.
- 59a) Zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu a vývoje), ve znění pozdějších předpisů.

60) Zákon č. 310/1999 Sb., o pobytu ozbrojených sil jiných států na území České republiky.

61) Zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání v oblasti cestovního ruchu a o změně zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

66) § 2 odst. 2 písm. c) a d) obchodního zákoníku.

66a) Například čl. 222 bod 1 písmeno a) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.

70) § 2 písm. g) zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů.

71) Zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích a změně některých dalších zákonů.

Nařízení vlády č. 181/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, ve znění zákona č. 336/2001 Sb. a zákona č. 251/2003 Sb.

Nařízení vlády č. 191/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na implantabilní zdravotnické prostředky ve znění zákona č. 337/2001 Sb. a zákona č. 251/2003 Sb.

Nařízení vlády č. 286/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na diagnostické zdravotnické prostředky in vitro.

72) Příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, v platném znění.

73) § 32a odst. 6 a § 33 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

74) § 6 odst. 8 a § 7 odst. 11 vyhlášky č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví.

75) Směrnice Rady 2009/162/EU ze dne 22. prosince 2009, kterou se mění některá ustanovení směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty čl. 151 odst. 1 písm. aa) a protokol o výsadách a imunitách Evropských společenství.